C.N.E.F.S.) cu o ardoare greu de descris. Punînd „la bataie" toate forțele și posibilitățile lor, toate cunoștințele tehnice însușite de-a lungul a multe ore de antrenamente (unii dintre ei practică înotul de performanță de la vîrsta de... trei ani), micii înotători au reușit să ofere sutelor de spectatori un spectacol sportiv „ca la olimpiadă" – după cum remarca unul dintre aceștia – și să-i convingă pe specialiști că se poate crede și spera în ei.

*

După o zi și jumătate de întreceri (14 și 15 aprilie), pe cea mai înaltă treaptă a podiumului au urcat următorii participanți: **SEBASTIAN GEORGESCU (Constanța)**, cu 0 : 36,98, și **FLORENTINA DRĂGAN (Caraș-Severin)**, cu 0 : 38,55 la **50 m liber; ISTVAN PAPP (Brașov)**, cu 0 : 51,19, și **WELDY MOSBERGER (Sibiu)**, cu 0 : 51,73 la **50 m bras; CODRIN GHIȚĂ (Caraș-Severin)**, cu 0 : 41,97, și **RIBANA ONOFREI (Caraș-Severin)**, cu 0 : 41,15 la **50 m spate.** (Acești șase copii, în vîrstă de pînă la 8 ani, sînt cei mai tineri campioni republicani ai țării, fapt pentru care merită felicitați și admirați totodată.)

Dovedindu-se foarte bine pregătiți în vederea acestui concurs, băieții din **echipa Clubului sportiv școlar din Reșița** (compusă din **OCTAVIAN PUȘCAȘ, MIRCEA MUNTEAN, CODRIN GHIȚĂ** și **COSMIN ROIBU**) **s-au situat pe locul întîi în ambele ștafete** – 4 x 50 m liber (cu 2 : 48,16) și 4 x 50 m mixt (cu 3 : 05,25). Egalele lor au fost **fetele din echipa Clubului sportiv școlar din Constanța** (compusă din **NICOLETA TINCU, MARIA TUDOR, LAURA DAMIAN** și **MIHAELA MIRON)** care, la rîndul lor, **au cucerit ambele locuri întîi la ștafete** – cu 2 : 50,48 pe cea de liber și cu 3 ; 06,75 pe cea de mixt. **Pe primele trei locuri s-au situat, în ordine, înotătorii din județele CARAȘ-SEVERIN (cu 137 puncte), CONSTANȚA (cu 106 puncte) și SIBIU (cu 69 puncte).**

C. DIACONU

CÎNTEC DE PIONIER

Ești fiu al patriei – îmi spune mama –
Vegheat cu-naltă dragoste și vise;
Cu bucuria noastră ești de-o seamă,
Spre clare bolți cu-aripile deschise.

Și te știam și cînd nu te văzusem,
Te ascultam nerăbdător să vii
Ca-ntr-o cîmpie ce-l dezmiardă macul
Cu drag cuprins de grîne aurii.

Nădejdea țării ești, îmi spune tata,
Ca vulturul speranța muntelui –
De a-i purta în slăvi tîmpla fierbinte
Și de-a întrece înălțimea lui.

În inimă cu dorul de azur
Fiece pisc privirea să-ți iubească;
Copil frumos, cutezător și pur
Precum visarea ta pionierească.

CRISTIAN M. PETRE

PENTRU VICTORIE !

Evocare de V. BARZĂ

Vasile Bacilă a avut o copilărie tristă. În anul în care vedea lumina zilei, în Orlatul Sibiului, tatăl său era mobilizat și trimis pe front, de unde, la sfîrșitul primului război mondial, s-a întors grav bolnav, apoi, după vreo doi ani de suferință, a închis ochii pentru totdeauna.

Silită de sărăcie, copleșită de greutăți, văduva Ana Băcilă l-a încredințat pe Vasile orfelinatului din comună. Nu peste multă vreme s-a stins și ea. După ce și-a pierdut mama, Vasile s-a despărțit de meleagurile natale, fiind transferat la orfelinatul de la Turnu Roșu. Acolo, pe malul Oltului, și-a continuat școala primară. Remarcîndu-se printre fruntașii la învățătură, conducerea orfelinatului a hotarît să-l trimită mai departe la școală. Așa a ajuns Vasile Bacilă elev al Liceului militar „Mihai Viteazul" din Tîrgu Mureș. În vara anului 1933 își ia bacalaureatul. Trei ani mai tîrziu, la 1 iulie 1936, dupa absolvirea unei școli de ofițeri de infanterie, este avansat la gradul de sublocotenent. Au urmat apoi ani de peregrinări prin mai multe garnizoane. În fiecare unitate pe unde a trecut a lăsat cele mai bune impresii. S-a remarcat în fața tuturor, subalterni și comandanți, prin calitățile morale și profesionale. Aprecierile de „foarte bine" s-au adăugat succesiv pe foaia calificativă a tînărului ofițer: „Sincer și drept, modest și demn, temperament liniștit și cu mult sînge rece. Energic și hotarît. Simțul de prevedere foarte dezvoltat, muncitor, perseverent, disciplinat și foarte bun comandant..."

În vara anului 1944, Vasile Bacilă se afla la Orșova. Era căpitan. Comanda compania de tunuri antitanc a Regimentului 94 infanterie. În ziua de 26 august, ostașii acestei unități au dus lupte grele împotriva trupelor hitleriste. În apriga înfruntare, căpitanul Băcilă și ostașii companiei sale s-au comportat eroic. Au luptat cu armamentul pe care-l aveau în dotare și cu tunuri antiaeriene capturate de la inamic, contribuind astfel la înfrîngerea trupelor hitleriste.

De pe malul Dunării, de unde a primit botezul focului, căpitanul Băcilă a pornit mai departe, în fruntea subunității sale, pe drumul lung și greu al războiului antihitlerist. În bătălia Tisei, tunarii companiei antitanc și comandantul lor se aflau în prima linie de luptă, alături de pușcași. Pe teritoriul Ungariei, căpitanul Băcilă a fost rănit. Dar a ramas mai departe pe front. A luptat vitejește la Mindszent, la Alpár și la Budapesta, iar apoi, pe pămîntul Cehoslovaciei. Virtuțile sale de luptător și de comandant au făcut să i se încredințeze comanda unui batalion. A probat din plin aceste virtuți, în acțiunile grele de la cotele 523, 815, 402, în luptele din zonele Kyjov, Lieskovec și Kroměřiž. Nu o dată, exemplul său personal a mobilizat oamenii la acte de eroism. În noaptea de 7 spre 8 mai 1945, Vasile Băcilă se afla la postul său de luptă, în fruntea subunităților sale, pe înălțimea împădurită de la nord de localitatea Soběšice. Un glonte avea să stingă elanul și înflăcărarea bravului ofițer. „Înainte, băieți, pentru victorie!" — au fost ultimele sale cuvinte, ultimul său mesaj.

A doua zi, la 9 mai 1945, flamurile păcii se înălțau peste pămîntul pîrjolit de uraganul fascismului. Era Ziua Victoriei. În acea zi măreață, de bucurie generală, maiorul „post mortem" Vasile Băcilă era înmormîntat în cimitirul din Brno. Ultima jertfă dată de Regimentul 94 infanterie.

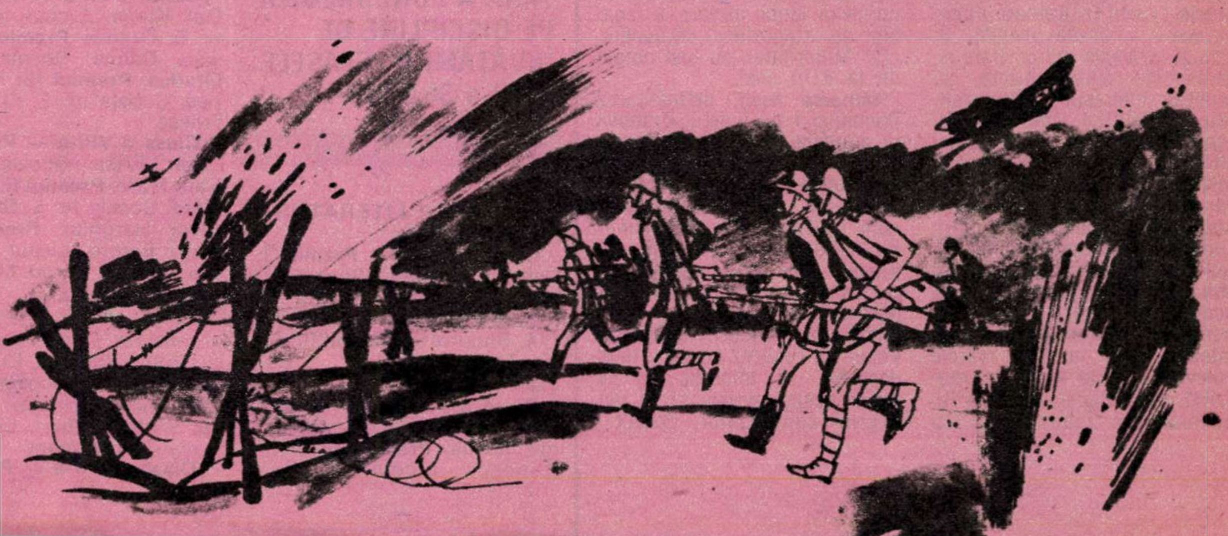

ROADELE ŞI

1

Cinci reşedinţe de judeţ — Alba Iulia, Deva, Craiova, Oradea, Bacău — au fost, în vacanţa de primăvară, gazdele unor pasionante întreceri ale purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor în pregătirea şcolară, inteligenţă şi pasiune, desfăşurate în cadrul fazei republicane a concursurilor şcolare pe obiecte de învăţămînt la limba română, matematică, fizică, chimie, istorie.

Din întreaga ţară, elevi ai claselor a VII-a şi a VIII-a, fruntaşi la faza judeţeană şi-au dat întîlnire pentru a participa atît la concursurile în sine cît şi pentru a se cunoaşte, a face schimb de idei. Împreună, bucurîndu-se de ospitalitatea deosebită a pionierilor din judeţele respective, ei au vizitat locuri istorice, muzee, au făcut interesante excursii.

În paginile de faţă vă prezentăm aspecte de la un astfel de concurs.

2

3

4

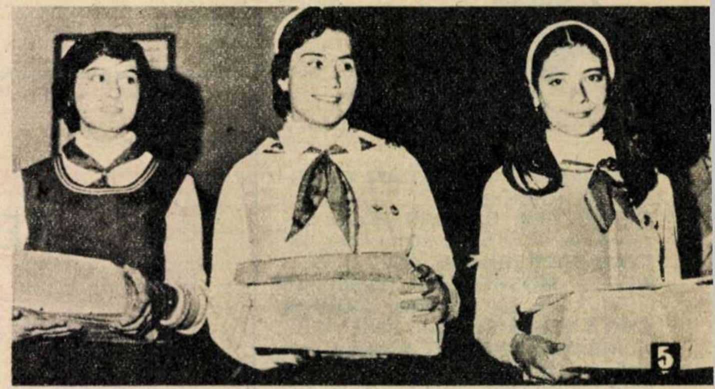
5

6

Străvechea vatră de istorie - Alba Iulia - i-a găzduit, le-a înaripat sufletele şi gîndurile celor peste şase sute de copii sosiţi de pe toate meleagurile patriei la una dintre cele mai nobile şi mai înălţătoare dintre întreceri - aceea menită să scoată la iveală mărgăritare de sentimente pure, sincere, să probeze interesul şi cunoştinţele temeinice dobîndite în şcoală, dragostea pentru graiul strămoşilor şi părinţilor lor, respectul profund pentru graiul pămîntului românesc. Iar dacă unul dintre subiectele lucrării copiilor din clasa a şaptea cerea realizarea portretului lui Mihai Viteazul, nu se putea ca aceştia să nu se fi simţit emoţionaţi, aflîndu-se tocmai în cetatea în care, la 1600, marele voievod a intrat victorios, realizînd prima unire politică a românilor din Transilvania cu Ţara Românească şi Moldova. Lucrările foarte bune, caracterizate printr-o exprimare frumoasă, clară şi logică au vădit cunoştinţe bogate, interes pentru lectură, pentru respectarea normelor limbii literare, a regulilor de ortografie şi de punctuaţie. Majoritatea au fost notate de la 8 în sus!

Mihaela Iosif, deţinătoarea premiului I pe judeţul Prahova şi a uneia dintre merituoasele menţiuni obţinute aici, la Alba Iulia, ne-a mărturisit că...

- M-am gîndit foarte mult cum să încep lucrarea. Nimic nu mi se părea îndeajuns de frumos cum aş fi vrut, după cum simţeam. Ideea de a face portretul unui atît de viteaz domn m-a cucerit deîndată. Voiam să realizez ceva cu totul deosebit, să folosesc tot ce ştiam despre acesta şi să mă exprim convingător, corect... să scriu caligrafic, arătîndu-mi astfel preţuirea pentru limba noastră. După cum se vede şi alţii au dorit aceleaşi lucruri. Unii au reuşit chiar mai bine decît mine. Nu sînt necăjită. Este prima oară cînd particip la un astfel de concurs. Mi-am dat seama ce important este să citeşti, să citeşti cît mai mult.

Şi acum, iată cîteva rînduri din lucrarea **Laurei Sterian,** elevă la Liceul pedagogic din Brăila, în clasa a opta, care a obţinut cea mai mare notă din concurs, avînd, la literatură, ca subiect „Vlaicu-Vodă, personajul principal al dramei cu acelaşi titlu de Alexandru Davilla, simbol al idealurilor de libertate ale poporului român, de independenţă naţională a ţării":

...„Prin tot ce întreprinde domnul iubitor de ţară, portretul lui se ridică la valoarea unui măreţ simbol, întrucît trăsăturile sale de caracter vădesc însuşiri comune cu cele ale poporului român. Şi dacă astăzi opera se prezintă ca „un monument al literaturii dramatice româneşti", e pentru că Vlaicu nu este numai un prilej de evocare a trecutului, ci şi un imbold spre angajarea noastră cît mai deplină în prezent şi în viitor".

- Ce consideri că te-a ajutat cel mai mult în succesul repurtat? o întrebăm pe Laura.

PREMIAŢII FAZEI PE ŢARĂ A CONCURSULUI PE DISCIPLINE DE ÎNVĂŢĂMÎNT, CLASELE A VII-a ŞI A VIII-a

LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

Clasa a VII-a — Premiul I: Daniela F. Ţane, Şcoala nr. 85, Bucureşti; **Premiul II:** Ioana Milicescu, Şcoala nr. 174, Bucureşti; **Premiul III:** Livia Tatar, Şcoala nr. 1, Roman.

Clasa a VIII-a — Premiul I: Laura Sterian, Liceul pedagogic, Brăila; **Premiul II:** Dana Bunescu, Liceul „N. Bălcescu", Craiova; **Premiul III:** Izabel Patricia Ciobanu, Şcoala nr. 12, Craiova.

LIMBA MAGHIARĂ

Clasa a VII-a — Premiul I: Gal Kinga, Liceul industrial nr. 5, Oradea; **Premiul II:** Kovacs Dalma, Şcoala nr. 9, Oradea; **Premiul III:** Kiss Agnes, Şcoala nr. 2, Tîrgul Secuiesc.

Clasa a VIII-a — Premiul I: Lázár Erika, Şcoala nr. 2, Satu Mare; **Premiul II:** Bogács Nora, Şcoala nr. 5, Ditrău, judeţul Harghita; **Premiul III:** Nagy Emese, Liceul „Al. Papiu Ilarian", Tîrgu Mureş.

LIMBA GERMANĂ

Clasa a VII-a — Premiul I: Schneider Crista, Liceul „Şt. L. Roth", Mediaş; **Premiul II:** Binder Hariet, Şcoala din Rupea, judeţul Braşov; **Premiul III:** Wirth Norbert, Liceul „N. Lenau", Timişoara.

Clasa a VIII-a — Premiul I: Wilhelm Reiner, Liceul „I. Honterus", Braşov; **Premiul II:** Markel Kurt, Liceul industrial „George Coşbuc", Cluj-Napoca; **Premiul III:** Bertalan Andreas, Şcoala nr. 4, Sibiu.

MATEMATICĂ

Clasa a VII-a — Premiul I: George Dobre, Bucureşti; Elena Toma, Gorj; **Premiul II:** Laura Săveanu, Suceava; **Premiul III:** Mădălina David, Iaşi; Bogdan Mustaţă, Iaşi; Radu Soare, Bucureşti.

Clasa a VIII-a — Premiul I: Cătălin Zara, Suceava; Gabriel Grün, Hunedoara; **Premiul II:** Duiliu Diaconescu, Suceava; Luminiţa Şelaru, Tulcea; Mihaela Cerbu, Bacău; **Premiul III:** Octavian Fărcăşanu, Dolj; Mircea Neagovici, Bucureşti; Ionuţ Viscoţchi, Brăila.

FIZICĂ

Clasa a VII-a — Premiul I: Ovidiu George Temereancă,

BUCURIILE ÎNVĂŢĂTURII

- Nu cred că este ceva, adică numai ceva anume. Întotdeauna am învăţat bine. Dar de cînd am crescut mai mare, am înţeles că limba şi literatura română trebuie cunoscute temeinic. Numai aşa ne putem considera fii buni ai patriei, demni de înaintaşii noştri care au cinstit limba strămoşească, îmbogăţind-o mereu, şi care, uneori, au fost siliţi să lupte pentru păstrarea fiinţei şi purităţii ei.

8

7

Fetiţa modestă, care părea timidă, ne vorbeşte acum cu tot mai multă însufleţire. Aşa cum o făcuse, cu o zi în urmă, pe Cîmpia Libertăţii de la Blaj, cînd recitase, în faţa colegilor din toată ţara, poezii patriotice. De altfel, Laura însăşi îşi încearcă puterile, sensibilitatea, transpunînd în versuri frumoase sentimente. Creaţiile ei sînt mult apreciate în cenaclul literar din şcoală. Ea este convinsă că succesul ei, ca şi al celorlalţi colegi care s-au întors acasă cu diplome şi premii, de acolo, de la şcoală, porneşte.

„Limba română este prima disciplină fundamentală a şcolii noastre de 12 ani, ne spunea tovarăşul Dumitru Săvulescu, inspector general în Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, membru al juriului. Fiind limba naţională, limba întregului nostru popor, limba ştiinţei şi a culturii româneşti, limba română constituie suportul gîndirii noastre, al instruirii şi educaţiei permanente. Dar, înainte de toate acestea, limba română înseamnă patria însăşi, pentru că iubirea de ţară începe, pentru orice om, cu dragostea pentru graiul în care a rostit primele cuvinte. Este deosebit de îmbucurător faptul că anul acesta concurenţii au dovedit un nivel de pregătire mult mai ridicat decît în anul trecut. Am simţit cu toţii, membrii juriului, că lectura suplimentară şi-a extins aria, copiii făcînd şi dovada unei capacităţi superioare de sinteză. Scriitura de profundă simţire, scrisul îngrijit, ortografia aproape de impecabil ne-au bucurat mult, astfel că profesori exigenţi, cu înaltă ţinută ştiinţifică şi pedagogică, veniţi din întreaga ţară, pentru a alcătui Comisia centrală de jurizare, au optat pentru un număr neobişnuit de mare de premii."

Aşadar, la Alba Iulia, cei mai buni dintre cei mai buni pionieri din ţară, pasionaţi de limba şi literatura română, au reprezentat cu cinste meleagurile de unde au venit, profesorii care i-au pregătit, părinţii care le-au încurajat frumoasele pasiuni. O întrecere în inteligenţă, în pregătire şcolară, în dragoste pentru ţară.

ELENA MĂNESCU

- **La Muzeul memorial „Avram Iancu", un moment emoţionant, de întîlnire cu istoria** *(foto 1).*
- **Mihaela Iosif (Şc. gen. nr. 25, Ploieşti, menţiune;** *foto 2).*
- **Florentin Ţuca (Lic. ped. Suceava, menţiune:** *foto 3).*
- **Adriana Cimponeriu (Şc. gen. nr. 2, Alba Iulia, menţiune;** *foto 4).*
- **Cele trei pioniere din clasa a VII-a, clasate pe primele trei locuri:** Daniela Ţane (Şc. gen. nr. 85, Bucureşti, pr. I), Ioana Milicescu (Şc. gen. nr. 174, Bucureşti, pr. II), Livia Tătar (Şc. gen. nr. 1, Roman, jud. Neamţ, pr. III; *foto 5).*
- **Şi acum, premiantele de la clasa a VIII-a: Patricia Izabel Ciobanu (Şc. gen. nr. 12, Craiova, pr. III), Dana Bunescu (Craiova, pr. II), Laura Sterian (Lic. ped. Brăila, pr. I;** *foto 6).*
- **Anca Toderaşcu (Lic. C. Negruzzi, Iaşi, menţiune specială** *foto 7).*
- **De gardă la monumentul lui Avram Iancu de la Cîmpeni** *foto 8).*

Şcoala nr. 198, Bucureşti; **Premiul C.N.O.P.:** Bogdan Georgescu, Liceul pedagogic, Ploieşti; **Premiul II:** Lucian Ciobîcă, Şcoala nr. 4, Suceava; **Premiul III:** Laura Stănăşilă, Şcoala nr. 17, Bucureşti.

Clasa a VIII-a — Premiul I: Marian Cosma, Şcoala nr. 94, Bucureşti; **Premiul C.N.O.P.:** Suzana Luţă, Liceul „Fraţii Buzeşti", Craiova; **Premiul II:** Alexandra Bucică, Şcoala nr. 3, Bucureşti; **Premiul III:** Radu Blejaru, Şcoala nr. 5, Tecuci, judeţul Galaţi.

CHIMIE

Clasa a VIII-a — Premiul I: Rudolf Bartus, Şcoala nr. 12, Baia Mare; Cornel Tripa, Şcoala nr. 5, Arad; **Premiul II:** Carmen Surcel, Şcoala nr. 2, Craiova; Cristian Bonciu, Şcoala nr. 195, Bucureşti; **Premiul III:** Cristina Rusu, Şcoala nr. 3, Suceava; Diana Altomi, Liceul industrial nr. 1, Alba Iulia.

ISTORIA ROMÂNIEI

Clasa a VIII-a — Premiul I: acordat de Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, de C.N.O.P., de Societatea de Ştiinţe Istorice, de Institutul de Istorie „Nicolae Iorga": Constantin D. Cobîrzan, Şcoala „Simion Bărnuţiu", Zalău, judeţul Sălaj. **Premiul I,** acordat de Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, de C.N.O.P., Premiul special al Institutului de arheologie din Bucureşti: Septimiu Stirban, Şcoala nr. 5, Tîrgu Neamţ, judeţul Neamţ; **Premiul II** — acordat de Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, de C.N.O.P., de Societatea de Ştiinţe Istorice: Maria Simulescu, Şcoala nr. 19, Sibiu; **Premiul III** — acordat de Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, de C.N.O.P., de Societatea de Ştiinţe Istorice: Nicoleta Şelaru, Şcoala nr. 1, Tîrgovişte.

O ALEASĂ LECŢIE DE PATRIOTISM

AVRAM IANCU

Elevi din toată ţara, din clasele a VII-a şi a VIII-a, s-au strîns între 9 şi 14 aprilie a.c. în istoricul oraş Alba Iulia pentru a participa la Concursul naţional de limbă şi literatură română „Mihai Eminescu" şi la concursul interjudeţean de limba maternă — maghiară şi, respectiv, germană. Manifestarea, care a demonstrat buna pregătire a elevilor, înaltul grad de dezvoltare a şcolii româneşti, a depăşit cu mult semnificaţiile ei pur didactice, transformîndu-se într-o înaltă lecţie de educaţie patriotică şi comunistă, de prietenie, de frăţie între copiii aceleiaşi mame, Republica Socialistă România.

Parcurgînd sălile în care s-a desfăşurat concursul, am avut impresia că asist la un **maraton al spiritului,** la o întrecere loială şi înălţătoare care-mi amintea întrecerile din frumoasele noastre basme populare, menite să dea întîietate celor mai buni şi mai iscusiţi dintre eroi. Citind numeroase teze, m-am convins de buna pregătire a elevilor noştri, de sîrguinţa, inteligenţa şi seriozitatea lor, de cultul lor pentru istoria, limba şi literatura poporului nostru. Manifestările culturale la care am asistat la Blaj, pe Cîmpia Libertăţii, la Abrud şi în comuna Avram Iancu, în faţa casei marelui erou supranumit **Craiul munţilor,** ne-au întărit această convingere. Copiii noştri ştiu să-şi respecte istoria, limba şi valorile create de popor, ştiu să omagieze cum se cuvine lupta pentru dreptate socială, unitate şi independenţă naţională, pentru construirea unei lumi noi. Sub „privirile de piatră" ale corifeilor Şcolii Ardelene, ale revoluţionarilor de la 1848 din Transilvania, Moldova şi Ţara Românească, şi mai ales ale amintirii acestor eroi ai gîndului şi ai faptei, copiii noştri au adus un vibrant elogiu poporului din care fac parte, partidului şi secretarului său general, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU,** pentru copilăria lor fericită. În chip de ghizi, pionierii din Abrud, excelent organizaţi şi pregătiţi, ne-au evocat trecutul eroic al acestei istorice aşezări româneşti, întîlnirea dintre Avram Iancu şi Bălcescu, dintre Craiul munţilor şi prefectul Dobra, figurile marilor tribuni ai Revoluţiei de la 1848. În umbra casei lui Avram Iancu, transformată într-un emoţionant muzeu, micii consăteni ai acestei legendare figuri istorice au vorbit cu Eroul prin poezii şi cîntece răscolitoare. Străbătînd Munţii Apuseni, copiii s-au întîlnit cu imagini de neuitat, cu ape curgătoare care duceau pe undele lor umbrele trecutului, cu un tîrg de ţară la Cîmpeni, cu munţii care-au intrat în cîntec pentru veşnicii, cu realizările civilizaţiei socialiste, cu o lume românească de o uluitoare originalitate, cu Ţara Moţilor, cu acei moţi dîrji şi demni care au fost „pumnul Ardealului", cu „cele două inimi mari în care a clocotit uraganul", cu eroii lor: Horia şi Avram Iancu.

Mi-am dat seama cît de actuale sînt îndemnurile unui mare geograf care spunea încă din titlurile cărţilor sale: **Tinere, cunoaşte-ţi ţara, Tinere, cunoaşte-ţi arborii...**

Fiecare zi petrecută la Alba Iulia, la Blaj sau în Munţii Apuseni a fost o înaltă lecţie de istorie, de etnografie românească, de limbă şi de fierbinte patriotism.

Istoria, ţara şi poporul au intrat puternic în sufletul acestor copii printr-o cunoaştere nemijlocită şi vor rămîne vii, tot mai frumoase şi mai pline de semnificaţii în conştiinţa lor.

Prof. univ. dr.
ION DODU BĂLAN

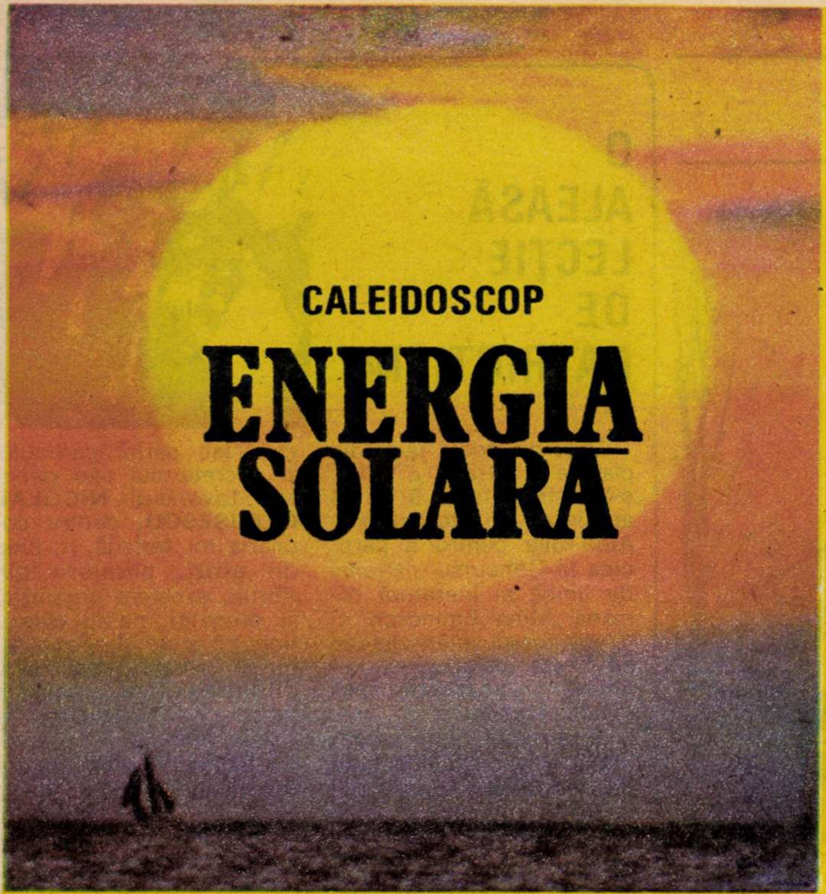

CALEIDOSCOP

ENERGIA SOLARĂ

ASTRONOMII ŞI CENTRALELE SOLARE

Construirea centralelor solare pune probleme deosebite, care pretind un imens efort tehnic şi de cercetare. De mai bine de două decenii, oameni de ştiinţă, ingineri şi tehnicieni de cele mai diferite specialităţi conlucrează la elaborarea metodelor de captare a energiei solare.

O centrală solară se compune în principal dintr-un mare număr de oglinzi reflectorizante şi un turn înalt, în vîrful căruia se află un cazan. Oglinzile sînt astfel dirijate încît să urmărească tot timpul mişcarea Soarelui, îndreptînd în permanenţă razele solare către cazanul din turn. Pe această cale, adus la o temperatură foarte înaltă, fluidul din cazan se transformă în aburi, care pun în mişcare turbinele electrice.

O contribuţie inestimabilă la efectuarea acestor studii aduc... astronomii! O vizită la Centrul de astronomie şi ştiinţe spaţiale din Capitală ne ajută să înţelegem cîteva aspecte ale legăturilor dintre proiectanţii centralelor solare şi astronomii care studiază astrul zilei.

Victor Ionescu este unul dintre specialiştii care conduce programul de cercetare a condiţiilor optime de amplasare a unei centrale solare pentru ţara noastră.

— Studiile noastre, ne spune cunoscutul specialist, se desfăşoară în diferite părţi ale ţării. Stabilim zonele care au media cea mai mare de zile senine şi cu radiaţie solară foarte puternică. Urmărim, de asemenea, media zilelor cu vînturi puternice şi slabe.

— Este o preocupare specifică astronomiei?

— Avem o bogată experienţă în cercetarea Soarelui, iar centrul nostru este foarte bine dotat pentru urmărirea mişcării lui aparente pe bolta cerească. Cunoscînd mişcarea aparentă a Soarelui, putem determina pentru toate zonele din ţară orele cînd răsare şi apune Soarele în decursul fiecărui anotimp şi — foarte important pentru energetica solară — calculăm intensitatea radiaţiei Soarelui în timpul unei zile, ca şi pentru întreg anul. Datele oferite de astronomi despre astrul zilei sînt extrem de importante pentru calcularea energiei pe care va putea-o debita o centrală solară. Calcularea mişcării aparente a Soarelui într-o regiune sau alta a ţării furnizează datele necesare alcătuirii programelor de rotire a oglinzilor după Soare, concepute astfel încît să concentreze cît mai bine energia solară. Determinarea mişcării aparente a Soarelui trebuie făcută cît mai precis. Se ştie că mişcarea generală a Pămîntului este determinată în primul rînd de forţa gravitaţională a Soarelui. Departe de a fi simplă, această mişcare este tulburată de planetele mari ale sistemului solar — Jupiter, Saturn, Neptun. Rezultă o mişcare foarte complicată. Odată stabilită mişcarea aparentă a Soarelui, se poate trece la determinarea efectelor pe care le generează. Problemele sînt dificile. Calculele trebuie să aibă în vedere totul. Nici un detaliu nu trebuie să ne scape. Se calculează pînă şi umbra pe care turnul central o aruncă pe teren, şi umbrirea unor oglinzi colectoare de către oglinzile vecine.

Captarea energiei solare pretinde mijloace de cea mai înaltă tehnicitate şi aportul calificat al specialiştilor din cele mai diferite domenii.

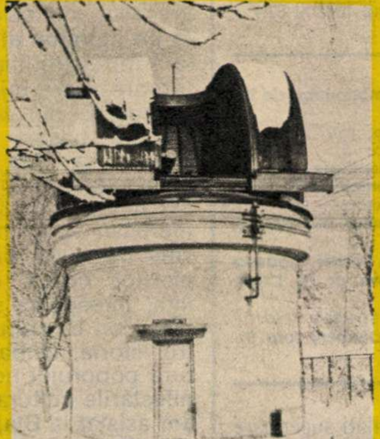

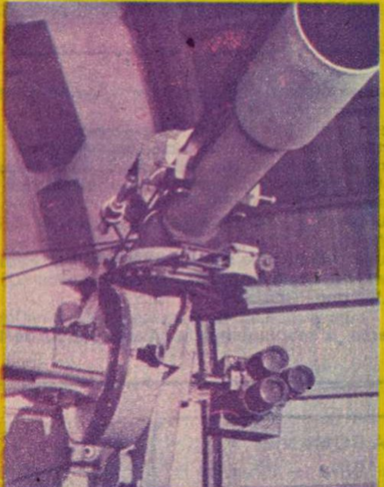

EXPERIMENT

La Institutul de cercetare şi producţie pentru creşterea ovinelor şi caprinelor de la Palas-Constanţa se experimentează funcţionarea autonomă din punct de vedere energetic a unei ferme zootehnice. Energia necesară este asigurată prin utilizarea combinată a biogazului, a energiei solare şi a vîntului. Între altele, aici se experimentează diverse tipuri de captatoare ale energiei solare, în vederea obţinerii aerului cald pentru uscat furaje.

REFLECTOARE COSMICE

În viitorii zece ani, ar putea fi create prototipuri de reflectoare cosmice care să dirijeze spre Pămînt razele Soarelui pentru a ilumina vaste întinderi ale planetei în timpul nopţii. Intensitatea luminii ce ar fi primită de un „receptor" terestru cu diametrul de aproximativ 10 km ar putea fi de şapte ori mai mare decît cea pe care o primeşte Pămîntul, noaptea, pe Lună plină.

CUPTOR SOLAR

De curînd a fost realizat un cuptor solar pentru arderea cărămizilor. Şase oglinzi, cu suprafeţe de cîte trei metri pătraţi, concentrează razele Soarelui asupra unei oglinzi centrale ceva mai mari, care îndreaptă apoi fasciculul spre „camera de ardere" executată dintr-un oţel special. Înăuntrul acesteia temperatura se ridică pînă la 1 000 de grade Celsius. Un sistem electronic roteşte întreaga instalaţie după Soare.

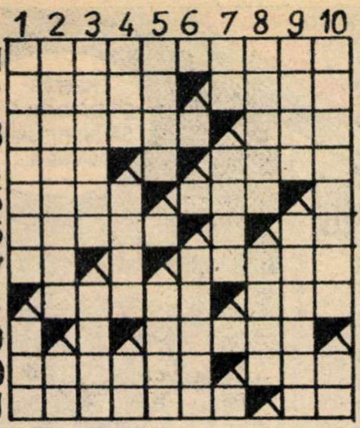
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

PRIN TUNELUL TIMPULUI

ORIZONTAL: 1) Se ocupă cu prognoza timpului. 2) A trage de timp. Timpul fixat calendaristic (pl.). 3) La sfîrșitul unui interval de timp. Oraș în Filipine. 4) Iată! (reg.). Oi cu lînă neagră și scurtă de Rucăr. 5) Rîu și oraș în U.R.S.S. Uzat în timp. 6) Cu excepția Soarelui, sînt situați la distanțe de mulți ani-lumină de noi. Două la orologiu! 7) Luca Corneliu. Scurgere succesivă de momente (pl.). 8) „La mulți ani" (pl.). La curent! 9) La timpul oportun (pl.). 10) A reciti cele învățate după un anumit timp. Abreviere astronomică pentru constelația Triunghiul austral. 11) Asigură transporturi rapide (pl.). În tren!

VERTICAL: 1) Se scoală de dimineață. Etapă din viața Terrei. 2) „Cînd cu gene ostenite sara suflu-n luminare/ Doar ceasornicul urmează lunga timpului cărare" („Scrisoarea I"). Epocă din istoria omenirii. 3) Zgomotul unei ploi ușoare, de scurtă durată. A face pe cineva să piardă un timp prețios (fig.). 4) Rîu în R.F.G. Ținută la cuptor mai mult decît trebuie! Enescu Ovidiu. 5) Își petrece vara la munte și iarna la cîmpie. Traseu străbătut într-o anumită perioadă de timp. 6) Unul dintre fiii lui Cronos. 7) Începe odată! Nordul și sudul considerate ca puncte fixe ale boltei cerești în mișcarea diurnă a astrelor (pl.). 8) Autorul poemului „Geografia timpului". Un timp îndelungat. 9) Limită de demarcație utilizată și pentru timp (pop.). A stat ceasul. 10) Știință care studiază, pe intervale specifice de timp, evoluția fizică și organică a scoarței terestre. Cel tropic reprezintă un interval de timp de 365 de zile, 5 ore, 48 minute și 46 secunde.

Dicționar: *BAO, PIRL, NEIA, ENZ.*

CARTE DE VIZITĂ
(6;—5—6)

VICTOR VĂTAN
Oradea

Aflați, prin anagramare (amestecarea literelor), profesia tovarășului Victor Vătan și stațiunea balneoclimaterică în care își petrece concediul.

Dezlegare:

AVOCAT—VATRA DORNEI

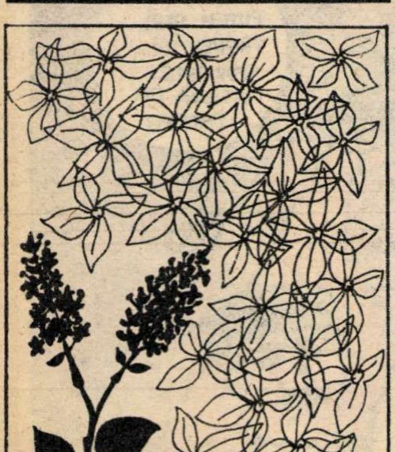

CÎTE FLORI DE LILIAC APAR ÎN DESEN?

ACROSTIH

Plasați în grilă, pe orizontal, în ordinea cifrelor, cuvintele corespunzătoare următoarelor definiții:

1)Gurile de foc ale Terrei (sing.). 2) A recomanda. 3) Glandă cu secreție internă situată pe partea anterioară a laringelui. 4) Viziune (fig.). 5) Insulă în Arhipelagul Franz Josef. 6) Schimbător. 7) Compoziție muzicală care se cîntă într-un tempo lent. 8) Ramură tînără care răsare din rădăcina sau tulpina unei plante. 9) Rozător vînat sau crescut pentru carnea și blana lui (pl.). 10) Intrare monumentală, bogat împodobită a unei clădiri. 11) În legătură cu ce ți-am spus. 12) Sucul dulce al unor flori.

Dacă dezlegarea este corectă, pe coloana verticală A–B o veți descoperi pe eroina principală dintr-un roman de Mihail Sadoveanu, munteancă din satul Măgura de pe Tarcău (2 cuv.). În coloana C–D veți întîlni o altă scriere a marelui prozator, cu transparențe autobiografice, care impune prin poezia naturii (2 cuv.).

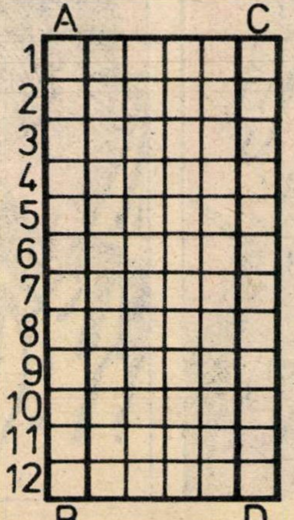
A
C
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
B
D

ENIGMELE LUI DOREL

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU *

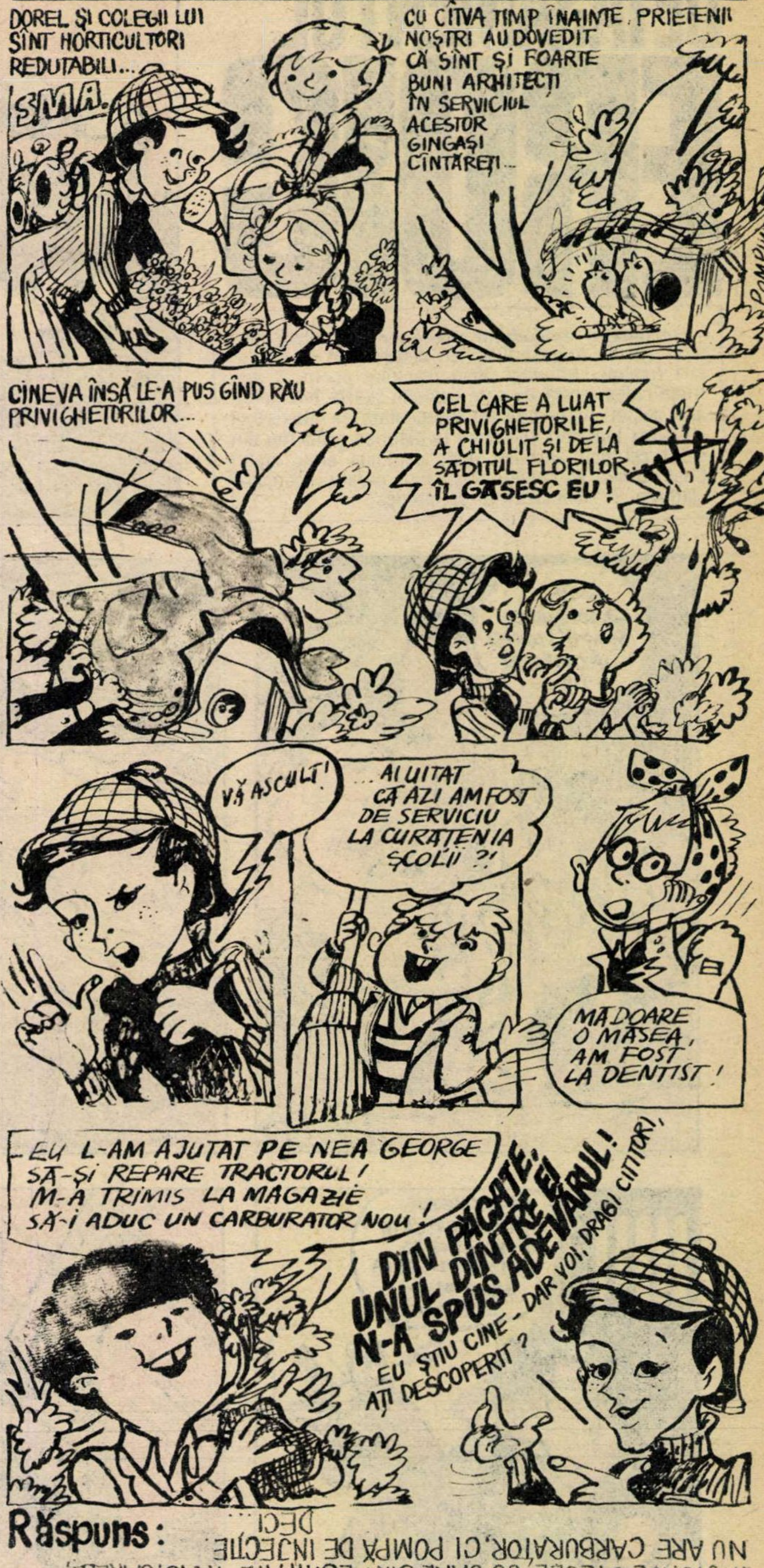
DOREL ȘI COLEGII LUI SÎNT HORTICULTORI REDUTABILI...
SMA.
CU CÎTVA TIMP ÎNAINTE, PRIETENII NOȘTRI AU DOVEDIT CĂ SÎNT ȘI FOARTE BUNI ARHITECȚI ÎN SERVICIUL ACESTOR GINGAȘI CÎNTĂREȚI...
POMPIL
CINEVA ÎNSĂ LE-A PUS GÎND RĂU PRIVIGHETORILOR...
CEL CARE A LUAT PRIVIGHETORILE, A CHIULIT ȘI DE LA SĂDITUL FLORILOR. ÎL GĂSESC EU!
VĂ ASCULT!
...AI UITAT CĂ AZI AM FOST DE SERVICIU LA CURĂȚENIA ȘCOLII ?!
MĂ DOARE O MĂSEA, AM FOST LA DENTIST!
EU L-AM AJUTAT PE NEA GEORGE SĂ-ȘI REPARE TRACTORUL! M-A TRIMIS LA MAGAZIE SĂ-I ADUC UN CARBURATOR NOU!
DIN PĂCATE, UNUL DINTRE EI N-A SPUS ADEVĂRUL!
EU ȘTIU CINE - DAR VOI, DRAGI CITITORI, AȚI DESCOPERIT ?

Răspuns: MOTORUL DIESEL, CU CARE SÎNT ECHIPATE TRACTOARELE, NU ARE CARBURATOR, CI POMPĂ DE INJECȚIE DECI...

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: IOAN DONCA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 16 pagini, 3,00 lei

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** Desene: **SANDU FLOREA**

DETAȘAMENTUL EROIC

6

Rezumatul episodului precedent: În zilele fierbinți ale lui August 1944, un detașament de voluntari români străpunge linia frontului pentru a distruge calea ferată de care depinde soarta bătăliei în acel sector. Acțiunea este interceptată de hitleriști și cei cinci luptători se retrag în clădirea primăriei din satul cel mai apropiat unde continuă eroic lupta. Cînd nu mai au muniții, dușmanul, care a înconjurat clădirea, îi somează să se predea.

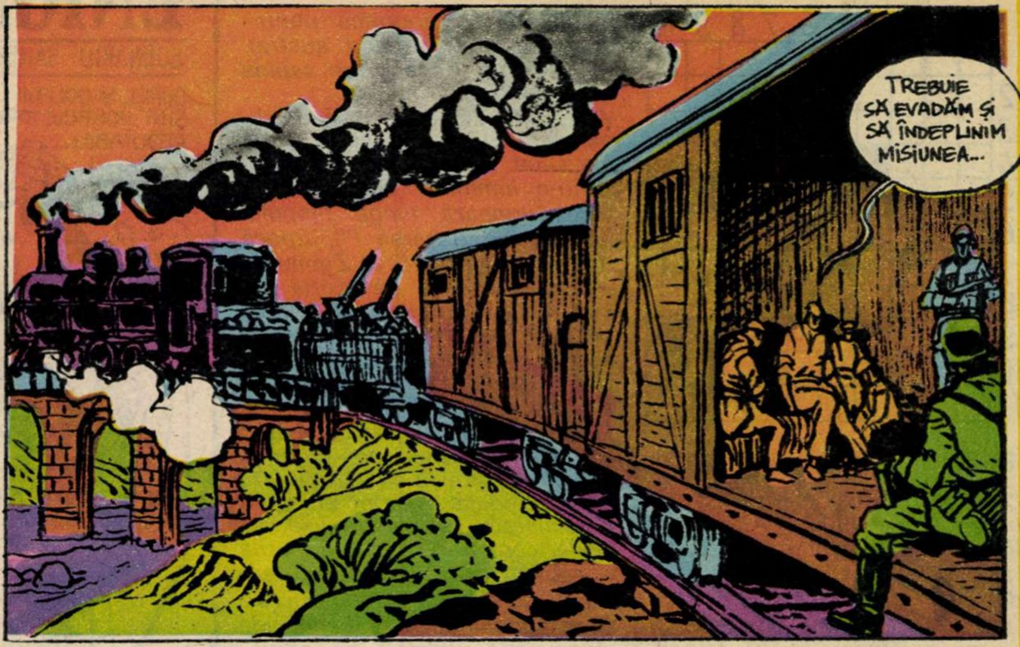
TREBUIE SĂ EVADĂM ȘI SĂ ÎNDEPLINIM MISIUNEA...

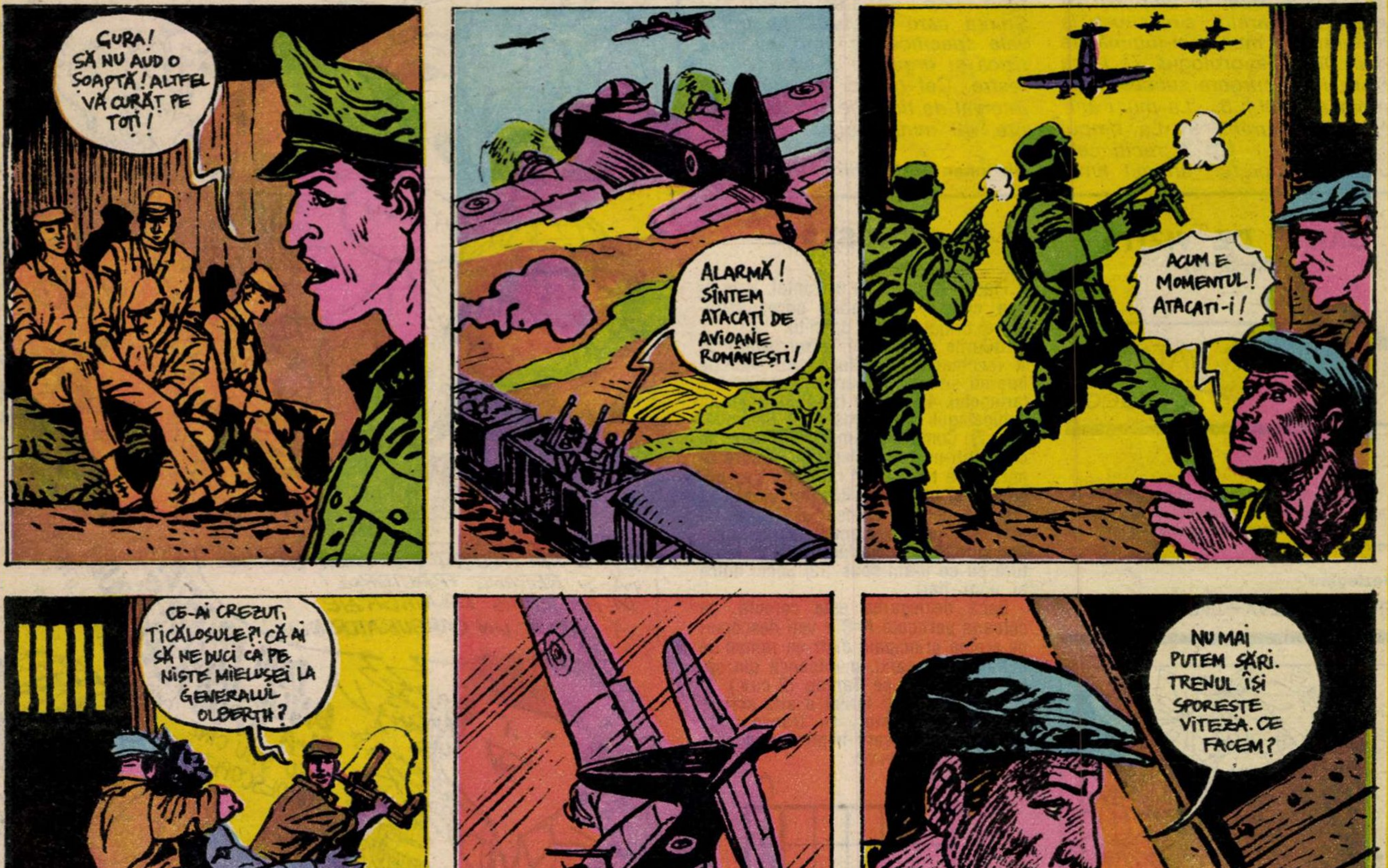
GURA! SĂ NU AUD O SOAPTĂ! ALTFEL VĂ CURĂȚ PE TOȚI!
ALARMĂ! SÎNTEM ATACAȚI DE AVIOANE ROMÂNEȘTI!
ACUM E MOMENTUL! ATACAȚI-I!
CE-AI CREZUT, TICĂLOSULE?! CĂ AI SĂ NE DUCI CA PE NIȘTE MIELUSEI LA GENERALUL OLBERTH?
ORDONĂ MECANICULUI SĂ MĂREASCĂ VITEZA, ALTFEL SÎNTEM PIERDUȚI!
NU MAI PUTEM SĂRI. TRENUL ÎȘI SPOREȘTE VITEZA. CE FACEM?

(Va urma)

20

JOI, 17 MAI 1984, ANUL XVIII (NR. 867)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

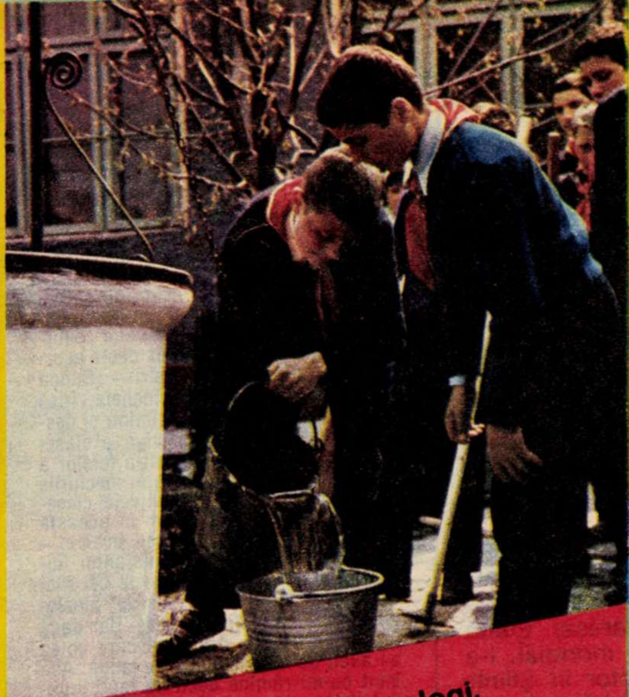

Pionierii arheologi, arhitecți și... grădinari din Cotorca — Buzău (Pag. 6-7)

CADRAN POLITIC

Între 7 și 11 mai a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, vizite oficiale de prietenie în Republica Islamică Pakistan și în Republica Arabă Siriană.

Vizitele tovarășului Nicolae Ceaușescu în Pakistan și Siria s-au constituit într-o multiplă reafirmare a dorinței comune de a dezvolta relațiile de colaborare dintre România și aceste țări, raporturile pe plan politic, economic, tehnologic, științific și cultural și în alte domenii de activitate.

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Islamice Pakistan, Mohammad Zia-ul Haq au subliniat importanța dezvoltării în continuare a raporturilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări, atît pe plan bilateral, cît și în sfera vieții internaționale.

Secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și secretarul general al Partidului Baas Arab Socialist, președintele Republicii Arabe Siriene, Hafez Al-Assad, au avut convorbiri oficiale, în cadrul cărora o atenție deosebită a fost acordată examinării relațiilor economice bilaterale. A fost convenit un protocol referitor la dezvoltarea cooperării economice și sporirea schimburilor comerciale dintre România și Siria.

Întîmpinați peste tot cu multă căldură, cu profundă stimă și deosebită considerație, înalții soli ai poporului român au abordat în convorbirile la nivel înalt importante probleme internaționale ale securității, ale dezarmării și păcii în lume.

Strălucita solie de pace și colaborare a fost urmărită cu mîndrie patriotică și deplină aprobare de întregul nostru popor, mîndru de faptul că aceste vizite au reliefat din nou înaltul prestigiu de care se bucură pretutindeni în lume tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminent om de stat și remarcabilă personalitate politică a lumii contemporane, de faptul că tovarășei Elena Ceaușescu, savant de renume mondial, i-a fost conferit înaltul titlu de Doctor în Științe Honoris Causa al Universității din Islamabad.

Noul itinerar de prietenie și cooperare internațională a pus cu pregnanță în lumină sentimentele de nețărmurită dragoste, stimă și recunoștință pe care întreaga națiune le poartă secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ce conduce cu strălucire destinele patriei, ale poporului român pe calea socialismului și comunismului, a bunăstării și păcii.

PRIMĂVARĂ PIONIEREASCĂ

În acest an sărbătoresc al împlinirii a patru decenii de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, cînd și Organizația Pionierilor împlinește 35 de ani de la crearea sa, cei aproape două milioane șapte sute de mii de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor adaugă în constelația faptelor de muncă și învățătură noi acțiuni și inițiative de succes, noi realizări în toate domeniile activității lor. Cu colaborarea corespondenților noștri și a reporterilor subredacțiilor județene vă prezentăm noi pagini din bogata cronică a acestei harnice și entuziaste primăveri pionierești.

„Mîndră zi a libertății"

Iată titlul acțiunii desfășurate recent de către pionierii **Școlii generale nr. 10** din **Bîrlad** la Muzeul „Vasile Pârvan" din orașul lor. Înscrisă în suita amplelor manifestări dedicate aniversării a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, acțiunea a prilejuit evocarea unor pagini eroice din cronica acelui fierbinte August 1944, care a deschis drumul către libertate, către luminosul destin al României de azi.

Detașamentele claselor a VII-a, de la **Școala generală nr. 13** din **Arad**, au organizat o întîlnire cu veteranul de război Sava Blaj, participant la luptele din 1944 la Păuliș. Rememorarea unor secvențe din timpul acelei încleștate bătălii împotriva hitleriștilor i-a făcut pe copii să retrăiască, alături de cel care istorisea, una dintre cele mai tulburătoare pagini din istoria luptelor eroice pentru apărarea pămîntului scump al patriei. La rîndul lor, pionierii au adus un pios omagiu acelor viteji ostași, prezentînd în montajul literar „Păuliș 1944" dramatizarea poemului cu același titlu, aparținînd poetului arădean Iulian Negrilă.

1

2

3

Întîlnire între generații

În repertoriul amplu al acțiunii „Tot înainte" se înscriu și numeroase manifestări dedicate împlinirii a 35 de ani de la crearea primelor detașamente de pionieri. O astfel de acțiune sărbătorească, la care au fost invitați foști pionieri de odinioară ai școlii lor – **Școala generală nr. 1, Arad** –, au organizat-o recent membrii comandamentului unității. Dialogul dintre pionierii de ieri și cei de azi a prilejuit împărtășirea reciprocă a simțămintelor care i-au animat la primirea cravatei, a amintirilor și impresiilor legate de anii minunați ai pionieriei. Cartea de onoare a unității păstrează și azi mărturii ale activităților la care au participat primii săi pionieri. Despre toate acestea le-au istorisit acum tovarășele profesoare Stela Nosco, Eugenia Tănase, Agneta Weisz și tovarășul profesor Radnai Harry, primul comandant-instructor de unitate al Școlii generale nr. 1 din Arad. Surpriza oferită oaspeților a constituit-o un reușit program artistic, susținut de către cele mai bune formații pionierești participante la actuala ediție a Festivalului național „Cîntarea României".

Sîrguincioșii dintr-a V-a C

„Trimestrul II l-am încheiat cu note bune – ne scrie corespondentul nostru **Raul Soare,** elev în clasa a V-a C la **Școala generală Vîlcănești, județul Prahova.** Dar aș fi lipsit de modestie dacă aș vorbi numai despre rezultatele mele la învățătură, fiindcă am mulți colegi cu care detașamentul nostru se mîndrește. Dorina Din, Bogdan Duță, Petre Adrian Grozeanu, Laura Marinescu și Alina Răduță (care e și pictorița clasei noastre) au note numai de 9 și 10. Aș vrea să alătur și numele altor două colege care au reușit să se autodepășească la învățătură, să obțină media 9 la matematică, obiect unde pînă acum nu săltau peste 7. Cum altfel am fi putut răsplăti mai frumos sîrguința elevelor Georgeta Tripac și Ioana Puiu decît acordîndu-le trofeul autodepășirii – „Banca de onoare"?! Nu pot încheia însă această scrisoare fără a aminti și despre recenta victorie sportivă a clasei noastre: echipa de handbal a fetelor a ieșit învingătoare în toate meciurile disputate între reprezentativele claselor V-VI. Un merit deosebit în această victorie revine și portarului echipei – Mirela Martin. Colegul Constantin Rotaru și-a cucerit renumele de cel mai bun fotbalist al clasei; e și el, bineînțeles, un elev silitor la carte. Dar dacă mă gîndesc bine, despre fiecare coleg aș avea de spus cuvinte de laudă. Așa încît nu-mi rămîne decît să laud întregul detașament al clasei a V-a C!" – conchide corespondentul nostru. Fapt pentru care adresăm și noi călduroase felicitări tuturor membrilor acestui minunat colectiv pionieresc.

Alo, redacția!

Pentru performanțele obținute la învățătură în trimestrul II – ne-a comunicat telefonic subredacția județeană din **Alexandria** – au fost înscrise în Chenarul de onoare următoarele unități integraliste teleormănene: unitatea Școlii generale nr. 4 din Videle, unitatea Școlii generale Bujoreni, precum și aceea din Păcălești.

Tot din județul Teleorman ni s-au semnalat frumoasele rezultate obținute în concursul de creație literară „35 de primăveri" de către pionierii poeți și prozatori de la școlile generale nr. 2, 3, 5, 6, 7 Alexandria, precum și de către cei din Cervenia, Bujoru și Slobozia-Mîndra.

Un nou parc al pionierilor

Realizarea unui parc al pionierilor la **Corabia, județul Olt,** era o mai veche dorință a pionierilor din acest oraș de pe malul Dunării. Dar iată că în acest an, prin inițiativa și hărnicia

lor a fost împlinită. În această acțiune s-au remarcat îndeosebi pionierii de la Școala generală nr. 1. Colegii lor de la Școala generală nr. 2 i-au concurat în vrednicie, în spiritul gospodăresc, dar și în ceea ce privește gustul pentru frumos, prin amenajarea falezei Dunării, de-a lungul căreia au plantat arbuști ornamentali și trandafiri.

38 200 de pomi fructiferi!

Iată o cifră foarte grăitoare pentru hărnicia pionierilor din **județul Timiș:** viitoarele livezi vor rodi la Buziaș, Făget, Bethausen, Tomești și Curtea.

Fapte demne de laudă au înscris în această primăvară și pionierii din **județul Mureș.** Pentru sprijinirea producției sericicole, în toate comunele care beneficiază de condiții prielnice pentru plantațiile de duzi s-a lansat o amplă acțiune. Pînă în prezent s-au înregistrat următoarele rezultate: 1 000 duzi plantați de către pionierii din Ogra-Giuluș; cîte 200 de duzi plantați de către colegii lor din localitățile Band, Iernut, Măgherani și cîte 100, de către elevii școlilor generale din Sînpetru, Cuci, Acățari, Sînpaul, Ceauș și Gănești.

Chiar înainte de închiderea ediției ne-a sosit o scrisoare de la **Școala generală Ionești, județul Gorj,** în care ni se relatează despre un frumos succes dedicat de pionierii de aici zilei de 23 August și aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor. În această primăvară, ei au plantat 20 000 puieți de salcîm.

În avanpremiera vacanței mari... o surpriză pentru pionierii din **județul Tulcea.** Și nu numai pentru ei, ci și pentru colegii din alte județe. În cadrul acțiunii „Tot înainte" s-a materializat inițiativa inimoșilor pionieri de la Școala generală Niculițel – amenajarea pitorescului traseu turistic Niculițel – tabăra Cocoș. Așadar, nu uitați: unul dintre traseele vacanței mari duce și spre... Niculițel – tabăra Cocoș.

Biologii... artiști!

În imaginile pe care vi le prezentăm (foto 1–2) faceți cunoștință cu cîțiva dintre membrii cercului de biologie de la **Școala generală nr. 1** din **Cernavodă,** Precum vedeți, ei sînt și... pictori! Într-adevăr, ei au pictat frescele, au realizat dioramele și au amenajat, de fapt, integral modernul laborator de biologie, de care beneficiază acum colegii lor din toate clasele.

Ritmuri pionierești în Festivalul național „Cîntarea României"

Cenaclul „Columna" al pionierilor **Școlii generale Prigoreni — Iași** a prezentat de curînd recitalul de poezie patriotică intitulat „Patrie liberă, partid biruitor", dedicat aniversării a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă.

În cinstea aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, formațiile artistice ale **Școlii generale Cîrniceni** au prezentat un sugestiv spectacol purtînd genericul „Flutură cravatele roșii cu tricolor". Aceeași dedicație o poartă și expoziția de desene pe care pionierii pictori de la **Școala generală Poiana de Sus** au vernisat-o recent sub titlul „Fascinația culorilor". Adăugăm la catalogul expozițiilor pionierești ieșene și pe aceea a virtuozilor penelului și a iubitorilor fotografiei de la **Școala generală nr. 1** din **Todirești.** Exponatele de cusături naționale, rodul mîinilor măiestre ale fetelor, completează această bogată expoziție ce poartă genericul „Pionierie, ani de bucurie".

„Copiii din cîmpia soarelui" este titlul suitei de spectacole prezentate de pionierii din **Zimnicea, Teiu, Conțești, Mavrodin, Piatra** și **Mîrzănești – județul Teleorman,** dedicate zilei de 23 August și împlinirii a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor.

La **Tulcea,** „Nuferii Deltei" – binecunoscutul cenaclu literar al **Școlii generale nr. 4** — a prezentat unul dintre cele mai emoționante recitaluri de poezie patriotică. Aprecieri unanime au întrunit însă și pionierii pictori de la școlile generale tulcene nr. 4 și 10, cu prilejul expozițiilor vernisate sub titlul „Universul copilăriei fericite".

4.

- *Flori și culori ivite la gherghef (Casa pionierilor și șoimilor patriei Băbeni, județul Vîlcea, foto 4).*

5

- *Ne pregătim pentru expoziția jubiliară (Casele pionierilor și șoimilor patriei Bălcești și Rm. Vîlcea, foto 3–5).*

6

- *Pe scena Festivalului național „Cîntarea României" – formația de dansuri populare de la Școala generală Orșova-Gurghiu, județul Mureș (foto 6).*

CÎTĂ HĂRNICIE, ATÎTA PRIMĂVARĂ!

LA
LUNA DE JOS
COPIII SÎNT FRAȚI CU ALBINELE ȘI CU POMII

Despre localitatea Luna de Jos de lîngă Cluj-Napoca s-ar putea scrie cel mai frumos cîntec de primăvară, inspirat din livezile și grădinile, din șoselele și colinele pline de curățenie și înflorire proaspătă.

Comandanta de detașament de la clasa a IV-a - Emilia Bot - ne spune:

- La noi, pionierii se întrec cu albinele în hărnicie. Numai în această primăvară, după ce am pus la punct un plan de acțiuni potrivite cu acest anotimp, am plantat 111 meri, 30 brazi mici, 126 duzi. Nu spun nimic deosebit cînd vorbesc de plantarea pomilor pentru că orice pionier e și îngrijitor de puieți, dar deodată satul nostru parcă s-a schimbat cînd au început să înverzească copăceii puși de noi.

- Înțeleg din cele spuse că abia ați așteptat primăvara.

- Luna de Jos e un sat al... primăverii pe tot parcursul anului, dacă stăm să ne gîndim puțin la faptul că pe lotul nostru școlar nu cultivăm numai ceapă, fasole, porumb, pătrunjel, ci și flori care... așa cum au făcut-o niște trandafiri, au îmbobocit în școala noastră de Anul Nou, ne spune Ioana Pulbere.

- ...Ca să nu ne lăudăm cu legumele și florile pe care le îngrijim și în grădinile de la noi de-acasă, completează Adrian Biriș.

Gabriel Iuga și Marian Pop sînt și harnici, și inimoși. Ei au participat la săparea gropilor pentru stîlpi, în lungul șoselelor, dar nu i-a lăsat inima să privească gălețile pline cu var și bidinele alături și să nu plece și ei la... văruirea pomilor. Ar trebui să fiți de față și să vedeți ce înseamnă 153 de meri și duzi înfloriți, plini cu albine și cu tulpinile proaspăt văruite. Parcă sînt îmbrăcați în halate albe, mergînd pe dealuri și în lungul șoselelor. Bineînțeles că Marian și Gabriel au partea lor de merit în toată frumusețea aceasta. Numai că în Luna de Jos, copiii despre care am scris aceste cuvinte sînt frați cu albinele și cu pomii, cu grădinile și cu păsările care de curînd s-au întors și cîntă prin păduri și livezi. Aceeași dragoste o nutresc și pentru creșterea animalelor.

Emilia ține să ne mai spună că:

- Se vorbea despre noi că sîntem mai ales buni crescători de porumbei, miei, iezi sau purcei. E adevărat, însă noi sîntem cei mai buni prieteni și cu bivolii sau mînjii, care devin foarte apropiați cînd e vorba să le arăți prietenie și dragoste. Își dau importanță și sînt plini de tandrețe.

SERBAREA IZVOARELOR

- Fiecare fîntînă, mărturisește Ioana, e ca o ființă, dacă ai grijă de ea să fie curată, limpede și înconjurată de flori. Noi știm cît de bine se simte o fîntînă după felul cum se aude izvorînd seara. Cum animalele și păsările, dar mai ales bivolii caută apa zilnic, noi iubim la fel și izvoarele din afara satului, în țarini sau imașuri, în pădurile din care ele vin spre rîuri și fîntîni. „Serbarea izvoarelor" e un fel de acțiune continuă prin care noi ne manifestăm grija față de apele cele curate și reci, și bune ca sufletul omului", cum spunea bunicul meu.

SEMNUL HĂRNICIEI

Dacă mai amintim și faptul că pionierii din Luna de Jos își adaugă la hărniciile de mai sus și pe cea referitoare la învățătură care se traduce în faptul că au hotărît ca media generală să fie peste 8, iată avem imaginea unui colectiv pe cît de harnic, pe atît de inimos - întîmpinînd și prin aceasta sărbătorirea celei de-a 35-a aniversări a Organizației Pionierilor prin faptele și realizările despre care ei ne-au vorbit mai sus.

Cîtă hărnicie, atîta primăvară, par să spună aceste frumoase adevăruri, pentru care nu putem decît să-i felicităm și să le urăm în continuare succese.

ION CRÎNGULEANU

FOTO
semnal Cutezătorii

Primim zilnic, din cele mai diferite județe ale țării ample fotoreportaje realizate de pionieri. Explicația acestei plăcute „avalanșe" se află în bogata viață școlară și pionierească, în multitudinea de activități desfășurate în toate unitățile și detașamentele, dedicate marii sărbători de la 23 August, Congresului al XIII-lea al partidului și aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor.

Iată, din cele cincisprezece instantanee trimise de către pionierii fotoreporteri de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Zalău**, ne-am oprit la cîteva: „În tot municipiul ne putem întîlni cu hărnicia pionierească. De data aceasta, i-am surprins pe peliculă pe colegii noștri de la **Școala generală nr. 6"**, ne scriu membrii subredacției (foto 1); „Interesați de dezvoltarea viitoare a municipiului, pionierii aceleiași unități au solicitat o întîlnire tovarășei arhitect șef al municipiului, dorind să afle cum va arăta Zalăul în anul... 2000" (foto 2); „Muncitorul fruntaș Andrei Ciorha de la Întreprinderea de conductori electrici emailați răspunde cu multă plăcere întrebărilor pline de interes ale oaspeților întreprinderii — pionieri de la Școala generală nr. 6" (foto 3); În „Banca de onoare" întîlnim mereu alți și alți copii sîrguincioși. În imagine, **Carmen Breazdău** și **Harangozo Arpad** din clasa a VIII-a A, de la **Școala generală „Simion Bărnuțiu"** (foto 4).

1.

2

3

4

5

6

„Încă de la poarta Întreprinderii 23 August, cei 30 de pionieri, membri ai cercurilor de construcții radio și radioclub de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Satu Mare,** au fost întîmpinați cu multă ospitalitate de către tovarășul Mircea Nemeș, secretar U.T.C. al întreprinderii, de la care au aflat că aici lucrează mii de muncitori, majoritatea fiind uteciști", își încep scrisoarea, însoțită de numeroase fotografii, pionierii membri ai subredacției. „În timpul vizitei la banda de montaj, pionierii au constatat, uitîndu-se pe cronometru, că la fiecare minut, de pe bandă iese gata construită o mașină de aragaz! În finalul vizitei, pionierii s-au întîlnit cu tovarășul director al întreprinderii care i-a îndemnat să urmeze exemplul celor mai harnici muncitori pe care i-au cunoscut, să se gîndească la posibilitățile pe care le oferă întreprinderea pentru a îmbrățișa în viitor diferite meserii cerute aici" (foto 5).

„Nu vă alarmați. Nimic rău nu s-a întîmplat în clasa a VII-a C de la **Școala generală nr. 1 din Oituz, județul Bacău.** Instantaneul i-a surprins pe „sanitarii pricepuți" arătîndu-și... priceperea, în cazul unei nedorite loviri la bărbie" — ne explică pionierii fotoreporteri odată cu imaginea trimisă.

„Din bogata activitate desfășurată de toți pionierii detașamentului nostru, dorim să amintim participarea la faza pe localitate a concursului „Sanitarii pricepuți", care a avut loc la sfîrșitul lunii martie. Echipajul clasei noastre (a VII-a C), ne mai explică ei, ajutați și de tovarășa comandant instructor Mariana Melnic, a reușit să obțină punctajul maxim, clasîndu-se pe locul I. Pe lîngă proba teoretică și practică ne-am detașat de celelalte echipaje prin activitatea de propagandă sanitară și cea a brigăzii artistice a detașamentului nostru — „Sanitarii în acțiune". Am constatat că într-un timp foarte scurt, multe aspecte negative din activitatea de învățare cît și de comportare — criticate de brigada artistică — au fost remediate" (foto 6).

„Sîntem în emisie!", ne anunță pionierii de la **Școala generală nr. 23 din București.** De data aceasta, în jurul microfonului se află pionierii **Veronica Tulpan, Cosmin Dincu** și **Diana Danciu** care transmit un program în recreația mare (foto 7).

Machetele prezentate la concursul de navomodele, faza județeană, de către pionierii de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Giurgiu** au întrunit unanime aprecieri. Fotografia, realizată de către colegul lor **Emil Ghizdăreanu,** surprinde un colț din sala de expoziție, unde se află aceste machete (foto 8).

Nota redacției. Dragi prieteni, așteptăm în continuare fotografiile voastre însoțite de explicații (unele pot fi chiar mai ample) adresate rubricii „Fotosemnal". Concursul nostru, după cum bine știți, este dotat cu premii. Deci nu uitați să vă semnați pe fiecare fotografie citeț și cu adresă!

7

8

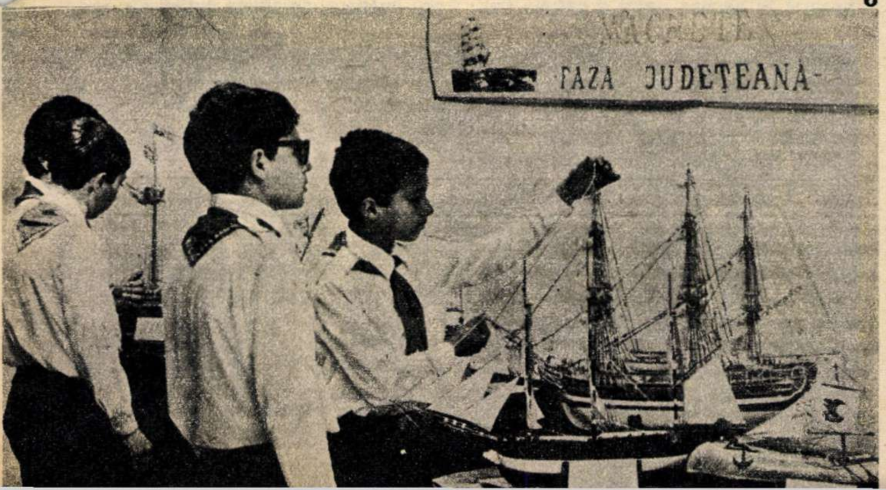

PIONIERII LA STARTUL CROSULUI REVISTEI „SĂNĂTATEA" — EDIȚIA 1984

Peste 1 000 de elevi, de la școlile generale din Sectorul 4 al Capitalei, s-au întîlnit pe aleile Parcului tineretului din București, în ambianța primăvăratecă a tradiționalului cros al revistei „Sănătatea".

Organizat de către redacția revistei „Sănătatea" în colaborare cu Comitetul de Cruce Roșie al municipiului București și consiliile pentru educație fizică și sport ale municipiului București și sectorului 4, tinereasca întrecere a adus la start băieți și fete plini de entuziasm și de dorința de a fi cîștigători.

Cîștigătorilor primelor trei locuri le-au fost înmînate diplome și insigne, precum și premii în obiecte. În imagine, aspect de la startul categoriei 11—12 ani băieți. Printre protagoniști, elevi ai școlii generale Nr. 165, cîștigători ai multor locuri fruntașe.

Geta Gheorghe,
Liceul de fizică-matematică
„Mihai Viteazul",
București

CUTEZANȚĂ PIONIEREASCĂ

În ziua de 2 aprilie, prin locurile noastre bătea un vînt puternic. La un moment dat, pionierii de la Școala generală nr. 1 au observat în curtea unui cetățean, vecin cu școala, o flacără neobișnuit de mare. I-au anunțat de îndată pe tovarășii profesori și, împreună, au pornit într-acolo. Luase foc o glugă mare de coceni. Gospodarii casei erau la muncă. Vîntul se întețise și împrăștiase focul prin toată grădina. Foarte puțin mai era ca flăcările să cuprindă casa și grajdul cu vite.

***Cutezătorii pionieri au intrat imediat în acțiune.** Unii copii cărau apa cu gălețile, alții aruncau peste foc pămînt cu lopețile. Cînd au sosit pompierii de la Tecuci, focul era localizat, iar flăcările uriașe încetaseră. Cocenii ardeau mocnit și nu mai prezentau un pericol imediat.*

În cadrul unei adunări de unitate au fost evidențiați băieții și în mod deosebit pionierul Nicușor Grigoraș.

Elena Balica,
clasa a VII-a A,
Școala generală **Nicorești**, județul **Galați**

Patrie română-țară de eroi

UN MUZEU ÎNĂLȚAT DE COPII

Pentru fiecare dintre noi patria începe chiar din pragul casei părintești, din pragul școlii în care învățăm să deslușim primele litere. O iubim de cînd începem să rostim primele cuvinte, iar dragostea noastră față de țară, față de locurile natale devine tot mai puternică pe măsură ce-i cunoaștem istoria făurită de moșii și strămoșii noștri prin luptă și jertfă.

Nu există așezare, fie ea cît de mică, aflată în cîmpie sau în vîrf de munte, în care copiii ei să nu dorească să-i cunoască trecutul și oamenii care de-a lungul timpului i-au făurit istoria.

*

Lîngă Monumentul eroilor ce se înalță chiar în curtea **Școlii generale din satul Cotorca,** județul Buzău, se află o inscripție care atrage privirile oricărui trecător. Din conținutul ei aflăm că aici, în vecinătatea imediată a claselor unde învață copiii satului, există un muzeu de istorie. Străbătînd aleea străjuită de liliac, ne apare în față o clădire nouă, îngrijită de mîini harnice, ce strălucește în soarele primăverii. Ea găzduiește sute și sute de piese valoroase, rodul cercetărilor pline de sîrguință și pasiune al tinerilor fii ai satului, în semn de omagiu adus memoriei acelora care de-a lungul timpului au trăit și au muncit pe meleagurile acestea.

Frumoasa realizare a copiilor de aici se înscrie în marea acțiune de educație patriotică **„Patrie română, țară de eroi"**, la care participă alături de toți pionierii și școlarii țării. Pe întreg parcursul căutărilor lor, pionierii din Cotorca au avut grijă să acționeze potrivit prevederilor Legii ocrotirii patrimoniului cultural-național, să păstreze și să conserve orice mărturie materială cu valoare istorică, să ceară sprijin specialiștilor.

Dragostea pentru satul natal și istoria lui, dorința de a lăsa moștenire generațiilor viitoare mărturiile palpabile ale unui trecut de peste 4 000 de ani le-au insuflat copiilor hotărîrea ca acest muzeu să fie înălțat chiar în curtea școlii.

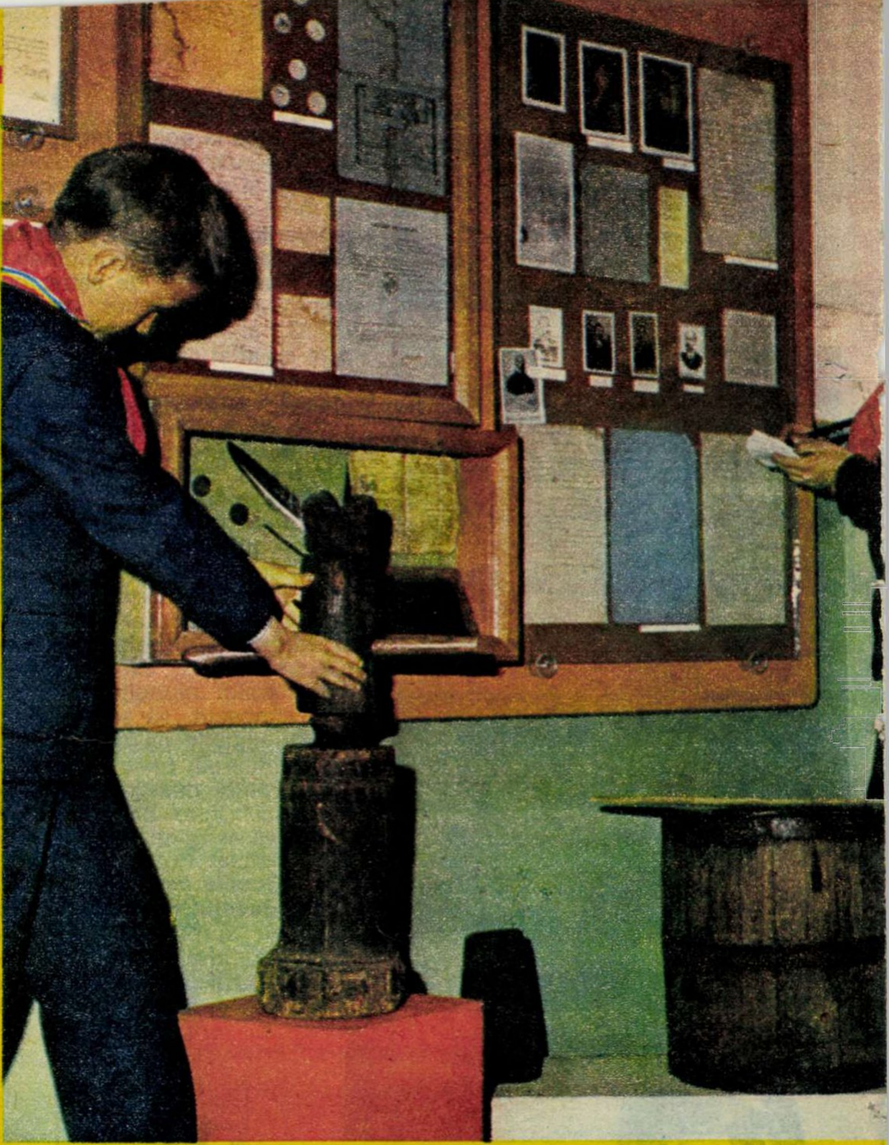

Pioniera Carmen Ioniță, din clasa a VII-a, comandanta unității, ca și Dorina Stan, Elena T. Marin, Elena Petrache, Nicolae Constantin, Ilie Bănică, Ionel Stoica și Constantin Dumitrache, din clasa a VIII-a, își aduc cu plăcere aminte de zilele acelei vacanțe de vară cînd au început lucrările. Cei mai buni meșteri zidari ai satului au venit cu priceperea lor, iar ei, copiii, au făcut tot ce trebuia pentru ca toamna să găsească lăcașul muzeului gata. Au cărat cărămizile, nisipul și pietrișul, au adus apa și au ajutat la pregătirea mortarului, au dat la mînă zidarilor materialele. Cînd și tencuielile au fost gata, băieții au ajutat la așezatul parchetului și la vopsitul lemnăriei, iar fetele au spălat geamurile și au făcut curățenia finală.

– De multe ori au venit să ne ajute și părinții, ne lămurește Carmen. De altfel, ei ne-au ajutat și la strînsul multora dintre documentele din muzeu.

Constantin Dumitrache, un băiat mai retras, își învinge timiditatea pentru a ne spune:

– Fiecare piesă din muzeul nostru a trecut prin mîinile tovarășului Constantin Mogoș, conducătorul cercului nostru de arheologie și numismatică. Dînsul a reușit să ne transmită și nouă flacăra pasiunii pentru istorie. Ne-a însoțit întotdeauna în cercetările noastre în vechea vatră a satului Cotorca și s-a bucurat alături de noi pentru fiecare descoperire.

MOȘTENIRE PENTRU VIITOR

În cele trei încăperi ale muzeului din Cotorca, luminate de becuri fluorescente, stau laolaltă mărturii care vorbesc despre 4 000 de ani de istorie. Specialiști de la Muzeul județean Buzău cu care colaborează i-au ajutat pe fiii Cotorcăi să orînduiască piesele în cronologia firească și să le conserve. Muzeul face parte acum din patrimoniul muzeistic al țării.

Cele opt secțiuni ale sale vorbesc despre istoria așezărilor de pe actualul teritoriu al comunei Glodeanu Siliștea de care aparține și satul Cotorca, despre evenimentele petrecute aici în diferite epoci, pînă în zilele noastre. Copiii au descoperit și au adus în muzeu unelte și ceramică datînd din neo-

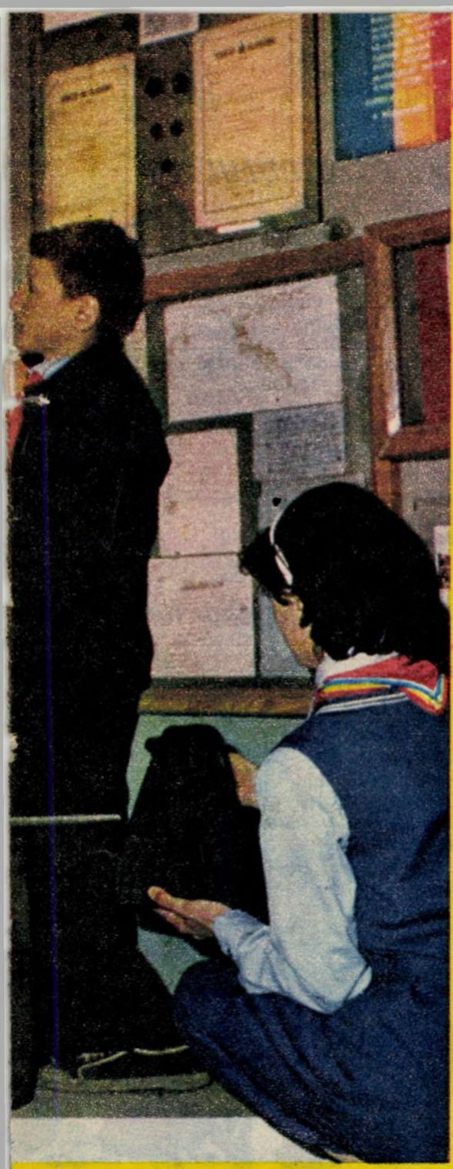

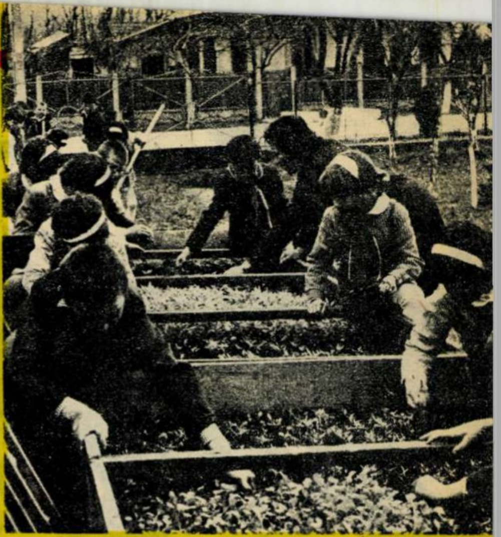

MAREA UNIRE

litic, cuțite, răzuitoare și dăltițe din silex, vestigii aparținînd culturilor Boian, Gumelnița și Dridu. O fibulă de bronz, foarte bine conservată, fusaiole, monezi de argint, un opaiț, un fier de plug și alte piese orînduite cu grijă în vitrine, pe care fetele le curăță în fiecare săptămînă, sînt mărturia vieții și preocupărilor celor care au trăit aici în epoca romană.

Istoria medievală a Cotorcăi este bogat ilustrată prin numeroase copii de documente și hărți aduse de la Academia R.S.R. și Arhivele Statului din București. Topoare și cuie din fier, un fier de plug, un fedeleș, o scară de șa, un dîrmon din piele de vițel, o casetă din fier și alte diferite obiecte vorbesc despre ocupațiile locuitorilor timpului. Tot aici se află monezi din sec. XV-XVI – descoperite în vechea vatră a satului.

În secțiunea dedicată epocii moderne, copiii au adunat din arhivele de familie ale părinților, ale rudelor și sătenilor numeroase documente, în original, care vorbesc despre exploatarea cruntă la care erau supuși țăranii pe moșiile boierești: bilete de socoteală și chitanțe de plată a clăcii.

Printre piesele valoroase se remarcă o bancnotă din 1848, primele acte de stare civilă întocmite la Cotorca și un calendar pe 150 de ani, tipărit în 1816.

Oamenii satului au păstrat timp de peste 100 de ani imaginea primului învățător al satului, Atanasie Stoica, iar acum au oferit-o copiilor pentru muzeul lor.

Multe dintre exponate amintesc despre eroismul ostășesc al fiilor satului. Aflăm astfel că în Războiul pentru independență de la 1877, ostașii Pavel Voicu și Marin Mangu au fost decorați pentru faptele lor de vitejie. Tot aici se află și decorația veteranului de război Petrache Constantin care, în 1916, a luptat la Mărășești. Pentru faptele lui de vitejie a fost decorat și menționat în cartea de aur a Regimentului 35 „Matei Basarab". Într-o vitrină a muzeului strălucește o altă decorație care a fost acordată tot în primul război mondial ostașului Iancu Radu.

Dintre documentele care vorbesc despre participarea tinerilor din Cotorca la luptele antihitleriste din cel de-al doilea război mondial atrage atenția o carte poștală militară scrisă cu creionul. Ea a fost trimisă părinților săi de către sergentul Sandu Cristea tocmai din localitatea Novemesta – Cehoslovacia – și poarta data primei zile de pace – 9 mai 1945. Din cuvintele simple, dar emoționante, ale ostașului răzbat marea bucurie trăită de acesta la aflarea veștii, precum și nerăbdarea de a se întoarce printre ai săi.

Un spațiu larg este dedicat anilor construcției socialismului, epocii inaugurate de Congresul al IX-lea al partidului. Copiii au adus documente și imagini care reflectă angajarea oamenilor satului în munca de edificare a unei vieți noi: primele cereri de intrare în C.A.P., fotografii cu tineri care au îmbrățișat meseriile noi ale satului: zootehnist, sondor, depanator radio TV. Se află aici și o sticluță cu țiței extras din prima sondă de pe meleagurile buzoiene, precum și medalii care au răsplătit munca sătenilor de-a lungul anilor.

Multe imagini vorbesc despre școală și hărnicia copiilor. Una dintre ele îi surprinde alături de părinți, chiar la munca de înălțare a muzeului.

Etnografiei i-a fost rezervată o încăpere întreagă. Copiii de astăzi ai satului Cotorca păstrează pe pereții ei ștergare și scoarțe țesute de străbunicele lor, în secolul trecut (un covor țesut în secolul al XVIII-lea își mai păstrează și acum prospețimea culorilor vegetale), ca și lăzi de zestre, furci de tors, unelte cu care străbunicii au lucrat pămîntul, vase din lemn și mobilier vechi.

Cartea de aur a muzeului poartă numeroase însemnări prin care vizitatorii – locuitori ai satului și ai comunelor învecinate, copii și adulți, precum și vizitatori din tot județul – îi felicită pe aceia care au dăruit sute de ceasuri cercetării și s-au dedicat amenajării acestui lăcaș de cinstire a istoriei.

Acum, inimoșii copii din Cotorca au pornit pe itinerarul ultimului trimestru școlar cu gîndul de a-l încheia ca și pe celelalte numai cu note bune. În timpul lor liber vor porni din nou pe frumosul drum al descoperirilor alături de omul care le-a însoțit pașii spre cunoașterea istoriei locurilor natale – Constantin Mogoș –, alături de celelalte cadre didactice din școală, spre a îmbogăți neprețuita comoară strînsă cu atîta dragoste în sălile muzeului lor. Ei au proiecte mari. În cadrul actualei ediții a acțiunii „Patrie română, țară de eroi" sînt hotărîți ca sutele de piese descoperite în acest an școlar să-și ia locul cuvenit în muzeu. Și, bineînțeles, abia așteaptă să facă noi și noi descoperiri. Sîntem convinși că vor reuși.

ECATERINA ROȘCA

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

ÎNTÎLNIRILE REVISTEI

Cutezătorii

PRIMĂVARĂ ÎN ORAȘUL DE PE TROTUȘ

De data aceasta redactorii revistei noastre au luat drumul Moldovei, poposind, într-o dimineață de primăvară, în municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, județul Bacău. Noul și frumosul oraș de pe Trotuș, renumit atît în țară cît și în străinătate pentru produsele puternicei și modernei lui industrii chimice, n-a fost ales la întîmplare. Întîlnirea redactorilor cu cititorii și cu statornicii prieteni mai vîrstnici de aici ai revistei este determinată de bogata activitate desfășurată de aceștia în diverse domenii, de succesele înregistrate de ei îndeosebi pe tărîmul artelor plastice și al creației literare, precum și – în ultimul timp – al Expedițiilor „Cutezătorii".

La întîlnirea desfășurată în sala de spectacole a Casei de cultură este prezentă tovarășa Aglaia Livadă, secretar al Comitetului orășenesc de partid. Sînt prezenți, de asemenea, reprezentanți ai Consiliului municipal al Organizației Pionierilor, cadre didactice, părinți. Într-o atmosferă sărbătorească, dar în egală măsură și de lucru, dialogul dintre oaspeți (scriitorii Mihai Negulescu, Ion Grecea, Costache Anton) și gazde e deschis de către membrii cenaclului „Zburătorul" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate, condus de profesorul Gheorghe Izbășescu. Rînd pe rînd recită din creațiile lor – în fața numerosului public – elevii poeți **Corina Grozea, Simona Porfir, Beatrice Manuela Cîrloanță, Luminița Tudose, Alina Bogza, Simona Țibu, Livia Batog, Constantin Vaciu, Roger Hilohi, Luminița Beloiu** și **Mariana Gandore.** Interesantul recital de poezie patriotică e punctat pe tot parcursul lui de intervențiile... artistice ale elevelor uteciste **Simona Sîrbu** și **Teodora Popa** care, în acompaniament propriu de chitară, interpretează frumoase, expresive piese de muzică folk.

După discuțiile purtate pe marginea poeziilor prezentate, precum și despre revista „Cutezătorii", urmează al doilea moment important al întîlnirii. Sînt invitați și urcă pe scenă cîțiva elevi pictori, membri ai renumitului cerc de pictură „Ion Diaconescu" din localitate: **Laura Mureșan, Bogdan Știrbei, Costin Botez, Ramona Bejenaru, Cristina Plăcintaru, Ovidiu Radu, Florin Soucaliuc, Mihaela Mihai, Cozmin Comănici, Sorin Călin, Daniela Uță, Vincențiu Roșu,** precum și conducătorul acestui cerc, profesorul **Gheorghe Mocanu.** Dar motivul pentru care acești pionieri și uteciști sînt azi în atenția generală nu-i de natură... picturală, ci... turistică. Constituiți în echipajul „Oituz", ei au desfășurat, în vara anului trecut, o expediție atît de reușită prin locurile în care armata română a dus crîncene, dar victorioase bătălii în timpul primului război mondial, încît juriul republican le-a acordat, în unanimitate, trofeul „Scutul dacic". Iar acum a sosit momentul ca importanta distincție să le fie decernată. După ce expediția lor este pe larg evocată atît de către reprezentanții revistei, cît și de către participanții la ea, după ce expediționarii sînt felicitați pentru marea lor performanță, Mihai Negulescu, redactorul șef al revistei „Cutezătorii", le înmînează, în aplauzele întregii asistențe, mult rîvnitul trofeu, însoțit de tradiționalele medalii și diplome.

Întîlnirea cu cititorii din orașul de pe Trotuș a fost deosebit de bogată și utilă atît prin lucrările proprii prezentate cît și prin sugestiile privind conținutul revistei.

C. DIACONU

PARTIDULUI

Sub stropi de soare
Mă înalț, Partid,
Pe drumul presărat
Cu bucurii în viață,
Cununa dimineții
tu ne-ai împletit
pe fruntea caldă și senină,
ne scalzi în raza păcii,
ne înalți
în suflet spice de lumină.
Tu ești stindardul
lumii noi,
vrei pe planetă să stingi
umbrele de sînge,
copiii să trăiască înfrățiți
ca nici o mamă-n somn
să n-o auzi cum plînge.

Luminița Tudose,
clasa a VIII-a

PRIMĂVARA

Primăvara
mi-a dat telefon
Și mi-a spus s-o aștept
În lumina unei raze.
M-am dus acolo
Și pămîntul își deschisese
Ochii lui verzi,
Apele rîdeau albastru
Și cerul cobora pe sute de aripi.

O brazdă s-a ridicat
În chip de floare
Drept lîngă mîna
Care se întinsese
În văzduhul razei.

Luminița Beloiu,
clasa a IV-a C

ȚARA MEA

Aici mi-am petrecut copilăria
sub steagul mîndru, tricolor,
și țara mea se cheamă
România,
cu plaiuri dulci de aur
și de dor.
Ceahlăul strălucește-n soare
sub cer senin, catarg
patriei mele,
cîmpii cu maci îi văluresc
la poale
cînd cerul se-nfioară
lin de stele.
Te scalzi în ape de argint,
patria mea!
În piept avem o inimă ce bate
ca glia noastră steagul să înalțe
Pentru pace, fericire, libertate,
Așa cum Președintele ne învață.

Gabriela Neghiuc,
clasa a V-a

ORAȘUL MEU

Orașul meu e doina ruptă din
pămînt
Orașul meu e joc de sărbătoare
Oraș al clipelor de soare,
Ce spre fîntîni cheamă izvoare!
Tu ești lumina vieții mele,
Tu îmi deschizi ochii spre calde
zări,
Din tine, porumbeii păcii
Zboară curat în alte țări,
Să spună lumii că aici, la noi,
Liberi trăim pe un plai de eroi.

Simona Gabriela Țibu,
clasa a V-a

EROII

Împovărați de gînduri
Strîngîndu-și armele la piept
Eroii vin ca o făclie
Aprinsă-ntr-un cerdac,
Să ne aducă luminoasă cunună
S-o așezăm pe fruntea patriei.

Roger Hilohi,
clasa a VII-a

PRIMĂVARA ROMÂNEASCĂ

Se scurg zăpezi curate în adînc,
Balade albe-n liniștea ușoară
Și ghioceii cern culori de cer
În unda unui nume vechi, de țară
Cocorii își cîntă vorbele pe-aripi
Iar florile în miezuri de petale,
Cuvinte-ntipărite fără chip
În tîmple-adînci și argintii de dale.
Cu suliți moi de muguri printre nori
Se-ntinde-aureola tinerească
A frăgezimii calde care-n noi
Renaște primăvara românească.

Beatrice Manuela Cîrloanță

ARTĂ ȘI ISTORIE

Un itinerar turistic? Nicidecum! Un itinerar al artei, rod al talentaților copii pictori, membri ai cercului de desen „Ion Diaconescu“ din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care prin operele lor prezente pe simezele unor expoziții naționale și internaționale, și-au cucerit admirația iubitorilor de frumos, însuși profesorul lor, tovarășul Gheorghe Mocanu, fiind un pictor înzestrat.

Pasiunea pentru arta plastică a pionierilor de aici se îmbină cu aceea închinată trecutului de luptă al poporului, cercetării și ilustrării artistice a marilor momente eroice din istoria neamului, reliefării prin arta culorilor a meleagurilor de basm ale pămîntului românesc. Este explicabilă, așadar, ideea profesorului și a echipajului pe care l-a condus în ultima ediție a Expedițiilor „Cutezătorii“ de a parcurge cu pionierii pictori ai cercului de artă plastică un itinerar pe cît de instructiv pe atît de educativ: din groapă-n groapă de obuz, din transee în transee, ocolind creste și lăsîndu-se spre adîncuri, un drum pe linia de apărare de acum aproape 70 de ani, Mărășești, Mărăști, Oituz, pe care piepturile ostașilor români, însuflețiți de chemarea de foc „Pe aici nu se trece“, s-au constituit într-un zid de granit, stînd stavilă armatelor năvălitoare ale lui Mackensen. Un itinerar de glorie, de vitejie, al măreților fapte de arme și sacrificiului de sînge al înaintașilor ce n-au dat un pas înapoi lanțul de apărare întins între Carpați și apa Siretului. Copiii pictori, membri ai echipajului intitulat simbolic „Oituz“, al Școlii generale nr. 5 din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, au parcurs pe jos întreg acest lanț de transee, s-au oprit cu smerenie la locurile crîncenelor bătălii, au poposit la criptele eroilor împodobindu-le cu flori, au recitat versuri de slavă în memoria lor, au adunat în urne pămînt de pe acele meleaguri stropite altădată cu sîngele luptătorilor români, au imortalizat pe pînze, fiecare după talentul său, peisaje de neuitat ale unor creste, dealuri și vîlcele de mult cunoscute în istorie pentru crunta încleștare la care au fost martore. Pionierii artiști au îmbinat lecțiile de istorie cu pasiunea pentru frumos, pentru zămislirea pe pînze a unor opere închinate trecutului de glorie al țării. Și strădania lor a fost încununată de succes: juriul republican al Expedițiilor „Cutezătorii“ le-a acordat trofeul „Scutul dacic“, apreciind a fi cea mai reușită expediție cu obiectiv din domeniul istoriei. Cine sînt laureații? Iată cîțiva dintre ei: Florin Soucalic, valoros desenator, finalist al fazei republicane a concursurilor școlare pe obiecte de învățămînt la fizică și matematică, Vincențiu Roșu, cu preferințe reușite în portret, compoziție și afiș, Daniela Uță, și încă mulți alții.

Ce vor întreprinde în viitor expediționarii pictori? Un drum, la începutul acestei veri, la Putna, unde gloriosul domn al Moldovei, marele Ștefan, plecat de pe meleagurile lor, ale Borzeștilor, își are mormîntul și unde vor să realizeze o expoziție cu creații picturale inspirate din acele locuri.

Două pasiuni: artă și istorie. Amîndouă îmbinîndu-se firesc în operele pionierilor pictori, care neîndoios vor păși în viitor pe drumul marilor maeștri ai penelului cu care se mîndrește plastica noastră românească.

ION GRECEA

CARTE FRUMOASĂ, CINSTE CUI TE-A SCRIS

Deosebit de valoroasă și meritorie ni se pare inițiativa Consiliului județean Bacău al Organizației Pionierilor și a Consiliului municipal Gheorghe Gheorghiu-Dej al Organizației Pionierilor de a tipări culegerea de poezie a cenaclului literar „Zburătorul“ al Casei pionierilor și șoimilor patriei din cetatea chimiei de pe Trotuș. Inimosul profesor Gheorghe Izbășescu, el însuși poet, este îndrumătorul unui număr impresionant de copii care se apropie an de an cu elanul și prospețimea specifice primei vîrste de miraculoasa planetă a **Poeziei**. „Zburătorii“ își încearcă aripile lor fragede, transparente și învață legile zborului inimitabil al artei prin poeme străbătute de dragostea pentru patrie, pentru partid, pentru conducătorul și ctitorul României socialiste. De asemenea prin poezii vorbesc despre viața lor, a copiilor, despre natura patriei, despre anotimpurile ei, despre trecutul istoric al poporului nostru, despre pace, lumină, fericire.

Cartea aceasta cu poezii ale copiilor este împărțită în șase capitole și cuprinde nu numai producția poetică a zburătorilor cîștigători ai atîtor concursuri de poezie, la nivel republican (profesorul Izbășescu notează în ultimul capitol că în septembrie 1982 o elevă cîștiga al 272-lea premiu al cenaclului, o cifră impresionantă), dar și „opinii despre zburătoriști“ și chiar „secvențe din viața cenaclului“, avînd de-acum o vechime de peste zece ani. Și fiindcă cenaclul „Zburătorul“ își duce mai departe activitatea de „cenaclu-școală“, și fiindcă ei, copiii, cresc, profesorul Izbășescu a găsit de cuviință să publice nu numai poeziile membrilor „activi“ ai cenaclului — la capitolele intitulate „Crisalide“ și „Dintre sute de catarge“ —, dar și pe acelea ale foștilor săi membri sau, mai exact spus, ale primilor membri.

Sînt atîtea rostiri frumoase în această carte, încît e foarte greu de stabilit o ierarhie valorică. Poți spune: toate poeziile sînt bune sau foarte bune. Dar nu poți trece fără să semnalezi **Cînd spun partid** de Carmen Gabriela Calmuschi; **Copiii lumii doresc pacea** sau **Șotronul,** de Daniela Dohotaru, Șc. generală nr. 9; **Stejarul** sau **Cînd am primit cravata** de Marilena Gavriliuc, Liceul de filologie-istorie; **Copilărie fericită** sau **Scrisoare pentru pace** de Corina Aurica Grozea, Liceul de filologie-istorie; **Chip înflorit, la Cetatea Neamțului** sau **Secunda de rubin** de Elena Hușneac, Șc. generală nr. 5.

Iar cînd ajungi la poeziile semnate de Beatrice Manuela Cîrloanță, Șc. generală nr. 10, sau de Constantin Vaciu, Șc. generală nr. 10, de Marie Cristine Caraman, Șc. generală nr. 5, te oprești parcă și mai mult, fiecare avînd ceva în plus în tonalitate, culoare, în sinceritatea sentimentului exprimat prin imagini. Așa, de pildă, Marie Cristine Caraman te încîntă cu versurile din **Basm:** „Timpul mi se frînge-n faguri./ Și-n inima mea — o fereastră/ ca un soare rotund se arată./ Pe-acolo trece Lizuca să-l caute/ pe Patrocle, în Dumbrava minunată./ Cumpăna apasă-n fîntînă./ Drumul nu-i răspunde/ cu făina presărată în mînă./ Iar rîul galopează ca murgul/ lui Cozma Răcoare./ Măria Ta, Mihail Sadoveanu,/ iartă-mă că-ți calc împărăția,/ dar n-am să-ți stivesc nici o floare“.

Elena Daniela Uță, Șc. generală nr. 5, este fascinată de intrarea în pionierie: „Plecare arzătoare/ e-un cadran înțelept./ Azi am primit cravata de pionier,/ de-acum iată noul meu drum./ Degetele raze/ bat mai puternic în geam,/ ziua o ascult în pumni/ zornăind ca un soare/ cu mii de raze aruncate/ peste acoperișurile lumii,/ dar tot mai aud/ cum șeile apasă pe caii de lemn“ **(Plecare arzătoare)**, iar Carmen Graur, Șc. generală nr.5, exprimă într-o notă personală și într-o viziune specific citadină depărtarea de vîrsta copilăriei: „Piticul din pădurea de scaune/ se-atîrnă de perdele,/ se urcă peste tot,/ parc-ar fi stăpînul/ unui castel în care/ pășunile și omuleții de carton/ își fac rondul de zi./ Sînt și eu acolo,/ o poză spînzurată pe pereți./ Doi ochi mă privesc din oglinjoară/ cu aceeași licărire“ (**În pădurea de scaune**).

Așadar, o carte frumoasă în care pătrunzi ca într-o „dumbravă minunată“ unde se aud glasurile subțirele ale celor mai tineri aspiranți la poezie,dar și nuanțate voci care și-au găsit încă de pe acum un timbru propriu.

COSTACHE ANTON

DECOLĂRI LIRICE

OANA ELENA TURBATU,
clasa a VI-a,
Școala generală nr. 19, București

DORINȚĂ SUPREMĂ

Un vis de aur are omenirea –
Noi nu vrem decît pace pe Pămînt
Ea trebuie păstrată în vecie
Nespulberată de-al urgiei vînt.

Noi îndrăgim cîmpia roditoare,
Al macilor plin de candoare rug.
Nu vrem război și arme nucleare –
Nu vrem brîndușe sub al morții jug.

Nu vrem să rătăcim cu spaimă
Tot căutînd amarnic adăpost –
Ci să trăim în casa noastră dragă
Unde avem un dor, avem un rost.

Nu vrem s-ajungem pulberi în măcel,
Ci să-nvățăm în școli încăpătoare
Cum să urîm războiul, peste el
Să ridicăm al păcii ram de soare.

●

ANOTIMPURI

În amintirea lui
Nichita Stănescu

De vom găsi lalele, zambile sau brîndușe
În miez de primăvară minunată,
Și de le vom fixa în ușe,
Vom auzi la orice suflu a sa voce cumpătată.

De va ploua cu trandafiri și garofițe
În vara cea dogoritoare
De le vom împleti în coronițe
Ne vor înfățișa privirea-i arzătoare.

De vor cădea din ceruri crizanteme
În toamna plină de melancolie,
Și dacă de ele nu ne-om teme,
Îi vom vedea figura doldora de duioșie.

Dacă în loc de fulgi vor coborî gingașe frezii
În iarna dalbă și-nghețată,
Și de miresme casa o vor umple în fiecare zi
Va apărea scrierea sa neuitată.

●

SÎNT PREA COPIL?

Ești prea copil! –
Îmi spune mama.
Și întîmplările din lume
Nu trebuie să îți insufle teama.

Sînt prea copil
Știu bine, mamă bună,
Știu că trăiesc sub cer senin.
Dar știu că-n lume armele mai sună.

Cum pot să uit, să nu iau seama –
Chiar dacă anii mei sînt ocrotiți
Că-n lume teama
Rotește-absurzi meteoriți?

Să uit că în timp ce azi se nasc copii
Care viața, anii-nveselesc
Lumea se poate pustii
Din arme ce absurd se înmulțesc?

De ce bugetul sănătății scade
Și-al înarmărilor fond crește –
De ce să se multiplice spade
Cînd Terra nu le mai dorește?

Noi, copiii, dragă pace,
Te slăvim necontenit.
Nu vrem țipete și jale,
Ci surîsuri de argint.

●

IUBIRE

Cerul e plin de candoare,
Soarele rîde voios.
Totu-i limpede ca lacrima arzătoare
și orice se află pe Terra-i frumos.

Căci ea, femeia, mama mult iubită,
le dă strălucire,
și parcă de ele-i slăvită –
Căci ea le împarte iubire.

23 IULIE

LEGENDĂ ŞI ISTORIE

„BUSOLA DE AUR"

PAGINI DIN JURNALUL EXPEDIŢIEI „SUNET DE TULNIC"

În fața ochilor noștri se naște o nouă zi. Mîncăm, ne strîngem bagajele și cu regret pentru locurile ce rămîn în urma noastră, plecăm mai departe însoțiți de cîntecul expediției. Drumul merge paralel cu funicularul. Un peisaj încîntător se desfășoară de jur-împrejur și după o jumătate de oră de mers ajungem la Gurabarza. Este ora 5,45 dimineața.

Autobuzul sosește fără nici un minut de întîrziere. Cu greu reușim să urcăm cu toate bagajele. Șoferul strîmbă din nas la vederea noastră, dar pînă la urmă ne înțelege, mașina pleacă și iată-ne așezați pe scaune confortabile. După cele trei zile de mers pe jos ni se pare că zburăm.

Trecem prin comunele Crișcior, Buceș, urcăm serpentinele spre Cotoncu, admirăm silueta solară a muntelui Vulcan — împurpurat de primele raze ale dimineții, coborîm pe valea Ciurulesei, lăsăm în urma noastră satele Buminginea, Ciuruleasa și, după mai bine de o oră, ajungem la Abrud.

Coborîm. Mulțumind șoferului care ne răspunde cu salutul mineresc „Noroc bun", pornim în căutarea unui loc pentru montarea corturilor. Îl găsim lîngă gară. Fără să ne grăbim, montăm cu multă grijă tabăra, ne întindem hainele la soare și, după ce ridicăm steagul expediției care flutură deasupra taberei, încercăm să aranjăm interioarele „apartamentelor" noastre.

Începem să ajutăm la pregătirea mesei de amiază. De serviciu sînt Florin, poreclit Făt-Frumos, și Zîna. Strîngem pietre pentru vatră, lemne pentru foc, băieții aduc apă, fetele calculează porțiile și bucătăria merge „ca pe roate".

— Masa este gata! strigă triumfătoare Zîna.

Fiecare își caută un locșor pentru a savura bunătățile: supă cu fidea, iahnie de fasole cu costiță prăjită și... apă rece de izvor. Sătui, ne retragem fiecare să ne odihnim. Rămîn numai elevii de serviciu care trebuie să lase bucătăria „lună".

După o oră de odihnă, plecăm să cunoaștem orașul. În Abrud, fiecare stradă are o istorie, fiecare casă o legendă. Una din acestea este legenda lui Bruda. Se spune că munții de aur de peste rîul Mares (Mureș) împăienjeneau nu o dată privirile Sarmizegetusei, cetatea de scaun a lui Decebal, mereu întărită, austeră, pregătită să înfrunte dușmanii ce s-ar fi încumetat să ajungă pînă sub zidurile sale. Doar regele dacilor privea zîmbind către Abruttus, orașul semeț al Munților de Aur, știindu-l în mîinile prietenului său Cotylius Bruda care, după cum spune legenda, era unul din cei mai bogați oameni ai vremii. Palatul său era zidit după modelul luxosului palat al lui Pansa din Pompei. Dacul, în semeția lui, nu vroia cu nici un preț să fie mai prejos decît dușmanii Daciei, dușmanii regelui și prietenului său Decebal. Luptele dintre daci și romani au fost înverșunate, pe viață și pe moarte. Armata romană i-a copleșit. Cetatea a fost prădată, bogățiile împărțite între învingători. Pe romani îi interesa în primul rînd aurul ascuns la rădăcina munților. Tocmai acest aur, ca de altfel toate bogățiile Daciei, au fost motivele pentru care romanii au rîvnit la ținuturile acestea.

Și, poate pentru că Abruttus însemna în limba dacica aur, romanii i-au menținut numele, adaptîdu-l, iar așezarea stăpînită cîndva de Bruda s-a numit cînd Auraria Daciae, cînd Auraria Major, cînd Alburnus minor. Aici a fost organizat așa-numitul Collegium Aurariorum, condus de un magistrat și o armată de funcționari și sclavi liberi — liberti augusti — care aveau în grijă bunul mers al exploatării prețiosului metal ce va îmbogăți secole de-a rîndul tezaurul Romei. Legendă și istorie. Istorie rămasă în legendă.

Trecem pe străzile orașului-muzeu și ne oprim pe rînd în fața caselor care poartă pe ziduri plăcuțe comemorative, pagini de istorie românească. Le notăm pe toate cu mult interes.

Pe casa din Strada Moților nr. 2 întîlnim două plăcuțe cu următoarele texte: „În această casă s-a pus la cale trădarea și prinderea lui Horia și Cloșca în decembrie 1784"; „În subsolul acestei case au fost ținuți în lanțuri Horia și Cloșca în noaptea de Anul Nou 1784—85, iar în zorii zilei au fost excortați la Alba Iulia".

„Aici în casa viceprefectului Ioan Boieriu s-au ținut la 6 mai 1849 ultimele tratative dintre Avram Iancu și deputatul Ioan Dragoș pentru împăcarea româno-maghiară".

„În această casă a locuit avocatul Ion Buteanu, prefectul Zarandului și martir al Revoluției din 1848—1849 pentru apărarea naționalității române din Transilvania".

„Aici a suferit moarte de martir în 8.V.1849 prefectul ținutului Zlatna. Petru Dobra, pentru apărarea naționalității române din Transilvania".

„În acest loc la 10 mai 1849 a căzut victimă marei sale credințe deputatul Ioan Dragoș venit la Abrud spre a mijloci împăcarea între Avram Iancu și Ludovic Kosuth"; „Aici a fost casa tribunului Ion Șuluțiu făuritorul artileriei moților. Azil între 1848—1849 al lui Al. Golescu și B. Iscovescu".

„În această casă a fost Casina română, întemeiată la 1849. Aici s-au ținut adunările generale ale Astrei din 1865 și 1888 prezidate de T. Cipariu și G. Barițiu".

„În această casă a poposit în anul 1910 compozitorul Bela Bartok (1881—1945) venit în Munții Apuseni pentru a culege folclor muzical românesc".

„Aici a fost unul din sediile Revoluției de la 1848. În această casă s-au întîlnit Avram Iancu și Nicolae Bălcescu. Aici și-a scris rapoartele despre revoluție Ion Maiorescu. Și tot în această casă s-a născut și a copilărit scriitorul Alexandru Ciura".

„În această casă a fost găzduit în anul 1905, la Dr. Laurențiu Pop, marele istoric Nicolae Iorga cînd a vizitat pentru prima dată Țara Moților".

Multe, foarte multe case vechi. Ferestrele lor i-au privit cu mîndrie pe moții prinși în vîltoarea revoluției. În fața fiecăreia dintre aceste case, noi, pionierii de azi, păstrăm momente de reculegere.

Furați de cele văzute aproape că nici nu simțim scurgerea orelor. La întoarcere ni se dă cadou o „scafă", o mică balanță folosită acum mai bine de o jumătate de veac la cîntărirea concentratului de aur. Este alcătuită din două talere adîncite prinse cu sfoară de un suport orizontal, un ac indicator pentru echilibrarea talerelor și o sumedenie de greutăți de la o jumătate de gram pînă la 20 grame. Primim cu bucurie acest rar obiect folosit în zona Apusenilor, iar Zîna se angajează să-l deseneze.

Plecăm spre tabăra noastră. Masa se pregătește cu plăcere și cu poftă. Focul mare, însoțit de cîntecele noastre, aduce seara și pe aceste meleaguri. Corturile își îmbrățișează stăpînii și somn ușor!

DORINA INDREI,
cronicarul expediției
„Sunet de tulnic"

(Va urma)

CE SE PETRECE ÎN EPRUBETA CHIMISTULUI?

— Mărturiile unei laureate —

Lăcrămioara Butoi. *Are patrusprezece ani, poartă (încă!) cravata roșie cu tricolor. Nu are aerul de-a fi comis ceva deosebit. Totuși la Oradea, la faza republicană a concursurilor școlare pe obiecte de învățămînt, unde s-au întîlnit pasionații de chimie, a obținut premiul al doilea, ceea ce, să recunoaștem, înseamnă o... recunoaștere. E încă aprilie, pe ferestrele clasei a VIII-a A de la* **„Frații Buzești"** *pătrunde cu violență (suavă!) soarele, centenarul liceu craiovean se scaldă-n acest soare și are totdeauna ceva senzațional ori emoționant de afirmat, de povestit, de confirmat în lumina generoasă care-i a copilăriei și adevărurilor ei esențiale.*

—Despre **confirmări,** *așadar, un mini-interviu cu siguranță meritat:*

—De ce te numeri, Lăcrămioara Butoi, printre laureații fazei republicane a concursului de chimie?

L.B.: — *Pentru că am înțeles un lucru simplu, dar esențial: numai prin muncă, învățătură și perseverență se poate atinge un scop. Astfel am îmbinat explicațiile tovarășei profesoare, studiul individual și, desigur, curiozitatea (adică pasiunea) de-a afla cu exactitate* **ce se petrece-n eprubeta chimistului,** *dorința de a pătrunde în lumea fascinantă a acestei științe.*

— Ce crezi (absolut sincer): este premiul obținut confirmarea muncii, pasiunii sau... a orgoliului de-a te afla printre cei dintîi?

L.B. — *Premiul confirma pasiunea, adică munca și perseverența puse în slujba ei. Asta este, cred, dincolo de orgolii, semnificația oricărui premiu. Dar ce înseamnă muncă și pasiune... nu cred că e cazul să le mai definim, nu cred că se poate da definiția lor perfectă. Pentru mine pasiune înseamnă dragostea pentru chimie, această știință a cunoașterii și inventivității. M-am apropiat de ea în clasa a VII-a, cînd, combinînd substanțe, am descoperit că obțin ceva nou. Fiecare reacție chimică ce-mi reușea se transforma pentru mine într-o* **reacție de bucurie.** *Vedeam în mica eprubetă desfășurarea unei lumi formată numai din două, trei elemente.*

— Ce-ai învățat, numărîndu-te printre laureați, și la ce crezi că te obligă această calitate?

L.B. — *Am învățat că* **se poate învăța din greșeli** *(un loc doi înseamnă și o greșeală, care te-a îndepărtat de locul prim). Iar obligațiile... Multă muncă în continuare, participare la concursurile anilor următori și cine știe... un nou premiu, poate chiar cel dintîi.*

Interviu realizat de
Smaranda Cosmin

DRUMUL SPRE „BUSOLA DE AUR"

ILUZIE OPTICĂ

CÎTE TREPTE APAR ÎN DESEN?

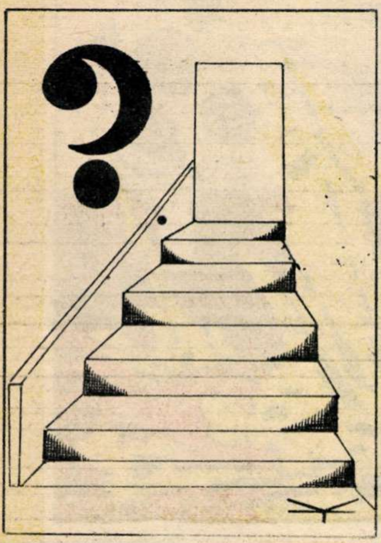

- Gigele, tu nu simți din cînd în cînd nevoia să fii cuminte?

- Ba da, tăticule, dar sînt un copil cu voință, care știe să se stăpînească!

Tatăl a trei copii vine acasă și îi întreabă:

- Ia spuneți, ce ați făcut voi astăzi?

- Am ajutat-o pe mama. Eu am spălat farfuriile.

- Eu le-am șters.

- Iar eu am adunat cioburile.

SILUETE

Acest mod de a desena era foarte curent în trecut. Modelul era plasat între o sursă de lumină și un ecran, pe care era proiectată silueta lui.

Iată cîteva siluete ale unor cunoscute personaje. Le recunoașteți? Încercați și voi să realizați siluete.

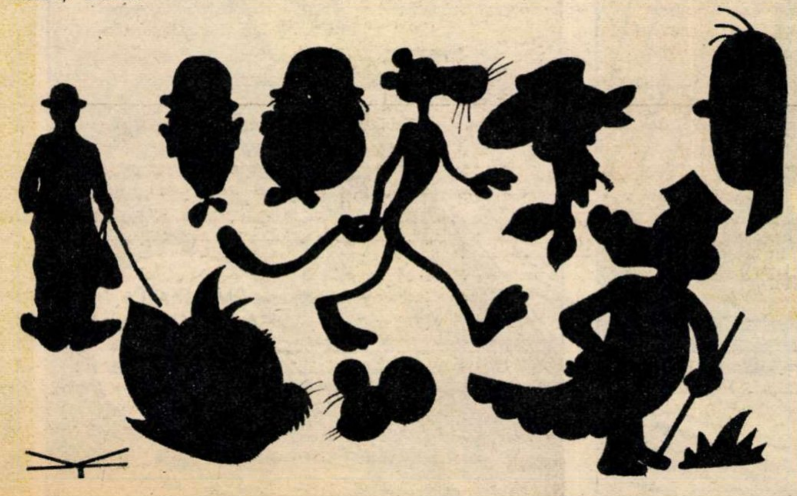

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1								●		
2				●						
3					●					
4						●				
5					●				●	
6			●			●				
7					●		●			
8		●		●					●	
9	●							●		
10						●				●
11							●			
12					●					

FANTEZIE MONOVOCALICĂ

ORIZONTAL: 1) Fruct închis într-un înveliș țepos. Deși e mic, frumoase haine țese. 2) Pe mosor. Fîșie de borangic utilizată la acoperirea capului. 3) Cadru. Pestriț. 4) La domiciliu. Patrie. 5) Anotimpul minunatelor expediții. Navă. 6) Posed. De două ori în saramură! Tăietură care se face la capătul lemnelor de construcție pentru a le putea îmbina. 7) Păcăleala peștilor. Baston la masa de biliard. 8) Timpul precis. 9) Plantă culinară. Între cal și călăreț. 10) Acoperitoare... potrivită! Loc de odihnă. 11) Răspicat. Constelație în dreptul căreia ajunge Soarele la solstițiul de vară. 12) Mare! Limpede (fem.).

VERTICAL: 1) Șir de cămile și oameni străbătînd pustiul. Un minunat și delicat prieten al omului. 2) Deșert aflat în nordul statului Chile. A întipări (fig.). 3) Șa mare de povară purtată de măgari și catîri. Un material aranjat în cute largi, așezate artistic. 4) Ieri seară. A trece cu vederea. 5) În cameră! În caz că... 6) Plantă erbacee cu rădăcina cărnoasă, sferică, comestibilă. Victorie șahistă. Pecete! 7) Expus. Ispășitor, de regulă. 8) Alăturată. Verbul hărniciei pe ogoare. 9) Cu gust neplăcut. Un salut scurt. Stea cinematografică. 10) Cascadă. La fel.

●●●●●●●●●●●●●

ETNOGRAFICĂ

(Monoverb: 2—4)

BBB

BALNEARĂ

(Monoverb: 3—5)

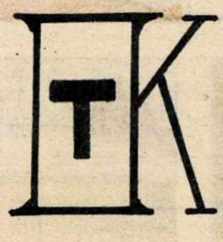

TURISTICĂ

(Criptografie: 2—5)

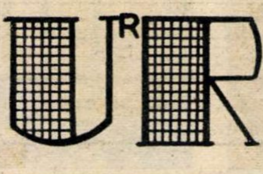

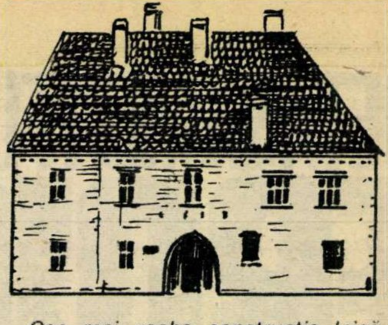

Cea mai veche construcție laică din România este casa natală a lui Matei Corvin. Clădirea, în stil gotic, avînd ziduri groase ca de cetate, datează din prima jumătate a secolului al XV-lea. În prezent, aici funcționează Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" din Cluj-Napoca.

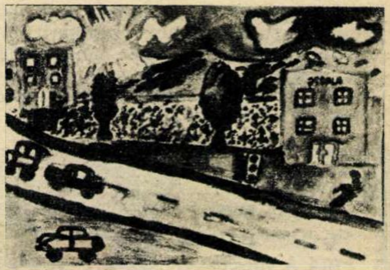

MIHAELA ZVÎNCĂ,
clasa a VI-a,
Șc. gen. Smîrdan

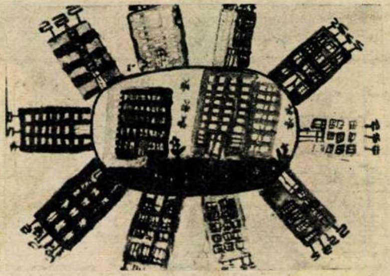

GENOVEVA-ELENA APOPEI,
clasa a VII-a,
Șc. gen. Smîrdan

- Ei, cum a fost prima zi de școală? Ați învățat ceva?...

- Am învățat, tată, dar n-am terminat, trebuie să ne mai ducem și mîine...

- Ți-am promis că, dacă înveți bine, îți cumpăr bicicletă. Ce-ai făcut în ultimele săptămîni?

- Am învățat să pedalez...

- Tatë ai vrea să-ți dăruiesc de ziua ta o cravată?

- Nu e rea ideea. Dar îmi vei face o plăcere și mai mare dacă vei începe să înveți mai bine.

- E prea tîrziu, tată. Ți-am și cumpărat cravata!

DUMITRU VASI-ȘOIMOȘANU

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: EDITH BRUDI

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

9

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** Desene: **SANDU FLOREA**

DETAŞAMENTUL EROIC
7

Rezumatul episodului precedent: În zilele fierbinţi ale lui August 1944, un detaşament de voluntari români străpunge linia frontului pentru a distruge calea ferată de care depinde soarta bătăliei în acel sector. Acţiunea este interceptată de hitlerişti şi cei cinci voluntari, după o luptă eroică, isprăvind muniţia, sînt nevoiţi să se predea. Trenul de intervenţie în care sînt urcaţi este însă atacat de avioane româneşti şi cei cinci luptători izbutesc să se elibereze.

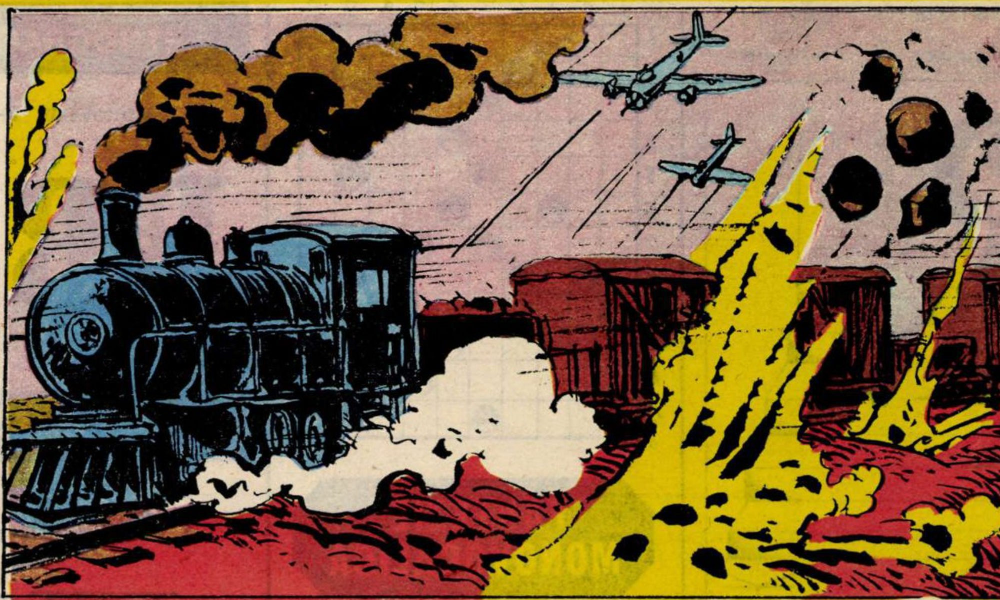

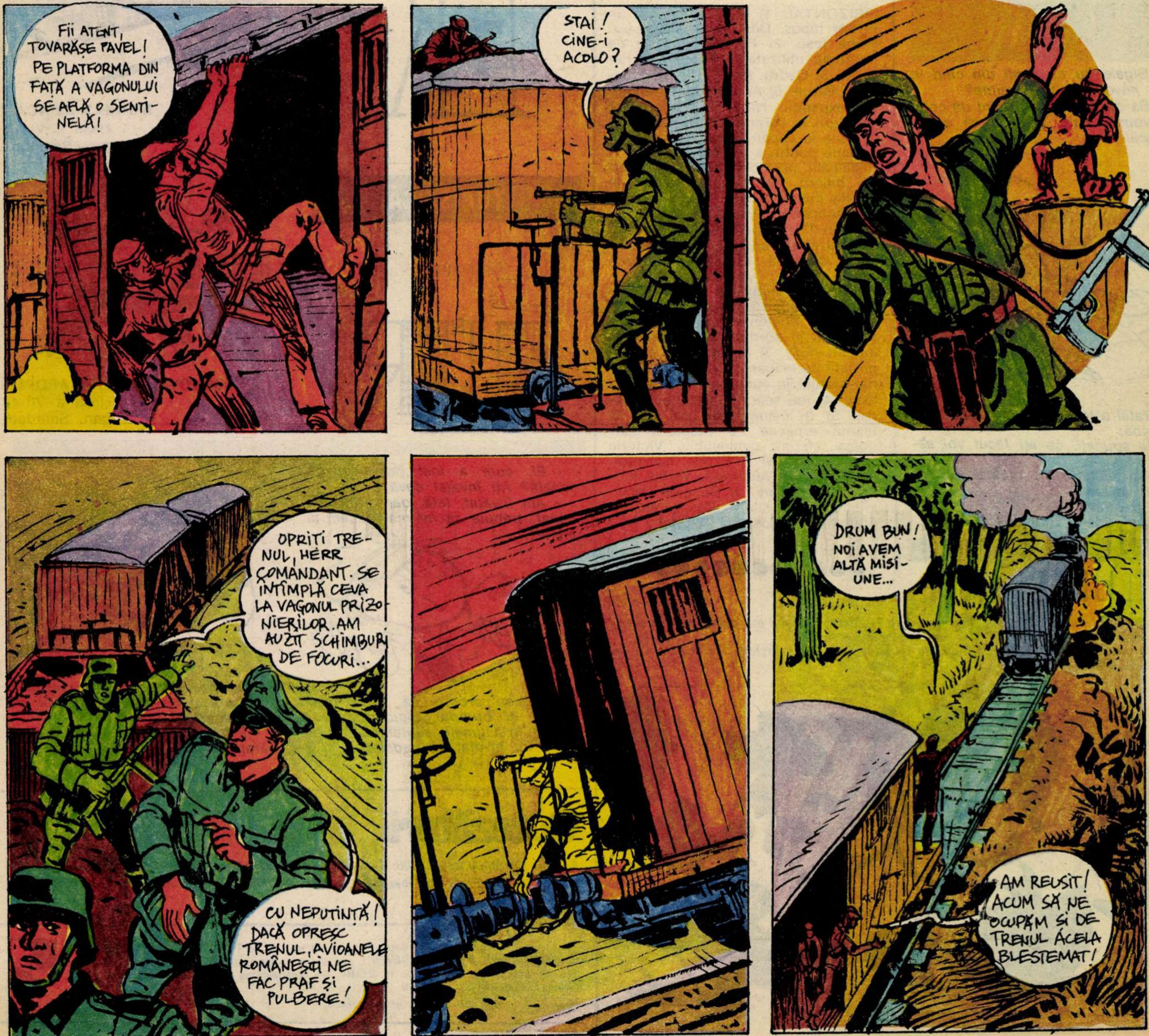
FII ATENT, TOVARĂŞE PAVEL! PE PLATFORMA DIN FAŢĂ A VAGONULUI SE AFLĂ O SENTINELĂ!
STAI! CINE-I ACOLO?
OPRIŢI TRENUL, HERR COMANDANT. SE ÎNTÎMPLĂ CEVA LA VAGONUL PRIZONIERILOR. AM AUZIT SCHIMBURI DE FOCURI...
CU NEPUTINŢĂ! DACĂ OPRESC TRENUL, AVIOANELE ROMÂNEŞTI NE FAC PRAF ŞI PULBERE!
DRUM BUN! NOI AVEM ALTĂ MISIUNE...
AM REUŞIT! ACUM SĂ NE OCUPĂM ŞI DE TRENUL ACELA BLESTEMAT!

(Va urma)

Cutezătorii

21

JOI, 24 MAI 1984,
ANUL XVIII (Nr. 868)

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

ÎN ACEST NUMĂR:

- Arc peste timp: Băneasa
- Viitorul începe azi
- De la cuvînt la faptă!
- Cutezători ai științei
- Mai tari decît Robin Hood!

CADRAN POLITIC

Trăim o primăvară deosebită, primăvara unui an luminat de mari evenimente politice, cu adînci rezonanțe în inimile noastre: a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944 și al XIII-lea Congres al partidului.

Această primăvară i-a aflat pe purtătorii cravatei roșii cu tricolor mai activi ca oricînd la toate orizonturile preocupărilor lor, traducînd în fapte angajamentele asumate față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, de către participanții la sesiunea omagială organizată cu prilejul aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor.

Primăvara i-a găsit pe pionieri și școlari aplecați peste cărți și caiete, acumulînd noi și noi cunoștințe, răspunzînd, ageri și competenți, la orele de clasă, făcînd exerciții și rezolvînd probleme, adjudecîndu-și note care le fac cinste. Sînt dovezi elocvente ale hotărîrii și consecvenței de care dau dovadă copiii patriei atunci cînd este vorba de principala lor îndatorire, aceea de a învăța.

Primăvara i-a surprins deprinzînd primele noțiuni ale meseriilor în atelierele școlare, în cercurile tehnico-aplicative, uzinale și științifice din întreprinderi, școli, de la casele pionierilor și șoimilor patriei, învățînd astfel noblețea muncii, a oricărei activități productive, creatoare, care sporesc patrimoniul bunurilor materiale și spirituale ale poporului.

Primăvara i-a văzut pe pionierii din întreaga țară colectînd metale feroase și neferoase, maculatură și ambalaje de sticlă, alte materiale deficitare sau refolosibile, acționînd pentru gospodărirea cît mai economică a energiei, lucrînd plini de rîvnă în grădini și livezi, în fermele pionierești, valorificînd fiecare palmă de teren din curtea casei și a școlii, îngrijind animalele și îndeplinindu-și astfel, procent cu procent, înainte de termen, angajamentul de muncă patriotică pe anul 1984.

Și i-a mai aflat această primăvară sărbătorească pe inimoșii noștri pionieri îmbogățindu-și mintea și simțirea prin cunoașterea îndeaproape a istoriei de ieri și de azi a patriei, prin asimilarea exemplului înălțător pe care îl oferă tinerei generații comuniștii, neobosiți luptători pentru înflorirea necontenită a patriei socialiste.

Solidari cu primăvara eternă a patriei, pionierii nutresc sentimentele cele mai alese, de dragoste, de vie admirație și nețărmurită recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele republicii, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru copilăria însorită și ocrotită, pentru viitorul senin asigurat în țara noastră tinerei generații, viitor ale cărui linii precise și generoase le va desemna Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

În fiecare clipă, în tot ce-și propun și în tot ce întreprind mai înălțător, pionierii au înaintea ochilor pilda supremă de viață și luptă, de adînc patriotism, de tenacitate comunistă și cutezanță revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și mai respectat fiu al poporului român, făuritorul României moderne, militant neobosit pentru pacea lumii, ale cărui idei privind noile raporturi, de înțelegere și respect reciproc, de cooperare care trebuie să domnească între state au adus țării noastre stima și admirația popoarelor de pe întreg Pămîntul.

Pionierii își mobilizează toate forțele pentru a înfăptui îndemnurile și orientările adresate lor de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a învăța și munci plini de rîvnă, de a se pregăti, prin muncă, pentru muncă, pentru viață, de a deveni oamenii noi ai unui ev nou, socialist, de a trăi cu demnitate într-o țară demnă și liberă, o țară a muncii și construcției pașnice, a echității, a celui mai profund umanism – România de azi și de mîine.

Arc PESTE TIMP:

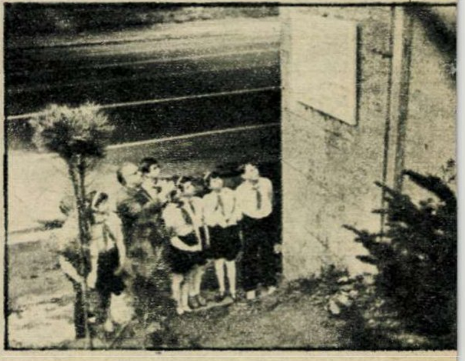

Sîntem pe unul din locurile unde, în urmă cu aproape 40 de ani, ostașii români au dus lupte pline de eroism, apărînd Capitala împotriva trupelor fasciste. La acea dată, Băneasa era un sat obișnuit, înconjurat de lacuri și păduri. Aici însă, în zona aeroporturilor, trupele fasciste dețineau poziții care puneau în primejdie existența Bucureștilor. Decolînd de la Otopeni, avioanele fasciste provocau Capitalei răni dureroase, lovind obiective economice și culturale, vînînd populația pe străzi. Nimicirea rezistenței fasciste la Băneasa era o problemă vitală pentru Capitala eliberată.

...Zilele trecute am însoțit un grup de pionieri de la Școala generală nr. 7 din Băneasa de azi, cărora invitatul lor, ofițerul pilot de aviație în rezervă Iosif Morariu, veteran de război care a participat la marile confruntări din August 1944, le-a povestit chiar aici, pe locurile bătăliilor de acum 40 de ani, despre înaltele dovezi de cutezanță patriotică ale ostașilor noștri.

— Trebuia neapărat lichidată concentrarea de trupe fasciste din partea de nord a Capitalei, care însumau circa 6 000 de militari fasciști dotați cu armament greu și tunuri, plus ajutorul care le venea pe calea aerului. Marele Stat Major român a constituit, la 24 august 1944, două grupări puternice. Prima, acționînd la vest de Șoseaua București—Ploiești, urma să atace din spate ultimele trupe fasciste din zona Otopeni-Băneasa-Tunari. A doua ataca frontal dinspre Capitală. În pădurile de la Tunari și Băneasa se afla grosul trupelor inamice. Ostașii români își aveau plasate trupele la Mogoșoaia, lîngă pădurea Vulpachi, la Otopeni fiind instalat un regiment de pionieri aero. O altă linie de luptă se închega între Calea Griviței și Plumbuita, în lungul căii ferate București—Constanța. În ziua de 24 august, trupele române primesc ordin să ducă acțiuni de zdrobire a inamicului, împiedicîndu-l să atace Bucureștiul. Au fost clipe, minute și ore de grea încordare. S-au dat lupte grele, în urma cărora românii au reușit să cucerească aeroportul Băneasa. Toate încercările fasciștilor de a-și recîștiga pozițiile s-au soldat cu înfrîngeri. În ziua de 26 august, trupele române au interceptat prin foc Șoseaua București—Ploiești. În noaptea de 27 spre 28 august, hitleriștii s-au constituit într-o coloană care însă, pe timpul marșului, a fost puternic bombardată de aviația română. Coloana a fost învinsă pînă la dezarmare, toți fasciștii fiind făcuți prizonieri. Comunicatul Marelui Stat Major român din 28 august 1944 suna impresionant: „După cinci zile și cinci nopți de lupte foarte îndîrjite, trupele române ale Capitalei au reușit să înfrîngă pe deplin încercarea perfidă a conducerii Germaniei de-a pune stăpînire pe Capitala țării. Numeroase trupe regulate și formațiuni SS au fost nimicite și capturate".

*

Minunata cronică a înfăptuirilor socialiste din deceniile care au urmat înscrie și în Băneasa — ca în toate cartierele Bucureștilor, ca în întreaga țară — realizări ce conferă o nouă în țișare, schimbată din tem acestor locuri cu frumusețea scrisă la parametrii arhitect moderne. Faptul că azi la B neasa învață peste 5 000 de elevi explică și necesitatea pentru care s-au clădit trei școli generale noi, două licee — unul industrial cu profil aviatic, iar altul agroindustrial. Laboratoarele, atelierele, cabinetele de specialitate cu care sînt dotate aceste

Băneasa

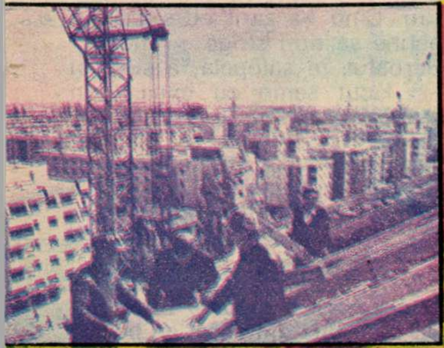

cetăţi ale ştiinţei şi învăţăturii fac din Băneasa un punct de decolare... al studiului şi pregătirii de zbor în cel mai apropiat viitor. Peste 1 000 de şoimi ai patriei de la grădiniţele de aici se pregătesc şi ei cu paşi siguri spre... clasa întîi!

Cine formează Băneasa de azi? Aţi văzut, începînd cu miile de copii, şcolari, elevi; să adăugăm aici muncitorimea din Băneasa, studenţimea şi specialiştii în construcţii edilitare, de avioane, părinţii şi bunicii oamenilor de mîine.

Aproape 40 000 de oameni trăiesc şi muncesc, gîndesc şi creează aici. Sînt constructorii de avioane de la „Rombac"; sînt oamenii de ştiinţă şi cercetătorii de la combinatul apicol; sînt tehnicienii, inginerii şi muncitorii de la I.P.R.S.; sînt constructorii care au ridicat bijuteriile arhitectonice ale noilor cartiere; aceşti 40 000 de oameni au dăruit şosele noi Capitalei, avioane agriculturii şi zborului omenesc în pace pe toate meridianele Pămîntului; ei sînt cei care au ridicat şcoli, policlinici şi magazine, au făcut bulevarde şi maşini şi unităţi de măsurat lumina şi hărnicia. Avuţia unui singur cartier ca Băneasa este egală cu aceea a unui oraş întreg de pe vremuri!

— Fiecare clădire a fost ridicată nu numai din beton, ci şi din entuziasmul anilor noştri, ne spune tehnicianul Petru Covaliu. Această cetate care este Băneasa, deschisă către toate anotimpurile patriei din viitor, nu s-a făcut cu vorbe; ea s-a ridicat din faptele şi mîinile oamenilor, din palmele păcii şi-ale libertăţii poporului întreg. Pe plăcile de marmoră citim numele eroilor care au luptat în august 1944 pentru protejarea Capitalei; în munca de la temeliile noii cetăţi citim numele celor 40 000 care, în anii noştri, dau viaţă unora dintre cele mai moderne industrii ale patriei socialiste. Din viitor se aud copiii lor care încă de pe-acum sînt înfrăţiţi cu hărnicia şi dorinţa temeinică de afirmare.

— Am luat şi luăm de la părinţii noştri mai ales exemplul dorinţei de zbor înalt pe cerul patriei şi-al muncii către anii care vin, ne spune pioniera Monica Apostol, comandanta unităţii de la Şcoala generală nr. 7. Vrem să-i asigurăm că numele noastre sînt înscrise ca muncitori şi creatori de nădejde încă de pe acum pe arcurile de triumf ale viitorului. Gabi Stanciu, Costică Poşoiu, Dana Glăvan, Laura Cănea, Cristi Dincă, Dan Glăvan, Bogdan Gavrilă, Gabriel Tudose, Gigi Brătan, Cristina Mihalache, Dana Mureşanu, Gică Săhlean şi toţi pionierii şcolii noastre au ambiţia de a-i ajunge din urmă pe părinţii lor din laboratoare şi ateliere, înscriindu-şi numele, alături de cei 40 000 de făuritori din Băneasa de azi, pe plăcile de aur ale muncii şi viitorului. În Băneasa de ieri, de acum 40 de ani, s-au dat lupte şi-au murit oameni pentru libertatea patriei; în Băneasa de azi urmaşii lor ridică glorios arc peste timp către din ce în ce mai mari înfloriri socialiste.

ION CRÎNGULEANU

VIITORUL ÎNCEPE AZI

Meseriile NOASTRE DE MÎINE

„Ce vreau să devin în viață, ce meserie o să îmbrățișez în viitor?“ — iată preocupări majore ale fiecărui pionier. La sfîrșitul cursului gimnazial, moment care-și anunță de pe acum apropierea emoționantă pentru toți pionierii și elevii din clasele a VIII-a, luarea unei decizii cu privire la meseria viitoare este un act de responsabilitate important, prin care fiecare pionier se aliniază la cotele viitorului.

TEHNICIENI DESTOINICI

În ziua cînd am sosit la Brăila, se afla în plină desfășurare un concurs pe municipiu, intitulat „La startul performanțelor tehnice“. Participanții, membrii cercurilor tehnico-aplicative din școli, au realizat aparate cu care autorii lor se definesc ca virtuali electroniști sau mecanici, sau lăcătuși, sau constructori etc. (În imagine — foto 1 — i-am surprins pe cîțiva dintre ei, cercetîndu-și reciproc construcțiile) Multitudinea îndeletnicirilor s-a dovedit și în cadrul acestui concurs bogată și practică, în pas cu cerințele economiei. Am constatat de la bun început că ei au vederi tot mai realiste în privința proiectelor personale pe care și le fac, asupra meseriei spre care își îndreaptă pașii. Cel mai mult îi atrag locurile de muncă prevăzute chiar în județul lor.

1

2

GÎNDIM DESPRE VIITOR

...Optzeci la sută dintre elevii Școlii generale nr. 20 din Brăila se îndreaptă spre Liceul industrial „Progresul“, care este o pepinieră de viitoare cadre ale Întreprinderii de utilaj greu „Progresul“. Pentru cunoașterea cît mai apropiată a unor meserii, în detașamente se organizează numeroase acțiuni dedicate orientării profesionale: numărul vizitelor făcute în întreprinderi industriale în această perioadă s-a mărit; au avut loc tot mai multe întîlniri, bogate în idei, învățăminte, cu muncitori fruntași, cu specialiști, cu părinți. Printre cei mai pasionați organizatori în această privință s-au dovedit pionierii din clasele a VIII-a A, a V-a B, a VI-a A. În școală este afișată o gazetă: „Brățara de aur“. Colectivul redacțional (Teodora Arghir, Steluța Mirlea, Radian Popîrlan, Nicolae Gîrlă) redactează cu promptitudine rubricile: „Rețeaua școlară a județului“, „Vă prezentăm...“ (ciclu de articole în care sînt prezentate meserii prioritare în țară și în județul natal), „Gîndim despre mîine“ (mărturisiri, maxime și gînduri înaripate despre frumusețea și noblețea muncii).

3

4

Am cunoscut, așadar, de-aproape pionieri care gîndesc despre mîine nu numai cu visul, dar și cu fapta — pregătindu-se temeinic pentru viață, prin învățătură și muncă (vi-i prezentăm și în atelier — foto 6), așa cum sînt Iuliana Filoti, Andrei Valentin, Elena Toma, toți dintr-a VIII-a A, Eugenia Adrian, dintr-a VII-a B, Mirela Gerea din clasa a VI-a A... Un grup din clasa a VIII-a A (printre care se află și cei citați mai sus) tocmai schimba impresii proaspete despre vizita făcută la Întreprinderea „Progresul“ (foto 2). Un „erou al zilei“ a fost în această vizită colegul lor Gabriel Grădinaru (foto 5). Tatăl lui este formator-turnător. Pășind în turnătorie, împreună cu colegii săi, Gabriel îl căuta cu ochii pe tatăl său. Cînd l-a zărit nu s-a putut abține să nu-l strige: „Tăticule!“ Bărbatul, în salopetă, a surîs și i-a făcut semn cu mîna... „În munca aceasta, le-a spus el pionierilor, trebuie să dai dovadă de multă atenție, să ai o foarte mare precizie pentru a obține un lucru de calitate.“

5

6

ORĂȘENII... FERMIERI

În apropierea zonei Lacu Sărat s-au pus din acest an bazele unei ferme pionierești de anvergură — o inițiativă în premieră în județ. Pe o suprafață de 10 hectare va prinde viață o fermă... ca în povești! Într-adevăr, aici pionierii din municipiu vor cultiva cereale și plante medicinale, vor crește și îngriji rațe, gîște, curci, găini, iepuri, nutrii, porci, oi, vaci, cai; tot aici apicultorii amatori se vor dedica celor 50 de stupi care-i așteaptă; alții vor trebălui la ciupercărie ori la elețteul cu pești; grădinarii — în cele două sere-solarii, sau la grădina de legume, sau în grădina cu flori; sericicultorii vor îngriji viermii de mătase, iar alții, tot așa de harnici, vor împleti coșuri din răchita cultivată la fermă. Instalațiile de energie eoliană și de panouri solare le vor fi familiare tinerilor tehnicieni din Brăila și poate îi vor îndemna să gîndească și la noi aparate și mașini agricole, bine venite în frumoasa și îmbelșugata lor fermă pionierească. Toate acestea au și căpătat viață. Odată cu venirea primăverii, copiii brăileni au început lucrul la fermă, au săpat gropi pentru pomi, pentru vița de vie, pentru duzii care înconjură ferma. În solarii au cultivat salată, roșii și varză. Unii dintre copii, în curînd absolvenți ai claselor a VIII-a, și-au îndreptat gîndul spre treapta I a Liceului agricol din Brăila, descoperindu-și o vocație nobilă, aceea a cultivării pămîntului.

PORȚILE DESCHISE

Foarte mulți pionieri de la Chișcani, așa cum arată și pionierul Nicolae Crețu, al cărui tată este lăcătuș mecanic și lucrează la termocentrală, doresc să ajungă muncitori calificați aici sau la Combinatul de fibre artificiale, de celuloză și hîrtie, ale cărui turnuri zvelte, de cetate industrială, se zăresc la doi pași de comună. Nicolae vrea să devină muncitor mecanic și în această privință o opțiune ca a lui poate să se materializeze evident: poate în uzină, dar de ce nu la secția de mecanizare de la C.A.P.? Pentru că în Chiscani copiii, asemenea părinților, s-au familiarizat în ambele direcții; cele două ramuri preponderente ale economiei naționale, industria și agricultura, le vin în întîmpinare ca două surori gemene. Sosind în mijlocul lor, i-am descoperit ca tineri gospodari pe lotul școlar. Pregăteau terenul pentru semănatul plantelor furajere (un aspect în foto 4), lucernei și sfeclei furajere — hrana gustoasă pe care o așteaptă iepurașii de la crescătoria școlii. Am mai aflat că pe lotul lor au semănat plante medicinale, crăițe și gălbenele. Și, tot în această primăvară, ei au plantat, din loc în loc, 30 de vișini, meri și caiși. Am surprins și un moment în care doi pionieri harnici, Ionică Anghel și Traian Tîrcavu, afînau pămîntul în jurul unui puiet de cais (foto 3).

...Ca un post-scriptum la aceste rînduri, redăm dintr-o corespondență primită de la pionierul Manuel Botoșeneanu, din clasa a IV-a B, de la Școala generală nr. 33, Brăila. „Am vizitat pînă acum Întreprinderea de zahăr de la Ianca, Întreprinderea de utilaj greu „Progresul", cea de confecții și cea de panificație. Făcînd aceste vizite, am cunoscut direct cîteva aspecte ale unor meserii și am prețuit și mai mult munca părinților și fraților noștri, comuniști și uteciști."

Așadar, la o întrebare majoră: „Ce să fiu în viață, ce meserie să practic?", fiecare tînăr cutezător se străduiește să răspundă, încă de pe băncile școlii, ca un adevărat om al viitorului.

MARGARETA MICU

1

2

DE LA CUVÎNT LA FAPTĂ

1949-1984

„Cea de-a 35-a primăvară a existenței organizației noastre, a pionierilor, o întîmpinăm cu bucurie și entuziasm. Faptele noastre cele mai frumoase, gîndurile și sentimentele de recunoștință pentru minunata copilărie de care ne bucurăm le dedicăm patriei, partidului, iubitului conducător al partidului și al țării, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, care, cu nesfîrșită grijă și dragoste, ne călăuzesc pașii în viață, pentru a avea un viitor luminos".

Cu astfel de cuvinte, pline de simțire, încep numeroasele scrisori primite zilnic la redacție. Autorii lor, membri ai subredacțiilor, pionieri din unități, își exprimă dorința ca în paginile revistei să fie prezentate și o parte dintre realizările lor, Și cum prima lor îndatorire este aceea de a învăța cît mai bine, prietenii noștri nu uită ca în rîndurile lor – indiferent de ceea ce vor să ne comunice – să amintească neapărat și despre rezultatele pe care le obțin.

„Locuri rezervate" numai pentru note foarte bune

De la membrii subredacției **„Muscelul"** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Cîmpulung-Argeș** aflăm că în numeroase detașamente procentul notelor de 9 și 10 a ajuns pînă acum la o cotă înaltă. La Școala generală nr. 3, de pildă, fruntașe în autodepășire sînt detașamentele claselor a III-a A, a III-a B, a IV-a A, a IV-a B, a V-a A, a VII-a A, a VII-a C, a VIII-a A, ultimele două înregistrînd procentajul cel mai ridicat de note maxime.

Și din județul **Timiș** aflăm că, la Școala generală nr. 9 din municipiul **Timișoara,** precum și în școlile din localitățile **Beba Veche, Cenei, Cheverешul Mare, Comloșul Mare, Dumbrava, Socoșul Turcesc, Alioș, Diniaș, Bethausen** etc., nu s-a înregistrat pînă acum, spre sfîrșitul trimestrului al treilea, nici o corigență. Așa cum, de altfel, pionierii sînt hotărîți să încheie întreg anul școlar! „Vrem să ne prezentăm, la aniversarea organizației noastre, cu roadele cele mai bogate. Astfel ne respectăm angajamentul pe care ni l-am luat cînd, pentru prima oară, a strălucit pe pieptul nostru cravata roșie cu tricolor", își încheie timișorenii relatarea.

Uneia dintre fotografiile pe care le publicăm i se alătură o scurtă explicație: „Patru frați – trei pionieri și un șoim al patriei –, stăpîniți de aceeași hotărîre: să aducă numai bucurii părinților, de la care au învățat că munca, hărnicia, învățătura, cinstea și demnitatea constituie avuția de preț a omului" (3).

Cei patru frați **Ciobanu** sînt băieți inimoși, cu multă inițiativă, de aceea se bucură de încrederea colegilor. Alexandru este comandant de unitate, Constantin – comandant de detașament, Voicu – comandant de grupă și Paraschiv, mezinul familiei – comandantul grupei de șoimi. Cu toții învață la Școala generală din satul **Merii,** comuna **Vedea,** județul **Teleorman.**

Un detașament inimos, și ca el atîtea altele

O fotografie frumoasă (1), cu fete și băieți așezați „ca la fotograf", este însoțită de rîndurile scrise de Liana Grigoraș, pionieră comandantă de detașament (clasa a IV-a A) la Școala generală nr. 7 din **Vișeu de Sus,** județul **Maramureș.** Ea spune: „Dragi prieteni, noi, pionierii legendarelor plaiuri maramureșene, dorim să vă împărtășim una dintre bucuriile noastre. Detașamentul raportează realizarea integrală a angajamentului la muncă patriotică pe anul 1984.

În timpul care a rămas pînă la sfîrșitul anului vom depăși cu mult angajamentele noastre și la învățătură, și la munca patriotică."

O veste asemănătoare, împreună cu imaginea harnicilor pionieri, primim de la comandanta unității de la Școala generală nr. 1 **Gălăteni,** județul **Teleorman.** „Încă din primele luni ale anului 1984, în unitatea noastră s-au înregistrat rezultate foarte bune atît la învățătură cît și la muncă patriotică. Astfel, pionierii detașamentului clasei a VIII-a raportează îndeplinirea integrală a angajamentului la muncă patriotică pe anul 1984, în cinstea celei de-a 35-a aniversări de la constituirea primelor detașamente de pionieri. La 31 martie 1984, pionierii mai multor detașamente, cum ar fi cele ale claselor a III-a și chiar șoimii clasei I realizaseră 85% din angajamentul pe anul 1984. În imagine vi-i prezentăm pe membrii detașamentului fruntaș" (2).

3

Din generație în generație

„A intrat în tradiția pionierilor din comuna **Cernișoara,** județul **Vîlcea,** de a-și transmite, din generație în generație, frumoase și utile deprinderi de muncă, începînd încă din primii ani de școală și de pionierie.

Și dacă, în primăvara anului 1980, pionierii au redat în circuitul agricol o suprafață de 1 800 mp de teren, generațiile care au urmat au dus mai departe ștafeta, astfel încît în primăvara acestui an 250 pomi fructiferi sînt pe rod. În prezent, întreaga activitate de practică în agricultură este organizată ca într-o minifermă mixtă. Un exemplu la zi: pentru anul 1984, pionierii unității noastre s-au angajat să crească în gospodăria anexă un număr de 125 iepuri, acțiune ce se va finaliza pînă la 30 octombrie 1984. Ne-am angajat, de asemenea, să predăm la fondul de stat o producție sericicolă realizată din 40 grame sămînță de viermi de mătase și produsul de la doi stupi.

Avem convingerea că obiectivele vor fi depășite."

ELENA MĂNESCU

CUTEZĂTORI AI ŞTIINŢEI: AL.CIURCU

Text:
I. M. ŞTEFAN
Desene:
TRAIAN
MARINESCU

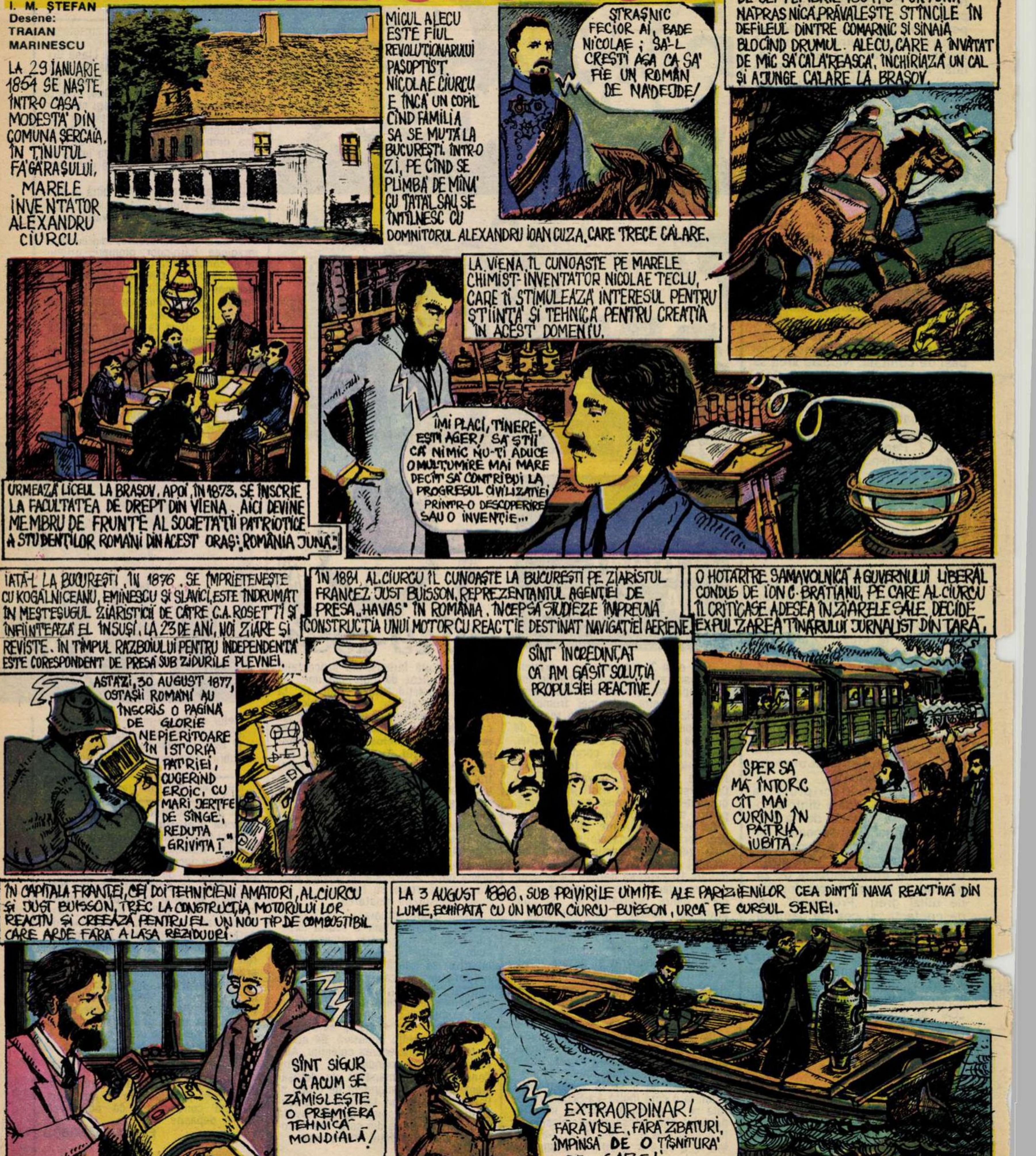
LA 29 IANUARIE 1854 SE NAŞTE, ÎNTR-O CASĂ MODESTĂ DIN COMUNA ŞERCAIA, ÎN ŢINUTUL FĂGĂRAŞULUI, MARELE INVENTATOR ALEXANDRU CIURCU.
MICUL ALECU ESTE FIUL REVOLUŢIONARULUI PAŞOPTIST NICOLAE CIURCU. E ÎNCĂ UN COPIL CÎND FAMILIA SA SE MUTĂ LA BUCUREŞTI. ÎNTR-O ZI, PE CÎND SE PLIMBĂ DE MÎNĂ CU TATĂL SĂU SE ÎNTÎLNESC CU DOMNITORUL ALEXANDRU IOAN CUZA, CARE TRECE CĂLARE.
ŞTRAŞNIC FECIOR AI, BADE NICOLAE; SĂ-L CREŞTI AŞA CA SĂ FIE UN ROMÂN DE NĂDEJDE!
DUPĂ CE TERMINĂ ŞCOALA PRIMARĂ LA BUCUREŞTI, PĂRINŢII ÎL TRIMIT CU DILIGENŢA LA BRAŞOV. DAR ÎN ACEA ZI DE SEPTEMBRIE 1864, O FURTUNĂ NĂPRASNICĂ PRĂVĂLEŞTE STÎNCILE ÎN DEFILEUL DINTRE COMARNIC ŞI SINAIA BLOCÎND DRUMUL. ALECU, CARE A ÎNVĂŢAT DE MIC SĂ CĂLĂREASCĂ, ÎNCHIRIAZĂ UN CAL ŞI AJUNGE CĂLARE LA BRAŞOV.
URMEAZĂ LICEUL LA BRAŞOV, APOI, ÎN 1873, SE ÎNSCRIE LA FACULTATEA DE DREPT DIN VIENA. AICI DEVINE MEMBRU DE FRUNTE AL SOCIETĂŢII PATRIOTICE A STUDENŢILOR ROMÂNI DIN ACEST ORAŞ: „ROMÂNIA JUNĂ".
LA VIENA ÎL CUNOAŞTE PE MARELE CHIMIST-INVENTATOR NICOLAE TECLU, CARE ÎI STIMULEAZĂ INTERESUL PENTRU ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ PENTRU CREAŢIA ÎN ACEST DOMENIU.
ÎMI PLACI, TÎNERE, EŞTI AGER! SĂ ŞTII CĂ NIMIC NU-ŢI ADUCE O MULŢUMIRE MAI MARE DECÎT SĂ CONTRIBUI LA PROGRESUL CIVILIZAŢIEI PRINTR-O DESCOPERIRE SAU O INVENŢIE...
IATĂ-L LA BUCUREŞTI. ÎN 1876 SE ÎMPRIETENEŞTE CU KOGĂLNICEANU, EMINESCU ŞI SLAVICI, ESTE ÎNDRUMAT ÎN MEŞTEŞUGUL ZIARISTICII DE CĂTRE C.A. ROSETTI ŞI ÎNFIINŢEAZĂ EL ÎNSUŞI, LA 23 DE ANI, NOI ZIARE ŞI REVISTE. ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI PENTRU INDEPENDENŢĂ ESTE CORESPONDENT DE PRESĂ SUB ZIDURILE PLEVNEI.
ASTĂZI, 30 AUGUST 1877, OSTAŞII ROMÂNI AU ÎNSCRIS O PAGINĂ DE GLORIE NEPIERITOARE ÎN ISTORIA PATRIEI, CUCERIND EROIC, CU MARI JERTFE DE SÎNGE, REDUTA „GRIVIŢA I"...
ÎN 1881, AL. CIURCU ÎL CUNOAŞTE LA BUCUREŞTI PE ZIARISTUL FRANCEZ JUST BUISSON, REPREZENTANTUL AGENŢIEI DE PRESĂ „HAVAS" ÎN ROMÂNIA. ÎNCEP SĂ STUDIEZE ÎMPREUNĂ CONSTRUCŢIA UNUI MOTOR CU REACŢIE DESTINAT NAVIGAŢIEI AERIENE.
SÎNT ÎNCREDINŢAT CĂ AM GĂSIT SOLUŢIA PROPULSIEI REACTIVE!
O HOTĂRÎRE SAMAVOLNICĂ A GUVERNULUI LIBERAL CONDUS DE ION C. BRĂTIANU, PE CARE AL. CIURCU ÎL CRITICASE ADESEA ÎN ZIARELE SALE, DECIDE EXPULZAREA TÎNĂRULUI JURNALIST DIN ŢARĂ.
SPER SĂ MĂ ÎNTORC CÎT MAI CURÎND ÎN PATRIA IUBITĂ!
ÎN CAPITALA FRANŢEI, CEI DOI TEHNICIENI AMATORI, AL. CIURCU ŞI JUST BUISSON, TREC LA CONSTRUCŢIA MOTORULUI LOR REACTIV ŞI CREEAZĂ PENTRU EL UN NOU TIP DE COMBUSTIBIL CARE ARDE FĂRĂ A LĂSA REZIDUURI.
SÎNT SIGUR CĂ ACUM SE ZĂMISLEŞTE O PREMIERĂ TEHNICĂ MONDIALĂ!
LA 3 AUGUST 1886, SUB PRIVIRILE UIMITE ALE PARIZIENILOR CEA DINTÎI NAVĂ REACTIVĂ DIN LUME, ECHIPATĂ CU UN MOTOR CIURCU-BUISSON, URCĂ PE CURSUL SENEI.
EXTRAORDINAR! FĂRĂ VÎSLE, FĂRĂ ZBATURI, ÎMPINSĂ DE O ŢÎŞNITURĂ DE GAZE!

UN EXPERT AL GUVERNULUI FRANCEZ ASISTĂ LA UNA DINTRE EXPERIENȚELE URMĂTOARE, CU O VARIANTĂ PERFECȚIONATĂ A NAVEI REACTIVE...

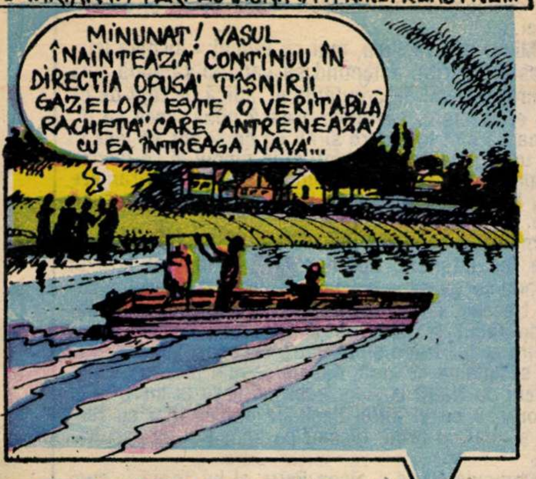
MINUNAT! VASUL ÎNAINTEAZĂ CONTINUU ÎN DIRECȚIA OPUSĂ ȚÎSNIRII GAZELOR! ESTE O VERITABILĂ RACHETĂ, CARE ANTRENEAZĂ CU EA ÎNTREAGA NAVĂ...

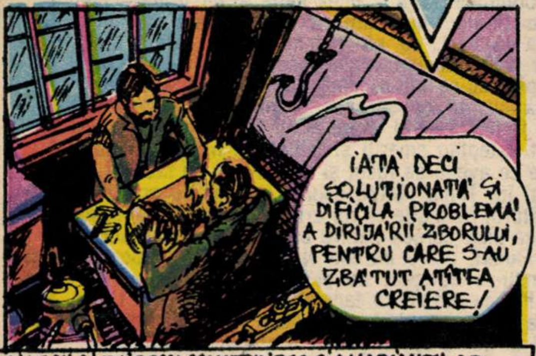
IATĂ DECI SOLUȚIONATĂ ȘI DIFICILA PROBLEMĂ A DIRIJĂRII ZBORULUI, PENTRU CARE S-AU ZBĂTUT ATÎTEA CREIERE!

CIURCU ȘI BUISSON CONSTRUIESC ȘI O VARIANTĂ DE PROPULSOR REACTIV DESTINAT NAVIGAȚIEI AERIENE – CEL DINTÎI MOTOR TERMIC REACTIV DESTINAT AERONAUTICII! – DOTAT ȘI CU UN SISTEM ORIGINAL DE DIRIJARE A JETULUI, DAR NU DISPUN DE FONDURILE NECESARE PENTRU A REALIZA APARATUL DE ZBOR PE CARE SĂ-L MONTEZE.

STATUL FRANCEZ SE OFERĂ SĂ LE CUMPERE INVENȚIA, CU CONDIȚIA ORGANIZĂRII UNEI FLOTILE DE AEROSTATE REACTIVE CARE SĂ ASIGURE SUPREMAȚIA MILITARĂ A FRANȚEI ASUPRA ALTOR PUTERI.

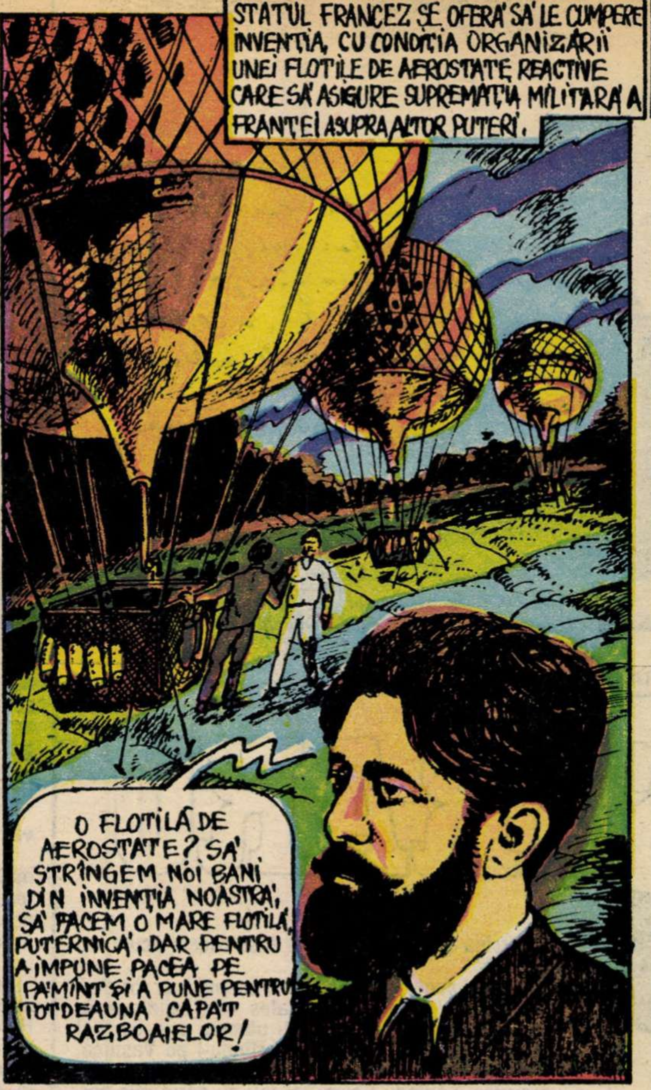
O FLOTILĂ DE AEROSTATE? SĂ STRÎNGEM NOI BANI DIN INVENȚIA NOASTRĂ, SĂ FACEM O MARE FLOTILĂ, PUTERNICĂ, DAR PENTRU A IMPUNE PACEA PE PĂMÎNT ȘI A PUNE PENTRU TOTDEAUNA CAPĂT RĂZBOAIELOR!

LA 16 DECEMBRIE 1886, O NOUĂ VARIANTĂ A NAVEI REACTIVE EXPLODEAZĂ PE SENA, DATORITĂ UNEI BLOCĂRI A TUBULATURII DE SCURGERE A GAZELOR. BUISSON ESTE UCIS, IAR CIURCU SUFERĂ ARSURI GRAVE.

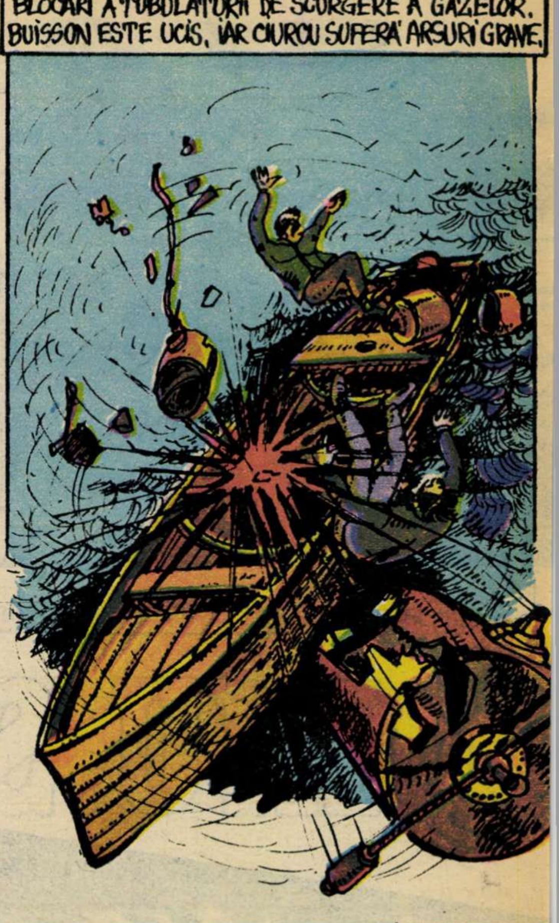

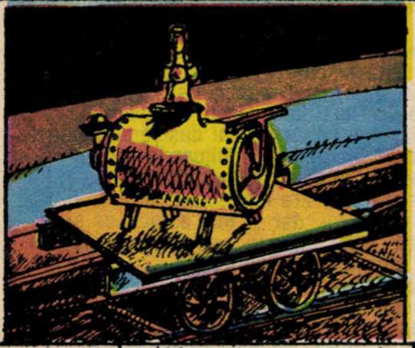

DUPĂ CE SE ÎNSĂNĂTOȘEȘTE, CIURCU REIA EXPERIENȚELE ȘI REALIZEAZĂ, LA SEVRAN-LIVRY, UN VAGONET REACTIV, CEL DINTÎI VEHICUL PE ȘINE CU REACȚIE DIN ISTORIA TEHNICII – DREZINA CU JET, CEA DE-A TREIA PRIORITATE MONDIALĂ A SA, EXPERIMENTATĂ CU DEPLIN SUCCES.

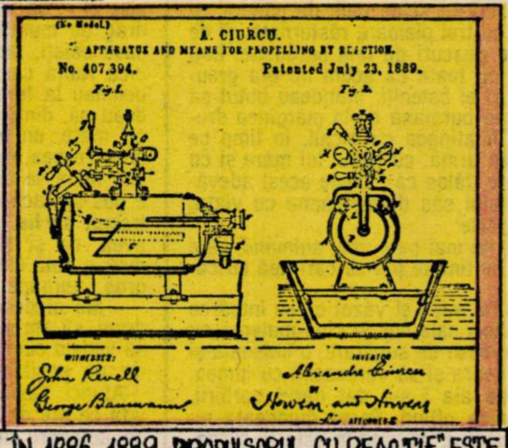

(No Model.)

A. CIURCU.

APPARATUS AND MEANS FOR PROPELLING BY REACTION.

No. 407,394. Patented July 23, 1889.

Fig. 1. Fig. 2.

Witnesses:
John Revell
George Baumann

Inventor
Alexandre Ciurcu
by
Howson and Howson
his attorneys

ÎN 1886–1889 „PROPULSORUL CU REACȚIE" ESTE BREVETAT ÎN ȚĂRILE INDUSTRIALE ALE EPOCII – FRANȚA, GERMANIA, ANGLIA, ITALIA, BELGIA, AUSTRIA, S.U.A. –, DEVENIND CEA DINTÎI INVENȚIE ROMÂNEASCĂ DE NOTORIETATE INTERNAȚIONALĂ ȘI UN MOMENT DE COTITURĂ ÎN DEZVOLTAREA RACHETOTEHNICII MONDIALE.

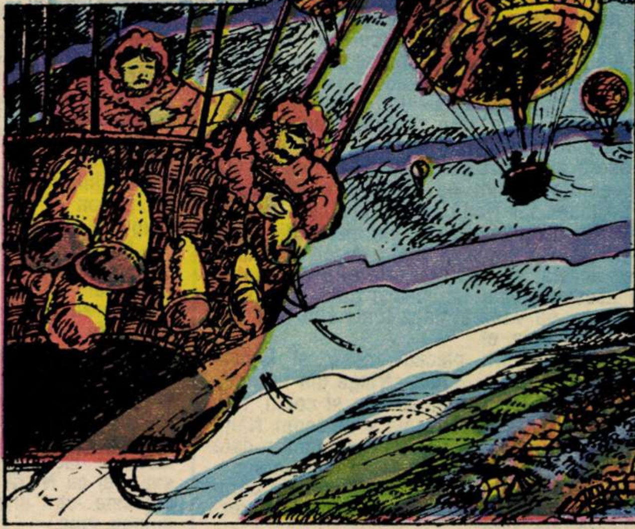

ÎN 1888, AL. CIURCU PARTICIPĂ LA CEA DINTÎI CURSĂ DE BALOANE DIN ISTORIA AERONAUTICII. BALONUL „VICTOR HUGO", DIN AL CĂRUI ECHIPAJ FACE PARTE, CÎȘTIGĂ ÎNTRECEREA.

LA EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ DE LA PARIS (1889) AL. CIURCU ESTE ORGANIZATORUL PAVILIONULUI ROMÂNIEI, CARE SE BUCURĂ DE UN SUCCES RĂSUNĂTOR. PAVILIONUL CUPRINDE ȘI EXPONATE DIN TRANSILVANIA, AFLATĂ ÎNCĂ SUB JUG HABSBURGIC.

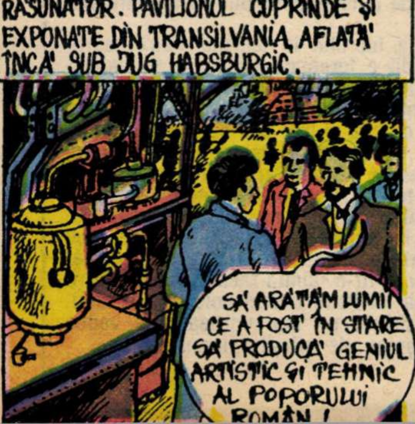
SĂ ARĂTĂM LUMII CE A FOST ÎN STARE SĂ PRODUCĂ GENIUL ARTISTIC ȘI TEHNIC AL POPORULUI ROMÂN!

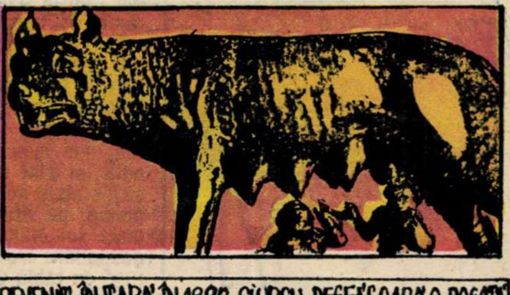

REVENIT ÎN ȚARĂ ÎN 1890, CIURCU DESFĂȘOARĂ O BOGATĂ ACTIVITATE ZIARISTICĂ, APĂRÎND CU FERMITATE TOATE CAUZELE DREPTE. CA VICEPRIMAR AL CAPITALEI, PRIMEȘTE ÎN 1906, ÎN DAR, DE LA PRIMĂRIA ROMEI, STATUIA LUPOAICEI CU ROMULUS ȘI REMUS, SIMBOL AL CAPITALEI ITALIENE

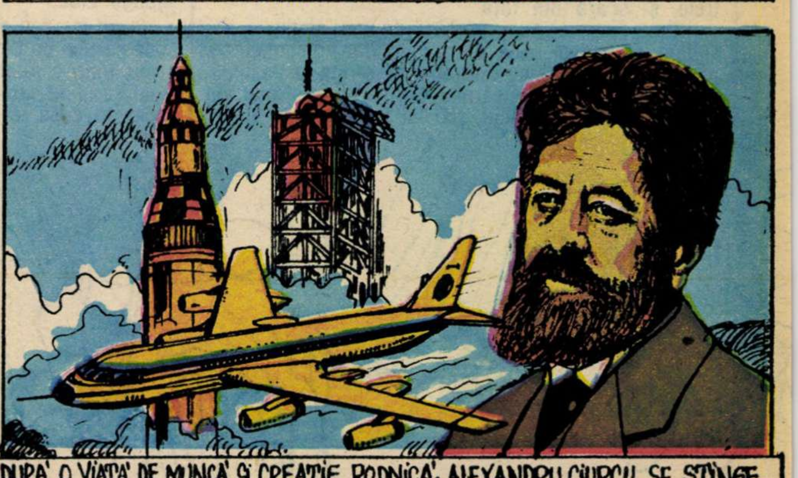

DUPĂ O VIAȚĂ DE MUNCĂ ȘI CREAȚIE RODNICĂ, ALEXANDRU CIURCU SE STINGE LA BUCUREȘTI, LA 30 IANUARIE 1922, LĂSÎND ÎN URMA SA O OPERĂ DE CARE AVIAȚIA REACTIVĂ ȘI ASTRONAUTICA ZILELOR NOASTRE AU

Un voios salut cutezătorilor!
Promit tinerilor mei cititori,
tot în aceste pagini, o poveste
cu ei și despre ei, o poveste
adevărată, foarte adevărată.
Curînd!
Dinu Săraru

Dinu Săraru la primul tur de manivelă al filmului „Vînătoare de vulpi", după romanul său „Niște țărani".

DIN ANTOLOGIA LITERATURII CONTEMPORANE

DINU SĂRARU

Temelia

Lucrul începu repede, într-o miercuri, și, două săptămîni încheiate. Năiță Lucian cu nevasta și cu copiii, de dimineață pînă seara, nu se dezlipiseră de Valea cu pietrele. Mutaseră acolo și vitele, făceau de mîncare acolo, mîncau cu lucrătorii, ajutau toți la ce era de ajutat, săpaseră șanțurile pentru temelie, căraseră piatra, făcuseră mortarul, cernuseră nisipul, căraseră apă cu cărătoarea de prune, cît era bucata aceea de pămînt de mare ei o înșiraseră toată cu de toate, iar Năiță Lucian era cu planul și cu socotelile și cu măsurătorile, lua mereu din mîna lui Pătru cel scurt mistria și mai netezea el o dată ce netezise acesta, sau se mai uita el o dată la ce măsurase acesta și mai întindea o dată sfoara întinsă de acesta, să vadă el dacă toate sînt cum trebuie și cum le vrea el.

Seara, cînd lucrătorii plecau acasă, și Genica strîngea și ea ce se mai putea strînge din vraiștea aceea, iar Vasilică înjuga boii la car, și copiii, toți, se urcau în car, morți de oboseală și de somn, Năiță Lucian ieșea în drum, și de acolo privea încă o dată ce zidiseră în ziua aceea și cum arată temelia și vedea cu ochii aievea cum creșteau zidurile de cărămidă și cum se albeau ele cu var și vedea și ferestrele, și scara din față.

– De – zicea el apoi, vorbind de unul singur –, să vedem, să vedem, pînă acum ar fi, dar nu spunea ce ar fi și nici Genica nu-l întreba, ea striga la Vasilică să mîne boii, că-i apucă noaptea pe drum și mai au „dincolo" atîtea de făcut, „că lui tac-to nu i-a ajuns casa bătrînă și să văd eu cum o să facem acum, cu două case?"

Spunea „dincolo" cu o bucurie ascunsă și tot drumul făcea pe necăjita, mai ales cînd ajungea în dreptul caselor unde se vedeau oameni prin curți și puteau auzi glasul ei supărat certîndu-l pe Vasilică.

– Ce e, Genico? Cine te-a supărat – întreba cîte cineva curios, văzîndu-i cum veneau cu carul plin ciucure de copii și de crătiți și de oale de pămînt, și peste toate – masa cu trei picioare răsturnată, și de picioarele ei agățate geacuri de lînă burdușite. Boii trăgeau greu carul, cu toate că acum nu era greutate în el, dar erau și ei osteniți, întindeau botul să smulgă din mers vreo buruiană de la marginea drumului, dar Vasilică îi atingea cu biciul, în timp ce Năiță, care venea din urmă, cu pasul lui mare și cu pieptul împins înainte, fălos că încheie acest adevărat pluton al războiului său dintotdeauna cu viața, striga la el de departe:

– Mă Vasilică mă, nu mai bate, mă, animalul, că e și el suflet și mîine pe tine te pui să cari apă cu cărătoarea!

Îi plăcea și lui să fie auzit și văzut că se întoarce acasă de la lucrul casei sale noi, și cînd muierea nu răspundea cui o întrebase de supărare, o îndemna și pe ea să dea bună seara și să vorbească cu lumea, că nu e mută și de aia i s-a dat darul vorbirii.

– Eei – făcea Genica oftînd. Parcă dumneata nu vezi ce e pe capul nostru, cu zidăria asta și cu oameni la lucru și cu demîncare acum, înainte de sapă, și cu Năiță ăsta al meu, care nu știe decît să îndemne din urmă „hai-hai", parcă nu i-ar mai ajunge ziua.

Carul mergea greu și încet, și ea vorbea din șușletele carului cu cine se nimerea și spunea ce avea de spus dintr-o răsuflare și făcînd pe blestemata să nu mai termine niciodată, ca și cînd nu ei vruseseră această casă, ci îi pusese cineva cu forța să o ridice, și acum nu mai puteau scăpa de ea și de grijile ei.

– Mînă, mă Vasilică, mai cu inimă! – încheia jelania asta ipocrită, așteptînd să vadă și să audă cum se miră oamenii de greutățile ei, adică de fapt de ce erau ei în stare, să ridice o casă nouă, ceea ce însemna că sînt în putere și au cu ce și vor să lase și ei o urmă pe acest pămînt, și în gîndul ei se gîndea la ziua cînd aveau să termine casa și să o aranjeze nițel, iar sărbătorile să se ducă pe la ea, pe la casa nouă.

Dimineața coborau iar, cu carul încărcat cu de toate, pe întuneric aproape, și vorbind tot tare și certîndu-se ca să audă iar cei prin fața caselor cărora treceau, iar ei să lase să se înțeleagă cîte mai au de făcut și de dres și în ziua aceea.

Petre al lui Toma și cu Pătru cel scurt veneau și ei cum se lumina de ziuă, dar nu se mai făceau că sînt prieteni cu Năiță Lucian, acum ei erau la lucru la el și vorbeau cu el altfel decît de obicei, mai cu respect și mai cu grijă, făceau pe sfioșii și pe ascultătorii.

– Domnule Năiță – zicea Petre al lui Toma –, cum facem domle, aici, cum ziceai dumneata că punem scara la beci, ca să vedem cum îi lăsăm loc?

Iar Năiță Lucian venea încet și tacticos către ei scărpinîndu-se cu o mînă sub cămașa albă de in odată cusută cu șerbace și rîuri, acum însă mai mult ferfeniță pe el. Petre al lui Toma și cu Pătru cel scurt așteptau smeriți și făcînd pe neștiutorii să le arate ce aveau de făcut și cum aveau să facă, și Petre al lui Toma fluiera ușurel, fără nici o grabă, ca lucrătorul care știe că nu are de ce să se grăbească fiindcă ziua curgea pentru el, nu pentru cine plătea.

– Fluieri, ai? – întreba Năiță vesel și important, văzîndu-se așteptat de ei.

– Păi ce dracu' să facem? – întreba Petre. La temelia asta e cazul să mai cîntăm și noi, să intre cîntecul în inima casei, și cine o stăpîni-o să ne pomenească. Cui i-o faci? – se interesă el, căci, deși se apropiau de sfîrșit cu ziditul temeliei și cu al beciului, încă nu aflaseră de la Năiță pe cine avea el să înzestreze cu casa asta pusă în Valea cu pietrele, la marginea drumului care ducea și care venea de la Hurezu.

– Să ne mai gîndim – lăsă Năiță să se înțeleagă că nu e hotărît deocamdată și că mai e timp pînă să ia o astfel de hotărîre –, să ne mai gîndim – mai zise el –, să vedem cine ne ascultă mai mult și are drag de muncă, și cu coada ochiului trăgea la cei șase băieți, iar ei nu știau pentru care dintre ei ridica Năiță casa asta și cum îl auzeau cum se îndemnau la treabă, deși ei toți bănuiau și chiar credeau că, dintre ei, cel mai în drept ar fi Gheorghiță cel mare, un băiat mai posac și mai dușmănos, nu prea vorbea, muncea încruntat și pătimaș, pe ce punea mîna se cunoștea și niciodată nu întreba de ce e pus să facă ce era pus. Era mai scund decît ar fi trebuit să fie la vîrsta lui, dar și mai butucănos și avea, ca și Năiță, ochii albaștri spălăciți, aprinși dintr-o dată cînd intra în vorbă cu cineva, și un glas gros, aproape răgușit.

– Mă gîndesc să-l însor pe Gheorghe aici, mai la drum, să am și eu unde trage cînd viu de la tîrg, dar să vedem cum ne ascultă el pe noi – se îndoia Năiță iar de posibila lui hotărîre.

Atunci Vasilică lăsa boii de lanț și se făcea că uită ce are de făcut, se ducea la un geac agățat de un puiandru de tei în marginea drumului și scotea de acolo o citire mototolită și cu foile lipite de miscării de mămăligă și se apuca să citească cu glas tare.

– Nu prea-i convine cu munca – observa Petre al lui Toma, seamănă cu al meu, mai mult cu cartea, și vitele intră în lucernă și se umflă și crapă.

– E bună și cartea – trase o concluzie mai sceptică Pătru cel scurt, e bună și ea pentru cine are dare de mînă, fiindcă altfel, cum e pe aici pe la noi, dacă nu te scoli de dimineață să pui mîna pe treabă, rămîi de căruță.

Era ultima zi a lucrului la temelie, către seară, mai aveau de zidit o fereastră la beci și se îndemnau să termine pe lumină și să bea și ei o țuică pe îndelete după atîta treabă și după atîta nevoire cu bolovani grei și cu cîte și mai cîte se ivesc la punerea unei temelii de casă. Se lăsase nițică răcoare, adia un vînt dinspre Cornul-Caprei și parcă s-ar fi strîns niște nori tot dintr-acolo, însă nu era semn de ploaie, pe drumul Hurezului nu trecea nimeni. Femeia lui Năiță începuse să strîngă lucrurile unei gospodării înșirate pe cîmp, Năiță căra cu o căldărușă de tablă var dintr-o tainiță făcută anume, Pătru cel scurt îi dădea lui Petre ultimii bolovani de zidit, era liniște, obosiseră, nu mai vorbeau, se vedea bine că se apropiau de sfîrșitul lucrului.

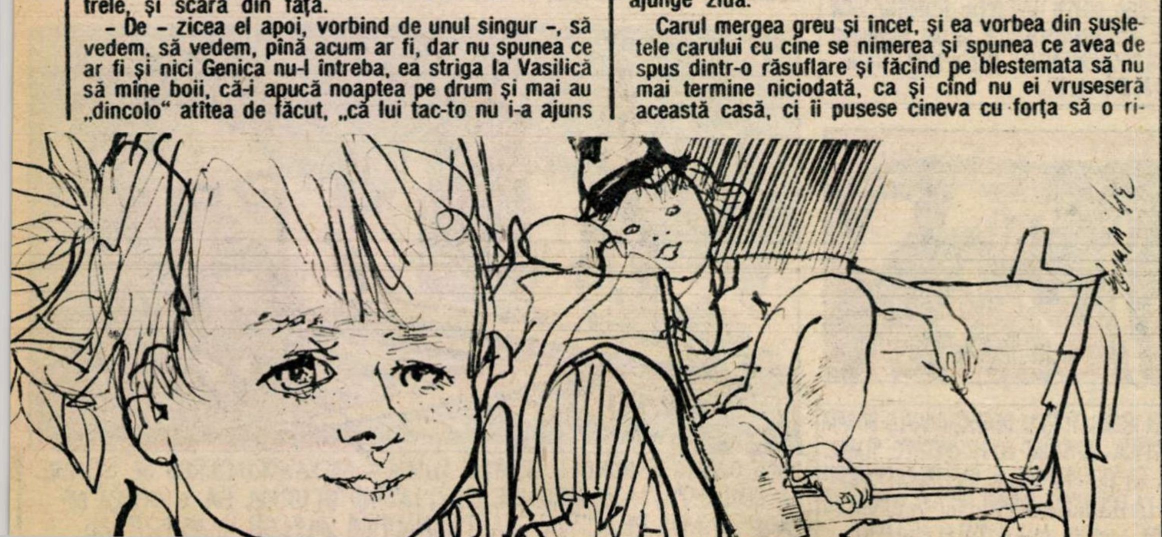

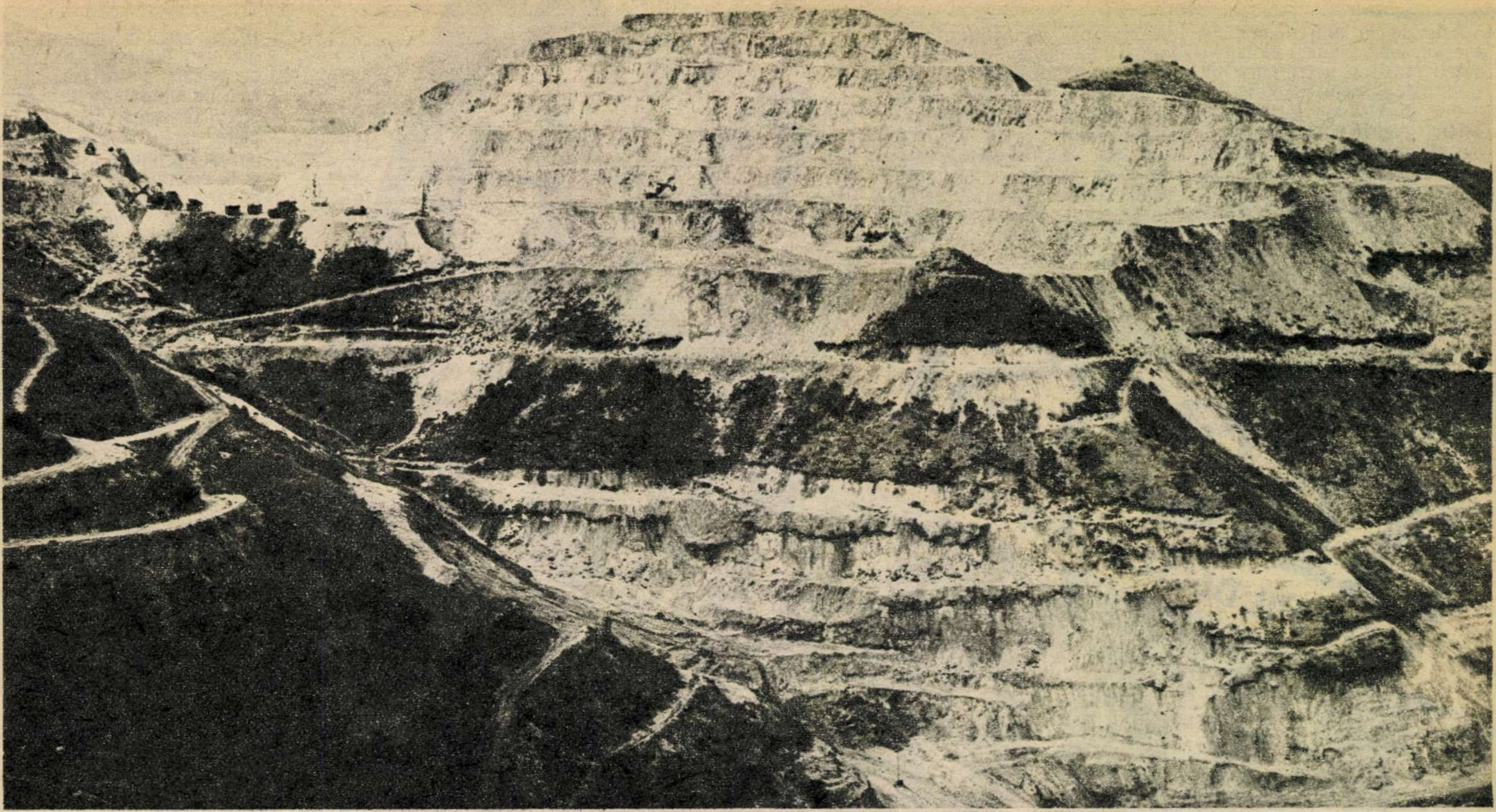

25 IULIE 1983

ROȘIA POIENI

TREPTE ÎN ISTORIE, DRUM SPRE VIITOR

PAGINI DIN JURNALUL ECHIPAJULUI „SUNET DE TULNIC“, DISTINS CU MARELE TROFEU AL EXPEDIȚIILOR „CUTEZĂTORII“

Zi plină. Luăm micul dejun alcătuit din hrană rece și ne strîngem tabăra. Ca de obicei ne verificăm greutatea rucsacurilor. Al lui Florin e cel mai greu.

Fiecare cu greutatea lui plecăm pe vechiul drum al băieșilor de odinioară. După aproape două ore, iată-ne ajunși la Roșia Montană. Căutăm un loc pentru tabără, lăsăm bagajele și ne și îndreptăm spre muzeu.

Aflăm acum că Roșia Montană este o comună situată la peste 700 m altitudine, într-o mică depresiune ce este străbătută de Valea Roșiei și care păstrează urmele mineritului de peste 1 850 de ani. Mai bine ca în orice alt loc din cuprinsul Apusenilor, urmele vechilor exploatări sînt puse în evidență de numărul mare de mărturii descoperite de-a lungul anilor. În numeroasele galerii păstrate de pe vremea agatîrșilor, dacilor și romanilor s-au găsit renumitele tăblițe cerate care nu sînt altceva decît primele contracte de muncă încheiate de proprietarii de mine cu truditorii pămîntului sau contracte de vînzare-cumpărare a minelor. Din cele 47 de tăblițe cerate descoperite, mai există 25. Printre primii care au încercat descifrarea acestora se numără și marele nostru istoric Vasile Pârvan.

Încă de prin secolele XVII-XVIII pe valea Roșiei funcționau 1 237 de șteampuri dispuse în cascadă, cu un număr între 3 și 15 săgeți pentru sfărîmarea rocii. Apa necesară șteampurilor țărănești era acumulată în șapte tăuri artificiale, unele din ele existînd și astăzi.

Parcurgem muzeul, la început privind exponatele în aer liber: vagoneții de lemn, șteampul țărănesc, rîșnița din piatră, șteampul de tip californian care a funcționat pînă în 1940 și intrăm în sălile muzeului.

Aici ne sînt prezentate etapele de evoluție ale mineritului din Roșia Montană, numeroasele documente originale și o deosebit de valoroasă colecție de fotografii de prin anii 1929–1943.

Ne îndreptăm apoi spre galeria romană, obiectiv amenajat special pentru vizitatori. Numele latin al localității, începutul activității miniere atestate documentar (131 e.n.) și anul 1981, cînd s-au aniversat 1 850 de ani de activitate neîntreruptă, sînt gravate deasupra intrării.

Coborîm cele 157 trepte și intrăm în galerie. Primim explicații amănunțite, iar noi sîntem cei mai cuminți copii din lume pentru că ceea ce vedem depășește cu mult ce am văzut la „Treptele romane“ de la Musariu. Printre cele văzute pot aminti: cîrja pe „cocii“, pentru scosul minereului pe plan înclinat, urmele lăsate de daltă în pereți, forma perfect trapezoidală a galeriei. Dar lucrul care ne-a impresionat cel mai mult a fost „întîlnirea“ cu un filon căruia i-am putut urmări traiectoria prin rocă.

Ieșim la suprafață, fiind ajutați de învățătorul pensionar Traian Pașca. Primim în dar cîteva obiecte de o valoare deosebită: de la Schuber Aranka primim un mojar, iar de la Sabin Morar, miner pensionar, aproape toată gama de unelte pentru bătutul găurilor în stîncă.

Ieșind din comună, trecem pe lîngă două din tăurile Roșiei și ne îndreptăm spre cariera de la Roșia Poieni. După un urcuș anevoios, orizontul se deschide brusc și-n față ne apare fantastica panoramă a carierei. Tot ce am văzut pînă acum pălește în fața acestor imagini. Parcă sîntem pe o altă planetă. Pășim în carieră cu sfială și cu teamă, dar îndemnul permanent și explicațiile însoțitorului nostru ne aduc la realitate. Aflăm lucruri pe care nu le bănuiam. Pentru a decoperta uriașul zăcămînt de minereuri complexe au fost excavate și transportate milioane de metri cubi de steril. Aici lucrează cele mai mari utilaje pe care le-am văzut vreodată. Sîntem mici în fața unei simple roți de mașină cu o capacitate de 50 t, produs al Uzinelor Mîrșa-Sibiu. Simțim o profundă mîndrie în fața acestei realizări românești. Peste tot trepte, trepte uriașe, mașini gigantice care scormonesc și transportă pămîntul. Sîntem uluiți, ni se pare un peisaj extraterestru. Privind, ni se pare că avem în față un imens ecran pe care se derulează un film științifico-fantastic. Ghidul ne explică continuu, dar este imposibil să notăm totul. Tăcem și privim. Abia acum reușim să apreciem cu adevărat cele patru fotografii panoramice oferite expediției noastre de conducerea Combinatului Cuprului Roșia Poieni. Ele vorbesc de la sine, incomparabil mai bine decît noi, despre uriașa muncă ce se desfășoară aici.

Ieșim din carieră copleșiți de cele văzute. La poalele masivului ne căutăm un loc pentru tabără. Mîncăm într-o tăcere deplină, gîndind fiecare la ceea ce poate realiza omul.

A fost o zi cum nu știu dacă vom mai avea. Adormim totuși fericiți la gîndul că noi vom fi continuatorii acestor mineri, în adevăratul sens al cuvîntului.

Dorina Indrei,
cronicarul expediției
„Sunet de tulnic“

(Va urma)

ARCAŞI

MAI TARI DECÎT ROBIN HOOD!

Asistînd la antrenamentele acestor copii şi tineri pe care-i puteţi admira în fotografiile alăturate, privindu-i cum îşi întind arcurile şi cum iau linia de ochire, auzind apoi cum săgeţile zbîrnîie prin aer şi se înfig vibrînd în ţintele aflate la 30, la 50, la 70 sau la 90 de metri în faţa lor, vrînd-nevrînd îi compari cu arcaşii de altădată. Or fi fost ei grozavi Ivanhoe, Robin Hood, Wilhelm Tell şi atîţia alţii care, prin uimitoarea precizie şi prin forţa teribilă cu care îşi trimiteau săgeţile fie spre vînat, fie spre piepturile duşmanilor, au intrat în legendă. Să loveşti vulturul în zbor sau mărul aşezat pe capul unui copil, să dobori cerbul sau mistreţul cu fragila săgeată erau, trebuie să recunoaştem, performanţe demne de toată admiraţia. Şi totuşi, copiii şi tinerii aceştia, pentru care arcul nu mai e nici unealtă, nici armă, ci instrument sportiv, sînt în stare să realizeze mult mai mult decît celebrii lor înaintaşi. Profesorii Vladimir Perceag şi Lucian Nicolaescu, antrenorii secţiei de tir cu arcul a Clubului „Olimpia“ din Bucureşti, ne asigură că oricare dintre renumiţii arcaşi de altădată ar fi învinşi la mare diferenţă de puncte de către mulţi dintre învăţăceii lor. Şi nu numai la precizie, ci şi la distanţa de tragere, adică la forţa cu care e lansată săgeata. I-ar învinge şi Liana Nenciu, Sorin Florin Geantă, Daniela şi Aurel Robu, Jaqueline Şerbănescu, Florin Bantas, arcaşi între 17 şi 20 de ani, cu mai multă „vechime“ în acest sport, dar şi unii dintre cei mai tineri: Mirela Bădan (14 ani), Adriana Ursu (15 ani), Anişoara Daroţ şi Diana Nicolaescu (ambele de 16 ani), Paul Florescu (tot de 16 ani), care, deşi practică acest sport de puţin timp, se dovedesc deosebit de talentaţi, obţinînd rezultate dintre cele mai bune. Diana, de pildă, deşi a pus mîna pe arc abia în februarie anul trecut, a realizat, într-o recentă întrecere republicană (Cupa „Primăverii“, desfăşurată la începutul lunii mai în Bucureşti), 1 003 puncte, performanţă de excepţie pentru categoria ei de vîrstă (juniori II), ocupînd locul întîi pe ţară.

Arcaşii de azi sînt superiori

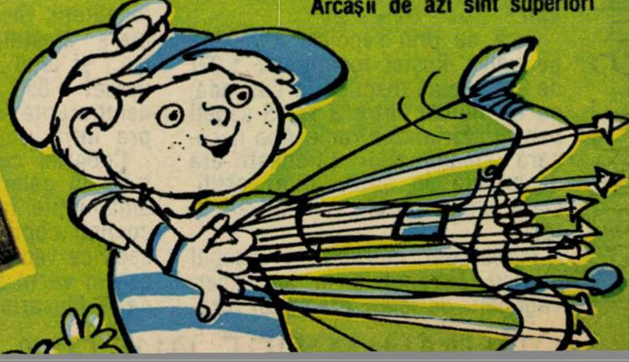

celor de altădată și datorită arcurilor moderne – instrumente incomparabil mai bune decît arcurile din toate timpurile –, dar mai ales datorită antrenamentelor, pregătirii lor desfășurate după criterii științifice, după cum ni se spune. Fiecare antrenament se desfășoară periodizat și etapizat, în raport de vîrsta și de nivelul de pregătire al fiecărui arcaș, de aptitudinile lui reale. Se face și o pregătire fizică adecvată – prin alergări, flotări, ridicări de greutăți și altele –, dar și una a întăririi... caracterelor. O pregătire atît de complexă, de... savantă, cum arcașii din trecut nici nu-și puteau imagina. Sportul arcașilor dezvoltă la cei ce-l practică o serie de calități fizice și psihice deosebit de necesare în viață: stăpînirea de sine, posibilitatea de-a te concentra la maximum în momentele necesare, economia și precizia în mișcări, rapiditatea în reacții.

Ne este cît se poate de clar acum de ce, pe poligonul de tir cu arcul al Clubului „Olimpia", copiii și tinerii care au avut șansa să descopere acest sport vin aproape zi de zi și se pregătesc ore în șir. Să fii azi arcaș e o plăcere și-o bucurie dintre cele mai alese. La acestea trebuie să adăugăm și speranța fiecăruia dintre ei de-a cuceri distincții și titluri naționale și internaționale.

Caleidoscop

- Arcul se compune din mai multe piese și accesorii: **crosa,** care se confecționează de obicei din aliaj în care magneziul predomina (cca 800 grame greutate) sau din aliaj de siliciu cu aluminiu (cca 1 100 grame greutate) și care poate fi dintr-o singură bucată (la arcurile monolit) sau din trei bucăți (la arcurile **compozite,** cum li se spune) – crosa propriu-zisă, plus o pereche de lamele (brațe); **coarda,** în lungime medie de 1,65 metri, care la arcurile ușoare, pentru începători, e făcută din sfoară tip „ață de cizmărie", iar la cele de concurs (pentru performanță), din materiale sintetice. Perechile de lamele sînt confecționate din plăcuțe de fibră de sticlă între care sînt prinse două plăcuțe subțiri și elastice din lemn de frasin.
- Anexele (care se folosesc fie toate, fie numai în parte, în funcție de necesități) sînt următoarele: **un monostabilizator** (o tijă lungă, fixată prin înșurubare în centrul crosei); **două stabilizatoare de vibrație** (tije metalice cu bile în capete, care se fixează tot prin înșurubare la capetele crosei); monostabilizatorul și cele două stabilizatoare de echilibru sînt uneori înlocuite cu o piesă în formă de x care se fixează prin înșurubare în centrul crosei și are pe aripi montate cele două stabilizatoare de echilibru; **aparatul de ochire** – o cătare mobilă, micrometrica; ce se poate deplasa stînga-dreapta, sus și jos.
- Cu accesorii cu tot, un arc ajunge pînă la aproape 2 kg greutate, dar nu depășește niciodată acest prag.
- Săgeata este confecționată din lemn sau din aluminiu special tratat, are lungimea de 65–80 cm și cintărește cca 20 g.
- În concursuri, fiecare arcaș trage cîte 36 de săgeți de la următoarele distanțe, în ordine: 90, 70, 50 și 30 metri la juniori 1 băieți; 70, 60, 50, 30 metri la juniori 1 fete; 50, 30 metri, băieți și fete, juniori 2. Cei care realizează 400 puncte sînt considerați începători, cei cu 800 puncte, avansați, iar cei care depășesc 1 000 puncte intră în atenția federației, avînd șanse să fie cooptați în lotul național.
- Punctul de ochire este, totdeauna, centrul țintei, corecturile (în funcție de distanță și de viteza vîntului) fiind făcute prin mișcarea aparatului de ochire.
- Viteza inițială a săgeții este, începînd cu arcașii de pregătire medie, de cca 75 metri pe secundă (deci de aproximativ 250 km pe oră). Recordul mondial de distanță la tirul cu arcul este de 1 864 metri, obținut cu un arc special pregătit.
- O dovadă concludentă că arcașii de azi sînt mai buni decît arcașii tuturor timpurilor: la un campionat mondial desfășurat cu cîțiva ani în urmă a fost invitat și un șef de trib de indieni din S.U.A., considerat ca fiind cel mai bun dintre aceștia; la sfîrșitul întrecerilor a tras și el cu arcul lui; s-a situat pe ultimul loc, dar între el și concurentul oficial clasat pe ultimul loc în concurs mai aveau loc încă... 50 de arcași moderni...

Foto și text: C. DIACONU

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1					●					
2						●				
3							●			
4								●		
5				●			●			
6		●							●	
7			●		●					
8	●									●
9							●			
10					●					

NUMERICĂ

ORIZONTAL: 1) Personalitate de seamă (1831–1891) a picturii românești, autor al pînzei „Vlad Țepeș și solii turci". Amintiri între coperte. 2) Romancier și dramaturg francez (1802–1870), autorul romanului „Cei trei mușchetari". Două la nas. 3) Posesorul lămpii fermecate din „O mie și una de nopți". Pegasus, unul din cei doi fii ai Meduzei. 4) Om politic și diplomat francez (1602–1661), conducător al Franței în timpul minoratului lui Ludovic al XIV-lea. A doua pe portativ. 5) Orășel în Somalia. În deschidere! Fluviu de coastă în sud-estul Angliei. 6) Naturale. 7) Tudor Gheorghe. Ține de cei doi poli. 8) Mai mereu! Pseudonim al scriitorului Ion Slavici. 9) A șaptea planetă a sistemului nostru solar. Culme muntoasă joasă (827 m) în lanțul vulcanic din nordul țării. 10) Serviciu zilnic la bordul unei nave efectuat pe schimburi de la două la patru ore. Între patru și șase!

VERTICAL: 1) Piatră prețioasă cu mai multe fețe (în basme!). Udrea Costel. 2) Ca turnat. Stație cu ore fixe. 3) Fluviul cu cel mai mare debit din lume, avînd un bazin de 7 180 000 km² și o lungime de 6 400 km. Cadou. 4) Îmbinare a două piese în prelungire. Numai ochi și urechi. 5) Sfoară de bumbac răsucit în două sau în trei și apoi îmbrăcată. Primele la suiș. 6) Număra orele în vechile clepsidre. Primele două la scădere. 7) Penel. A stărui într-o acțiune. 8) Pod plutitor. Celebru amiral englez (1758–1805). 9) O mie de ani pace. Numărătoare. 10) De mii de ani. A șaptea notă.

PRIMA DEZLEGARE

BIVERBUL

Spre deosebire de monoverb, care prin dezlegare dă un singur cuvînt, la biverb soluția o formează două cuvinte. Soluția biverbului se află prin interpretarea unor semne, simboluri, litere, imagini și cifre. Cheia, compusă din două cifre, ne indică numărul literelor fiecăruia din cele două cuvinte ale soluției. Titlul joacă și el un rol în dezlegare, dat fiind că cele două cuvinte-soluție fac parte din sfera determinată de acesta. Cuvintele care compun biverbul trebuie să aibă o legătură logică între ele și, pe cît posibil, să formeze o scurtă propoziție.

Acest joc enigmistic cunoaște două forme: biverbul clasic și biverbul ligamentat. Forma clasică este mai simplă și mai des întîlnită. Unul dintre cuvinte este de obicei un substantiv, iar celălalt un adjectiv. Fiecare dintre cele două cuvinte componente este în realitate un monoverb de sine stătător, care poate fi reprezentat și separat.

În exemplul de mai jos se observă litera „S" și litera „T" care are introdus un „M". Prin interpretare, obținem PE-S-TE-M-ARE. Deci: PEȘTE MARE.

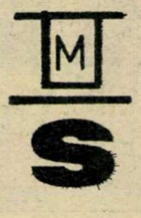

CU SĂNĂTATE

(BIVERB: 4, 4)

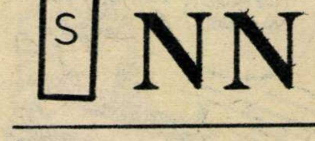

ÎN DELTĂ

(MONOVERB 4—7)

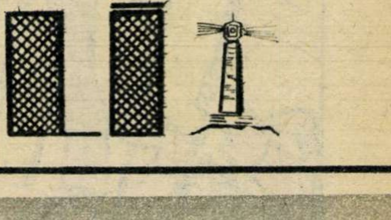

COPERTA NOASTRĂ

N-a trecut prea mult timp de cînd părinții pionierelor din fotografiile copertei aveau vîrsta fiicelor lor. Nu e greu să ni-i imaginăm, lucrurile se petreceau acum 20—25 de ani: erau și ei pionieri, învățau, se jucau, realizau fapte de toată lauda. Dar să se vadă ei **în același timp** și campioni europeni sau mondiali, asta numai în vis li se întîmpla!

În România de azi, aspirațiile voastre cele mai cutezătoare au, în chip firesc, mult mai multe șanse de îndeplinire — aceste șanse fiind excepționalele condiții de viață, educație, învățătură, muncă și creație cărora trebuie să le adăugați doar perseverența și sîrguința voastră.

Cel dintîi talent din rîndurile pionierilor români propulsat pe firmamentul sportiv al planetei de către aceste minunate șanse de afirmare a fost Nadia Comăneci, care avea să cucerească tot ce se poate cuceri în gimnastică fiind, cum spun cei mai mulți specialiști, cea mai buna gimnasta a lumii, din toate timpurile. De curînd, Nadia s-a retras din activitatea competițională — ca sportivă, firește, întrucît o va continua în calitate de antrenoare.

Intre timp, noi și noi promoții de mari gimnaste purtătoare ale cravatei roșii cu tricolor s-au afirmat cu strălucire. Una dintre cele mai recente este reprezentată deosebit de făgăduitor de către aceste gimnaste din grupa mare de... copii a Clubului „Dinamo" București, pioniere în clasa a V-a, eleve foarte bune și sportive de mare performanță.

SANDU ALEXANDRU

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

DIN PANIFICAȚIE

(BIVERB: 5, 5)

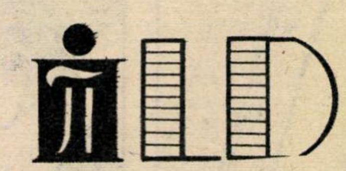

Dezlegare:

PÎINI CALDE

PÎ-IN-I-CA-L-DE

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201 telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini, 1,50 lei

9

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** Desene: **SANDU FLOREA**

DETAȘAMENTUL EROIC 8

Rezumatul episodului precedent: În zilele fierbinți ale lui August 1944, un detașament de voluntari români străpunge linia frontului pentru a distruge calea ferată de care depinde soarta bătăliei din sector. Acțiunea este interceptată și, după o luptă eroică, isprăvind muniția, cei cinci voluntari sînt nevoiți să se predea. Ei izbutesc totuși să se elibereze și își continuă misiunea, aceea de a bara calea trenului cu armament și muniție care este așteptat de dușman.

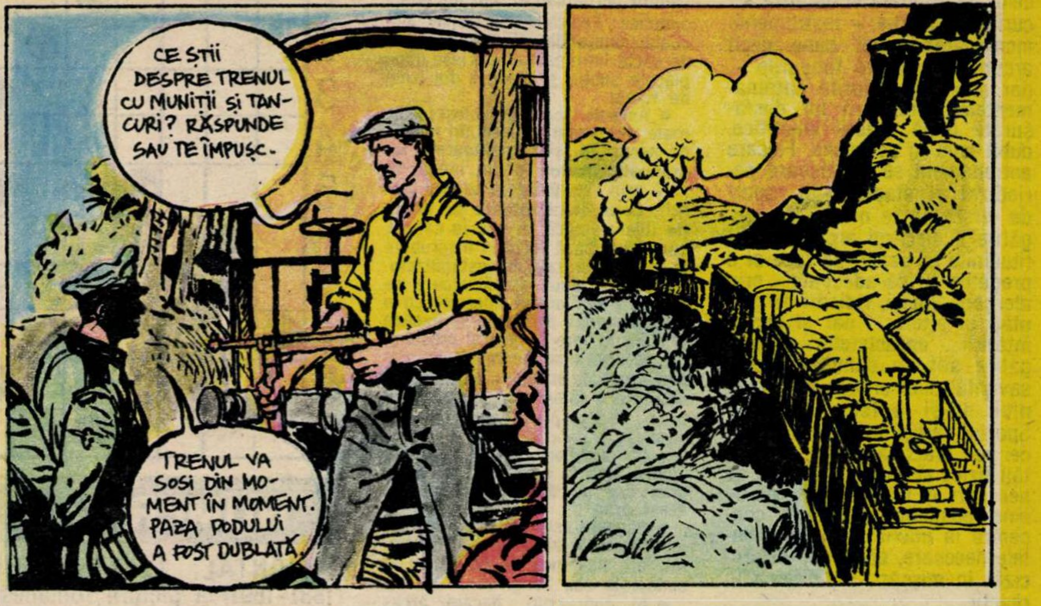
CE ȘTII DESPRE TRENUL CU MUNIȚII ȘI TANCURI? RĂSPUNDE SAU TE ÎMPUȘC.
TRENUL VA SOSI DIN MOMENT ÎN MOMENT. PAZA PODULUI A FOST DUBLATĂ.

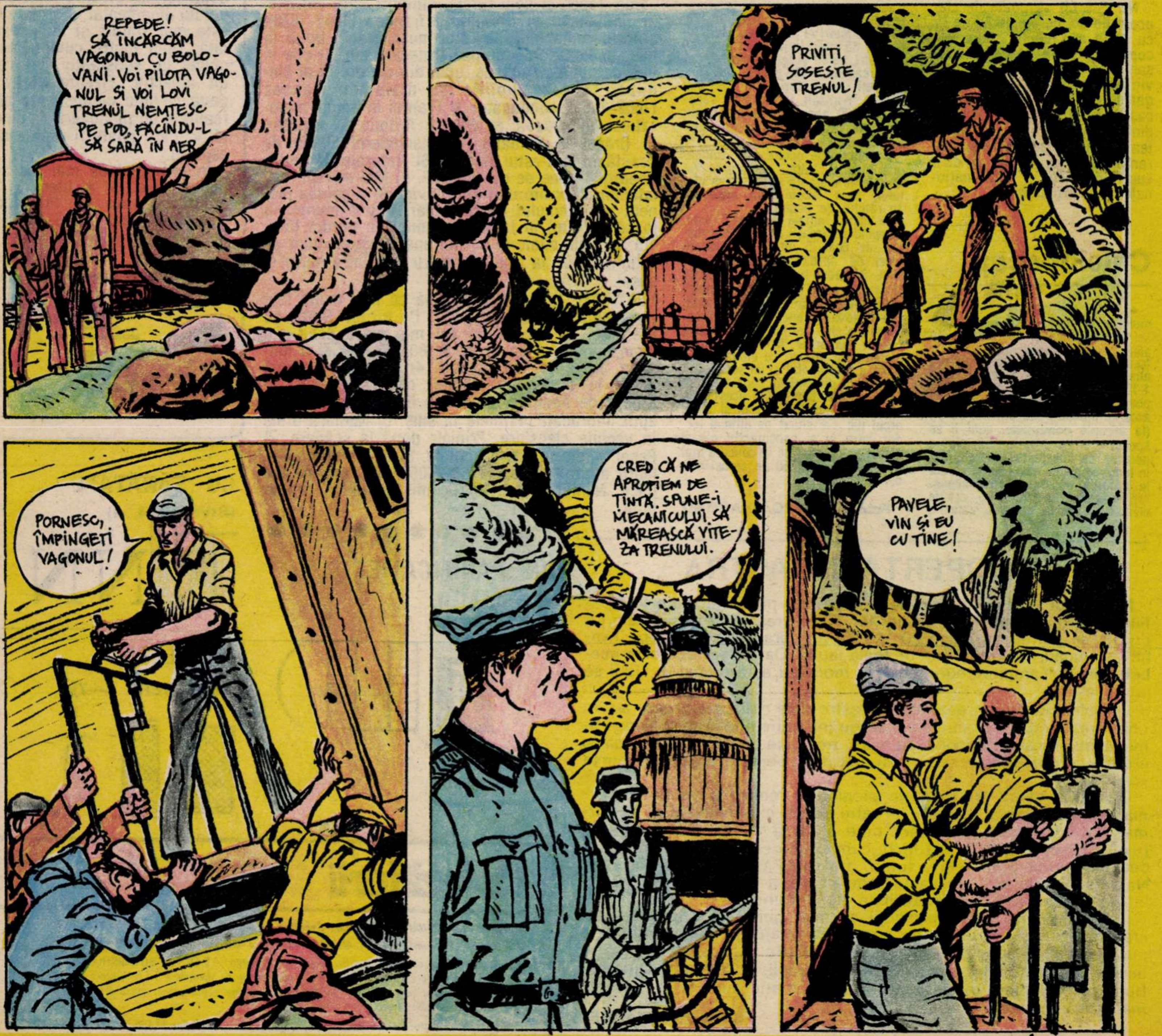
REPEDE! SĂ ÎNCĂRCĂM VAGONUL CU BOLOVANI. VOI PILOTA VAGONUL ȘI VOI LOVI TRENUL NEMȚESC PE POD, FĂCÎNDU-L SĂ SARĂ ÎN AER.
PRIVIȚI, SOSEȘTE TRENUL!
PORNESC, ÎMPINGEȚI VAGONUL!
CRED CĂ NE APROPIEM DE ȚINTĂ. SPUNE-I MECANICULUI SĂ MĂREASCĂ VITEZA TRENULUI.
PAVELE, VIN ȘI EU CU TINE!

(VA URMA)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

22

JOI, 31 MAI 1984,
ANUL XVIII (NR. 869)

**1 Iunie-
Ziua
internațională
a copilului**

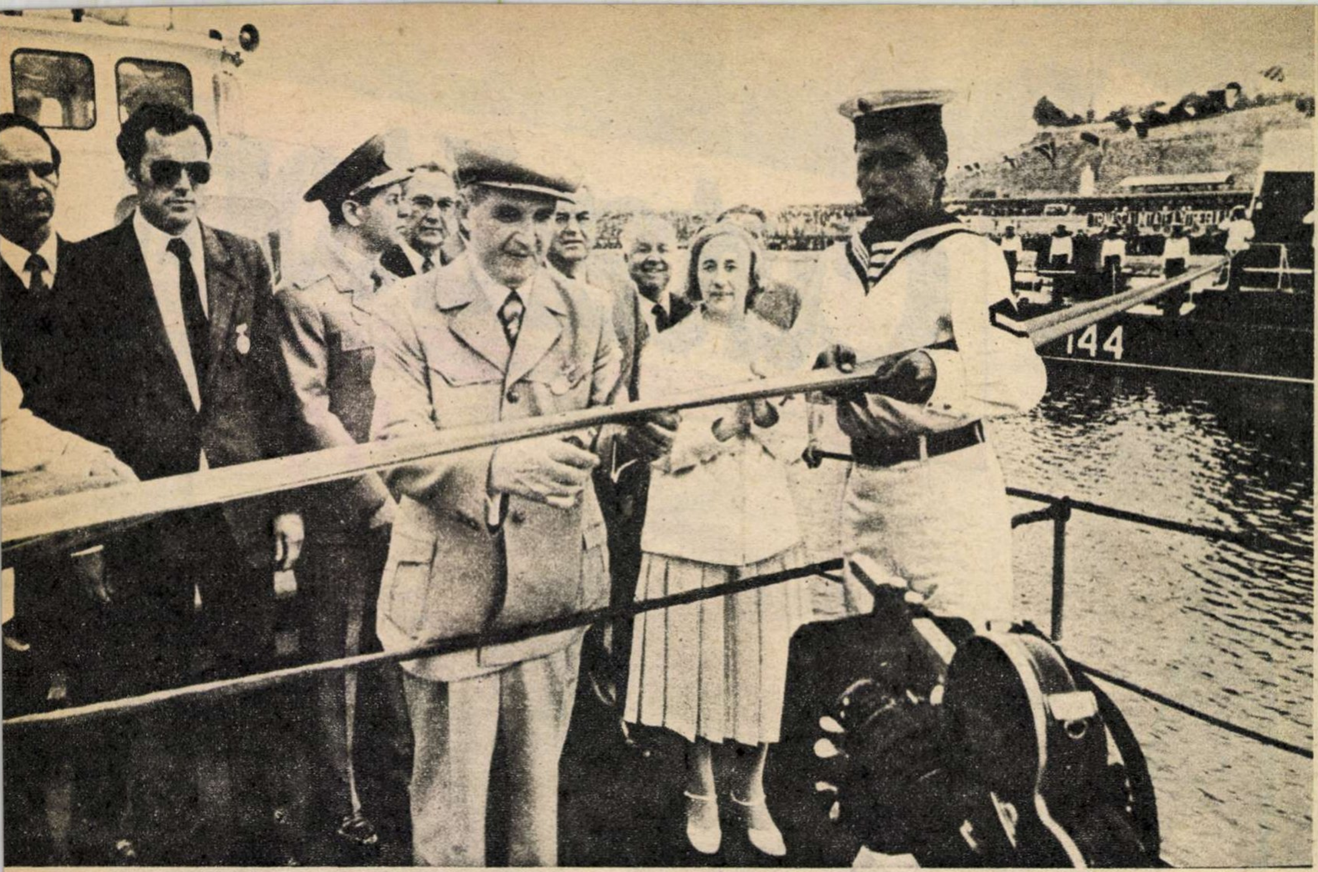

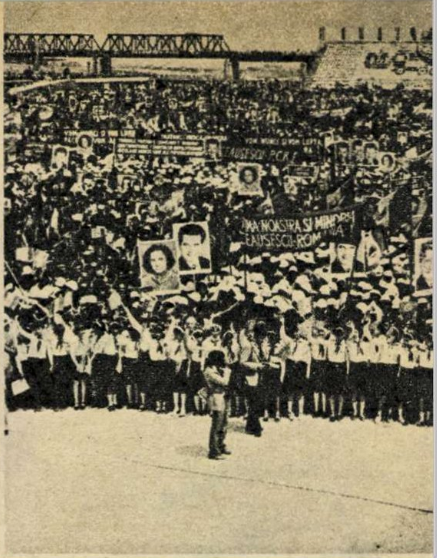

26 mai 1984: o zi intrată în istorie

TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU A INAUGURAT CANALUL DUNĂRE-MAREA NEAGRĂ

epocală înfăptuire a poporului român

Ziua de simbătă, 26 mai 1984, a devenit, sub ochii noştri, pagină de istorie: la orele 8,47, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a inaugurat Canalul Dunăre—Marea Neagră. Prin intermediul reportajului televizat, toţi oamenii pămîntului românesc au fost martori privilegiaţi ai acestei clipe unice, în care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, a consacrat intrarea în exploatare a extraordinarei construcţii care se inscrie printre cele mai de seamă din lume în domeniul hidrotehnic şi de navigaţie, adăugind noi valori nu numai economiei naţionale, ci şi geografiei patriei. Inaugurată în aureola faptelor de muncă exemplare cu care întregul popor întîmpină a 40-a aniversare a gloriosului act de la 23 August 1944 şi cel de-al XIII-lea Congres al partidului, această uriaşă operă, cale navigabilă internă a României, este rodul gîndirii de geniu creator, patriot, revoluţionar a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, primul arhitect al ţării, care a însufleţit eforturile zecilor de mii de constructori — militari, brigadieri utecişti, muncitori avînd la activ izbînzi pe alte mari şantiere, specialişti veniţi din toată ţara.

În prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, a celorlalţi membri ai conducerii partidului şi statului, magistrala albastră a început să pulseze şi, cît va exista Pămîntul, ea, neasemuită lucrare a poporului român, va fi aici, a noastră, înscrisă pe toate hărţile de navigaţie şi în toate manualele de geografie ale lumii, ca splendidă înnobilare a însăşi naturii şi simbol peste veacuri al Epocii Nicolae Ceauşescu, admirată de întreaga lume.

Niciodată nu vom uita înălţătoarele momente ale acestei zile de 26 mai 1984, cînd tovarăşul Nicolae Ceauşescu, omul căruia România îi datorează cea mai rodnică etapă din milenara ei existenţă, s-a aflat la bordul navelor „Lancea“ şi „Mihai Viteazul“ străbătînd minunata magistrală albastră şi înscriind-o în istoria noastră şi a lumii întregi. Pentru totdeauna vom păstra în conştiinţă momentele cînd, în camera de comandă a turnului de control al ecluzei de la Agigea, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a apăsat butonul care declanşează deschiderea uriaşelor porţi ale ecluzei, făcînd ca apele fluviului să se unească cu cele ale mării şi primul convoi de vase să ia calea mării. Adînc gravată va rămîne în memoria poporului cuvîntarea strălucită pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu a ţinut-o la marea adunare populară din Agigea, desfăşurată chiar pe platoul din apropierea ecluzei, unde se aflau peste 150 000 de locuitori ai judeţului Constanţa, printre care mulţi pionieri şi şoimi ai patriei, viitori purtători destoinici ai făcliei revoluţionare a construirii socialismului şi comunismului în România. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a vorbit minunat despre eroismul zecilor de mii de constructori ai Canalului Dunăre—Marea Neagră, despre marea lui însemnătate nu numai pentru România, ci şi pentru alte ţări, unite astfel printr-o nouă arteră a colaborării şi prieteniei, despre adevărul dovedit prin construcţia magistralei albastre că popoarele, stăpîne pe destinele lor, pot nu numai să înţeleagă legile şi legităţile generale, obiective ale naturii, ci şi că, acţionînd în mod conştient, pot să corecteze şi să transforme natura, să folosească legile generale ale dezvoltării sociale în folosul omului, al bunăstării şi fericirii popoarelor, al întregii omeniri.

Întreaga lume admiră această nouă şi uriaşă victorie a socialismului în patria noastră. Prin Canalul Dunăre—Marea Neagră a cărui lungime este de 64 km, distanţa de transport pe Dunăre se reduce cu circa 400 km. Pe lîngă calea navigabilă, el cuprinde şi cele trei poduri interioare de la Cernavodă, Medgidia şi Basarabi, două ecluze şi portul din apropierea municipiului Constanţa. Despre imensul efort constructiv vorbesc, între

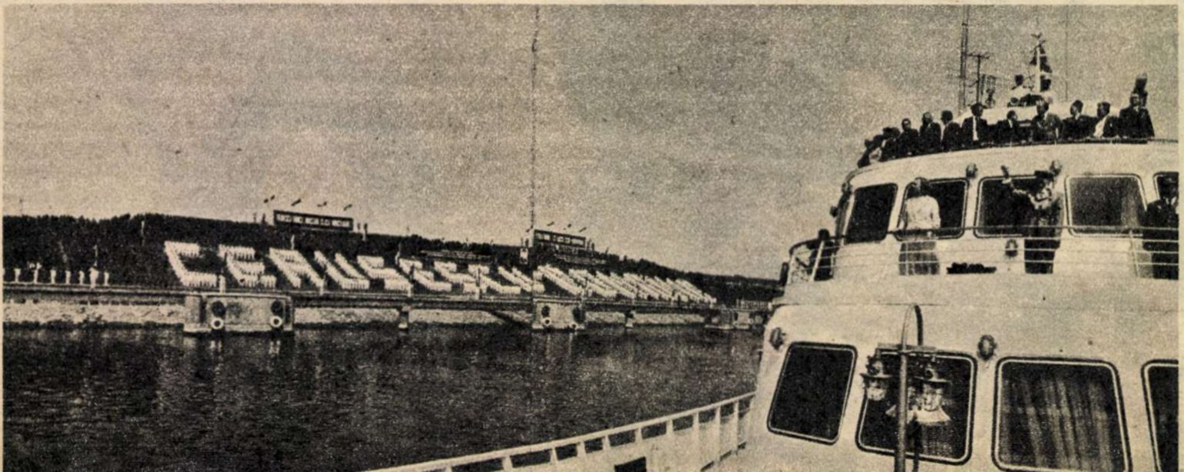

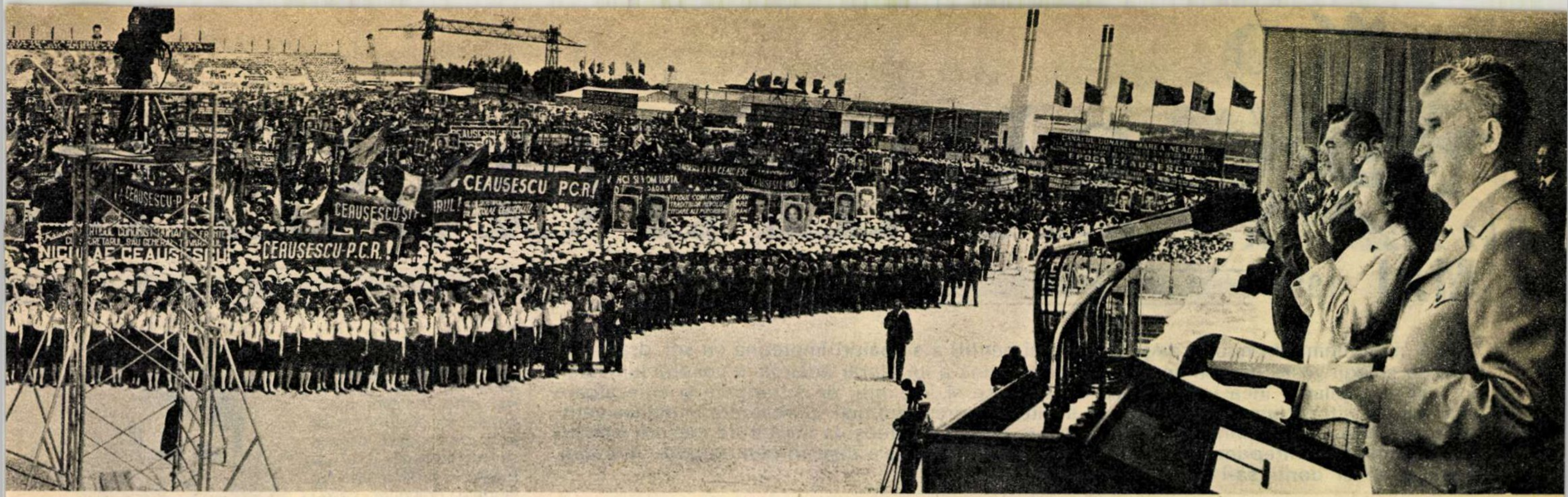
CEAUSESCU P.C.R.!
CEAUSESCU-P.C.R.!
NICOLAE CEAUSESCU

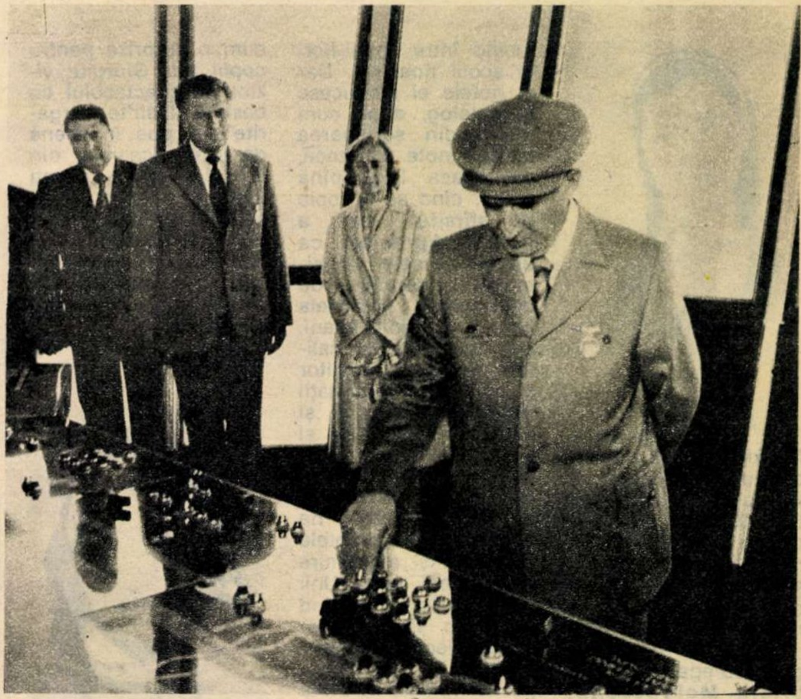

altele, următoarele cifre: s-au excavat circa 300 milioane metri cubi — mai mult cu 25 milioane metri cubi decît la Canalul de Suez și cu 140 milioane metri cubi mai mult decît la Canalul Panama! Au fost turnate 3,6 milioane metri cubi de betoane. S-au executat 45,9 km ziduri de sprijin și peste 7 milioane metri pătrați protecții de maluri. Au fost încorporate 11 000 tone de tabliere metalice pentru poduri și 14 000 tone echipamente hidromecanice. Prin volumele de excavații și turnări de betoane, prin cantitățile de metal încorporate, ecluza de la Cernavodă, de pildă, este comparabilă cu o hidrocentrală mai mare decît cea de pe Argeș. Alt exemplu al marilor capacități de concepție și execuție ale specialiștilor români este podul de la Agigea, primul mare pod suspendat din România, avînd o lungime de 300 de metri, patru benzi de circulație și două trotuare. Pilonul care susține, prin cabluri metalice de mare rezistență întregul tablier metalic, are înălțimea de 90 de metri. De neprețuit sînt caratele muncii și inteligenței zecilor de mii de constructori — excavatoriști, șoferi, buldozeriști, artificieri, sudori, mecanici — muncitori, ingineri și tehnicieni, specializați în zeci și zeci de meserii, printre ei numărîndu-se minunații militari ai armatei române, care prin priceperea, calificarea și perseverența lor au fost mereu în primele rînduri. Pe magistrala albastră vor putea circula convoaie de barje cu o capacitate de 18 000 tone fiecare și nave de 5 000 tdw, traficul anual putînd ajunge la 80 de milioane tone. În același timp, canalul va asigura irigarea a 220 de mii de hectare.

Magistrala albastră a fost deschisă navigației! Niciodată nu va uita poporul nostru că această epocală victorie a sa, Canalul Dunăre—Marea Neagră, nestemată din salba de mari realizări care au înflorit în anii de la Congresul al IX-lea al partidului, se datorează inițiativelor, deciziilor și orientărilor strălucite ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, care a îndrumat în permanență uriașa construcție, așa cum îndrumă întreaga muncă a națiunii noastre spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației socialiste. Să muncim, să trăim și să învățăm cu toții astfel încît să ne arătăm demni de onoarea de a trăi în Epoca Nicolae Ceaușescu, de a fi contemporani cu cel mai strălucit fiu al României, care își consacră cu extraordinar eroism gîndirea clarvăzătoare, adîncul patriotism, toată puterea de muncă și fiecare clipă a vieții cauzei partidului și poporului, fericirii noastre și a întregii lumi!

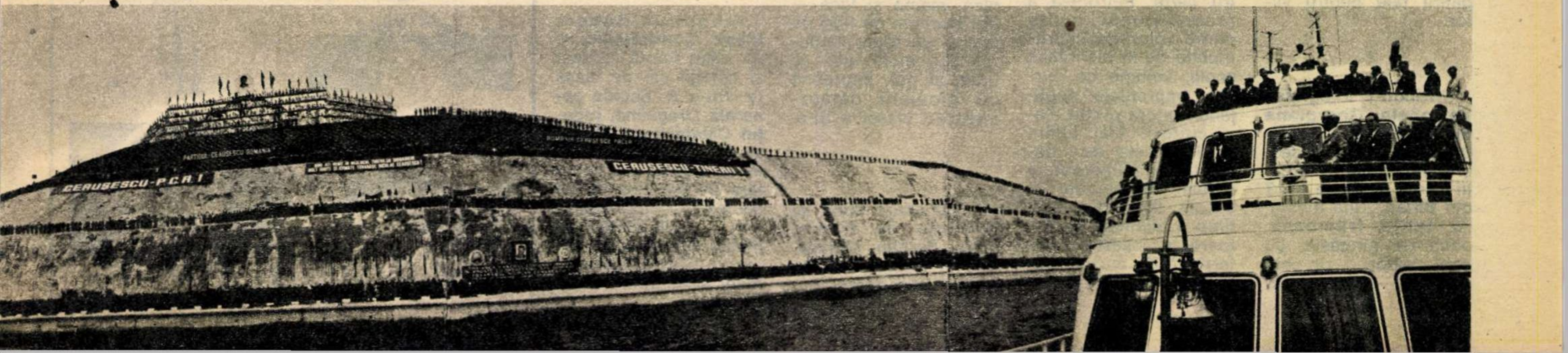

SĂRBĂTOARE ÎN

MAI 1984

Iată, ne întîlnim din nou în paginile revistei pentru a sărbători împreună cu voi, dragi cititori, pe colegii voștri care în această frumoasă lună a lui Florar adaugă în colierul luminoșilor ani ai copilăriei încă unul — plin de succese și împliniri, de întraripate și cutezătoare vise pentru viitor. Numeroasele scrisori sosite pe adresa rubricii „Sărbătoare în detașament" ne vorbesc în cuvinte pline de căldură despre colegi merituoși la învățătură, despre pionieri harnici, inimoși, întreprinzători, despre faptele și frumoasele însușiri pentru care-i îndrăgiți, îi apreciați și doriți să-i felicităm împreună.

O ramură de cireș înflorit, însoțită de caldele urări de izbînzi pe viitorul drum al învățăturii, în anii de liceu care-o așteaptă, îi dăruiesc Laura Niculescu și Daniela Stan, împreună cu toți ceilalți membri ai subredacției „Cutezătorii" din **Giurgiu,** colegei lor **Gabriela Moldoveanu,** elevă în clasa a VIII-a B la **Școala generală nr. 3,** cu prilejul împlinirii vîrstei de 14 ani. Cartea de vizită a acestei pioniere înscrie de-a lungul celor opt ani de școală numai note de 9 și 10, alături de bogata activitate desfășurată în cadrul detașamentului și unității, de seriozitatea și conștiinciozitatea exemplare cu care și-a îndeplinit absolut toate îndatoririle școlare și pionierești. Într-adevăr, dragă Gabriela, este această carte de vizită o frumoasă chezășie a noilor succese și împliniri ce te vor însoți an de an pe drumul pregătirii tale pentru viitor.

*

Privindu-i fotografia, **Petronela Georgiana Mihalache** este într-adevăr așa cum o descrie comandanta unității **Școlii generale nr. 7** din **Bîrlad,** Irina Avram: „o fetiță frumoasă, plină de gingășie, cu ochi visători — un chip de copil — floare strălucind între copiii-flori ai școlii noastre". Dar și notele ei strălucesc în catalog, după cum aflăm din scrisoarea Irinei: „note de zece, din clasa I și pînă acum, cînd se apropie de sfîrșitul clasei a III-a". „Apreciată ca una dintre cele mai inimoase comandante de detașament, Petronela care a împlinit 9 ani, s-a dovedit și în calitate de pionier locțiitor al comandantei unității deosebit de activă și plină de idei. Dar și acasă e o fetiță vrednică, pricepută în treburile gospodăriei și de lucrul acesta ne conving chiar cuvintele de laudă și mulțumire ale mamei sale. Unii colegi se-ntreabă cînd are timp să-și pregătească lecțiile „numai de nota 10", să-i ajute pe cei rămași în urmă

la învățătură, să și citească atît de mult. Aici notăm un fapt care demonstrează și într-un alt mod dragostea și respectul ei pentru carte: Petronela a recondiționat multe dintre volumele împrumutate de la biblioteca școlii, volume ce purtau „amprentele" neglijenței unora dintre elevii-cititori. Mai aflăm că Petronela este nelipsită la numeroasele serbări desfășurate în școală, fiind în același timp o talentată recitatoare, o înzestrată interpretă de muzică populară și ușoară. Și-acum, o surpriză pentru copiii din Giurgiu: vizionînd spectacolul cu basmul „Înșir'te mărgărite" — pus în scenă de trupa liceenilor din orașul vostru — o veți întîlni pe micuța Petronela interpretînd un rol plin de farmec — și pentru care, sîntem siguri, a și cucerit primele binemeritate aplauze.

O... triplă aniversare-surpriză a avut loc în ziua de 3 mai, în detașamentul clasei a III-a de la **Școala generală nr. 1, comuna Viziru, județul Brăila.** Cine au fost sărbătoritele? Nu numai comandanta de detașament, pioniera **Elena Tulea** (care a împlinit nouă primăveri), ci și mama sa, tovarășa profesoară Pandelica Tulea și... bunica Elenei! Frumoasă coincidență — toate trei s-au născut în ziua de 3 mai. Deci pentru bunică, mamă și fiică — trei buchete de flori de mai și un triplu călduros „La mulți ani!" le urăm și noi, împreună cu pionierii detașamentului clasei a III-a.

*

O scrisoare plină de tandrețe ne trimite Radu Șerban Mihnea, elev în clasa a IX-a la Liceul pedagogic din **Constanța.** Scrisoare însoțită de o fotografie în care ni-i prezintă pe

cei doi sărbătoriți ai familiei în luna mai: surioara **Paula,** care a împlinit 11 ani, și frățiorul **Andrei,** care a ajuns la vîrsta de viitor școlar — 6 ani. Cei doi sînt „mezinii" familiei **Mihnea** (Radu mai are încă două surori mai mari) și nedespărțiți precum îi vedeți și în fotografia în care Paula a primit cele dintîi felicitări pentru premiul I, la sfîrșitul anului școlar trecut, chiar de la frățiorul ei. Dar Paula e premianta I și la concursul „Tinere condeie", e și pianistă, dar și o foarte bună... „profesoară" pentru Andrei care se pregătește cu sîrg să devină școlar. Urîndu-le „La mulți ani!", alături de întreaga familie, îi dorim Paulei în continuare frumoase succese, iar lui Andrei să-i urmeze exemplul.

*

Pionierul **Robert Pleșa Condratovici** e un băiat foarte modest și colegii săi de clasă (a VIII-a A, **Școala generală Dragalina, județul Călărași)** se tem că se va supăra aflînd că în scrisoarea de felicitare pentru ziua lui de naștere (a împlinit 14 ani) îl laudă pentru calitățile sale de bun comandant de detașament și minunat coleg, de înzestrat poet, pasionat șahist, fotbalist, tenisman. După înșiruirea atîtor calități, preocupări și pasiuni, oricît ar fi de modest, trebuie să recunoască și el că merită aprecierile și laudele colegilor care-i adresează, acum la sfîrșitul clasei a VIII-a, „La mulți ani!" și noi succese în anii de liceu.

*

Și în detașamentul clasei a IV-a A, de la **Școala generală nr. 4 Sighetu Marmației** — o triplă aniversare. Au fost sărbătoriți cei trei colegi care au împlinit frumoasa vîrstă de 10 ani: **Florentina Moga,** comandantă de grupă și cea mai bună recitatoare a școlii; **Dorel Ananie** — și el apreciat comandant de grupă și deținător al locului I pe

O INIȚIATIVĂ

Din propria inițiativă a cititorilor, la rubrica „Sărbătoare în detașament" primim vești și despre modul în care sînt aniversate zilele de naștere ale pionierilor comandanți. Este un semn de atenție grăitor, prin care cei care au acordat mandatul, la adunările de alegeri pionierești, își exprimă aprecierea și satisfacția, totodată, pentru felul cum comandanții lor își fac datoria în acest an de activitate. Portretele de față reprezintă pionieri comandanți de detașament sărbătoriți în această lună: **Răzvan Victor Scarlat,** din clasa a VII-a de la **Școala generală Osoi,** comuna **Comarna,** județul **Iași; Monica Toma,** din clasa a IV-a D de la **Școala generală nr. 7, Hunedoara; Oana Ciocoiu,** din clasa a IV-a B de la **Școala generală nr. 16, Săvinești-Neamț; Nicoleta Ichim,** clasa a IV-a A de la **Școala generală Vizantea Mănăstirească,** județul **Vrancea.**

Pionierii detașamentelor din care fac parte au dorit să le facă o surpriză felicitîndu-i la această rubrică și dorindu-le succese sporite în împlinirea cu cinste a mandatului încredințat.

DETAȘAMENT

La mulți ani, dragi cutezători!

clasă în ceea ce privește îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică — l-a depășit cu 50%!; **Adriana Ekkert** — „cea mai cuminte elevă din clasă, dar și cea mai harnică pionieră la acțiunile de muncă patriotică" — o laudă pe merit comandanta detașamentului care ne trimite această scrisoare de felicitare pentru cei trei colegi ai săi.

Dorim să felicităm în paginile noastre și doi campioni șahiști și odată cu tradiționalul „La mulți ani!" să le urăm noi victorii în acest atît de captivant sport al minții. Pe **Marius Mureșan,** elev în clasa a VI-a G la **Liceul „George Coşbuc" din Cluj-Napoca** — despre care am aflat că este și un bun violonist — și pe **Ciprian Grădinaru** din clasa a III-a, **Școala generală Nichiteni-Botoșani.** Ultima victorie șahistă a lui Ciprian — ne scrie sora lui, Daniela — a fost locul I la faza pe comună a Cupei „Pionierul". Competiție în care și-a învins adversarii (din clasele II-IV) cu o abilitate... strategică ce i-a uimit nu numai pe colegii din clasele mai mari, ci și pe arbitri.

În aceeași zi — 8 mai —, pionierii clasei a IV-a C, **Școala generală nr. 7, Slatina — Olt,** le-au sărbătorit pe **Roxana Micu** (comandanta detașamentului) și **Mirela Ciuhat** — amîndouă eleve fruntașe la învățătură, admirabile colege și deosebit de apreciate pentru hărnicia lor în toate acțiunile de muncă patriotică.

INIMOASE CUTEZĂTOARE

Cele șase pioniere, eleve în clasa a VII-a A, la **Școala generală nr. 200, sectorul 3, din Capitală,** erau mai mici de ani, cînd într-o zi... Da, era o zi ca toate celelalte, și Dorina Ciuraru, surorile gemene Florina și Roxana Georgescu Ipate, Mihaela Cojocaru, Dorina Drondoe și Angelica Simion plecau de la cursuri, cînd au zărit pe aleea școlii o persoană în vîrstă care mergea dreaptă, dar își cumpănea pașii cu ajutorul unui baston alb și purta ochelari fumurii; era nevăzătoare. Atente, fetițele au înconjurat-o și au întrebat-o dacă pot să-i fie de ajutor. A observat gestul, cu satisfacție, și tovarășa lor comandantă-instructor, Maria Vlad, care le-a prezentat pe școlărițe noii cunoștințe. Eugenia Morandini, „bunicuța", le-a mulțumit pentru grija arătată și le-a mărturisit cu efuziune: „Îmi plac mult copiii!" De-atunci, grupul inimos de pioniere, împreună cu tovarășa Maria Vlad, i-au fost mereu în preajmă, au ajutat-o la tîrguieli, au vizitat-o acasă, unde le-a făcut plăcere să fie gospodine harnice, cu atît mai mult cu cît gazda se arăta foarte pricepută. „Dacă nu învățam de copil să muncesc, nu m-aș mai fi descurcat acum ușor..." obișnuia să zică și știa fiecare lucru din casă și ținea ordine în toate. Tot timpul cu zîmbetul pe buze, cu sfatul înțelept, cu umorul ei moldovenesc (căci este de pe meleagurile botoșănene), „bunicuța" era o gazdă ospitalieră. După ce se încheia munca, dereticatul, le arăta cărțile în braille din care, însetată de cultură, citea zilnic. Le întreba pe fete de școală și învățătură și le lăuda pentru notele bune primite, căci „nepoțelele" erau sîrguincioase și la carte, și la muncă, iar surorile Florina și Roxana, premiante.

În această lună - mai -, trei aniversări și-au dat mîna: Dorina Ciuraru a împlinit treisprezece ani; la 12 mai, tovarășa Maria Vlad și-a sărbătorit, de asemenea, ziua de naștere la 3 mai, iar Eugenia Morandini, la 15 mai, a împlinit... 84 de ani! Buchetele de lalele multicolore înmînate au strălucit în brațele sărbătoritelor din cele trei generații.

Fapta pionierelor din clasa a VII-a A a impresionat în unitate, iar pionierii din clasa a III-a A și-au exprimat dorința să preia această ștafetă a omeniei și s-o ducă mai departe. „Îmi sînt dragi pionierii!" Spune de fiecare dată cu toată dragostea omul care a simțit cîtă tandrețe și gingășie se află într-o asemenea faptă.

MARGARETA MICU

* * *

O ANIVERSARE LA... REDACȚIE ÎN MIJLOCUL CUTEZĂTORILOR

Dimineață de primăvară... Redacția revistei „Cutezătorii" s-a umplut, încă de la prima oră de lucru, de zumzetul cristalin al glasurilor de copii. Se petrecea un eveniment familiar: vizita unor grupuri de cititori. De data aceasta, oaspeții erau pionierii din detașamentele claselor a V-a, a VI-a și a VII-a, de la Școala generală nr. 31, Ploiești-Vest. În sala de la secretariat, chipurile lor curioase și vesele umpleau primăvăratec încăperea, iar dialogurile de documentare decurgeau, ca de obicei la asemenea întîlniri, ca între prieteni. Și, iată, o surpriză! Tocmai în acea zi, de 12 aprilie, ***Gilda Bucur****, din clasa a VI-a A, împlinea... 12 ani! Prilej fericit să sărbătorim momentul în mijlocul „Cutezătorilor". Colegii Gildei — Gabriela Vasile, Viorel Cojocaru și alții — i-au oferit un dar emoționant prin cuvintele de apreciere rostite, iar tovarășa profesoară de istorie, Cecilia Zamfirescu, a spus: „Gilda Bucur este o elevă foarte bună, are medii de 9 și 10, este foarte disciplinată, ordonată și de altfel face parte dintr-un detașament cu rezultate frumoase la învățătură". În acest fel, vizita prietenilor noștri ploieșteni s-a încheiat cu un voios „La mulți ani!"*

225 de prietene

Cele trei pioniere din portrete se numesc **Lucica Grosu,** *din clasa a V-a,* **Maria Maticuc** *și* **Elena Chirilă,** *din clasa a VII-a. Ele și-au sărbătorit ziua de naștere, în această lună, fiind felicitate afectuos de cele 225 de colege și prietene care se consideră cu toate, surioare, în aceeași familie a Casei de copii școlari nr. 1, Botoșani: „... Sînt pioniere destoinice și noi le dorim rezultate frumoase la învățătură, să devină oameni de nădejde într-o țară a păcii!".*

UN VIITOR DE PACE PENTRU TOȚI COPIII LUMII

La 1 Iunie, cea dintîi zi a verii, planeta își sărbătorește copiii. În țara noastră creșterea și educarea tinerei generații, asigurarea unei copilării fericite, senine pentru cei ce reprezintă viitorul națiunii noastre socialiste constituie o preocupare permanentă a partidului și statului.

Prin grija părintească a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, și a tovarășei **Elena Ceaușescu**, tuturor copiilor României li se consacră tot ceea ce este mai bun și valoros. Dragostea și grija părintească a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru tînăra generație își găsește o elocventă expresie în vasta activitate pe care secretarul general al partidului o desfășoară în slujba celui mai nobil țel al acestor timpuri — asigurarea păcii și liniștii în întreaga lume.

„Întotdeauna gîndul meu e la copiii țării mele, la tineretul, la poporul meu! Doresc ca tinerii, copiii, poporul meu să trăiască în pace. Dar, deopotrivă, gîndurile mele sînt îndreptate spre copiii tuturor popoarelor. Am fost în multe țări, am întîlnit acolo și copii, și tineri, și oameni mai în vîrstă și chiar foarte bătrîni. Trebuie să mărturisesc că aceeași căldură pe care o simt îmbrățișînd copiii patriei mele am simțit-o îmbrățișînd copiii altor țări. Peste tot am simțit dorința popoarelor de a trăi în pace, de a colabora, de a fi libere și independente“. Aceste cuvinte, pătrunse de cele mai înalte simțăminte, rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Forumul tineretului sînt edificatoare.

La 1 Iunie, cînd zîmbetele milioanelor de copii ai țării strălucesc în soarele verii, gîndurile lor pline de dragoste se îndreaptă ca întotdeauna către tovarășul Nicolae Ceaușescu, către tovarășa Elena Ceaușescu, aducînd prinosul recunoștinței pentru copilăria fericită pe care o trăiesc, pentru minunatele condiții de care beneficiază tînăra generație spre a se pregăti temeinic pentru viitor.

ALEGEREA ROMÂNIEI ÎN CONSILIUL EXECUTIV AL U.N.I.C.E.F.

Consiliul Economic și Social al O.N.U. a ales, în unanimitate, România ca membră a Consiliului Executiv al Fondului Națiunilor Unite pentru Copii – U.N.I.C.E.F.

Alegerea în conducerea acestui organism specializat al O.N.U. constituie o nouă recunoaștere a contribuției active și multilaterale a țării noastre la soluționarea problemelor internaționale majore, în ansamblul activităților O.N.U. și ale organizațiilor internaționale, o expresie a aprecierii de care se bucură grija permanentă pe care partidul și statul nostru o manifestă pentru asigurarea celor mai bune condiții de viață și de educare a copiilor, a tinerei generații.

Partidului

Din luptă, din izbînzi, din vise
Ți-ai împletit cu drag cununa
Ca peste ani, pe drumuri larg deschise
Cu cinste să ne porți, întotdeauna.

Tu, azi ne ești părinte,
Ești stîncă din pieptul semeților Carpați,
Oșteanul de nădejde ești, al țării,
Iar noi, soldații tăi neînfricați.

Ești lanul copt ce lin se unduie în zare
Și veselia intrată-n orice casă,
Ești raza blîndă-a unui dulce soare
Și pîinea caldă aburind pe masă.

Un mare fiu al țării, un drag părinte nouă
Ai azi în frunte partid conducător,
El ne-ncetat veghează ca-n liniște și pace
Poporul nostru să pășească spre-naltul viitor.

Prin el se-nalță al țării viitor
Căci gîndu-i treaz și inima-i fierbinte
Călăuzește ceas de ceas al său popor
Și mersul nostru sigur – înainte!

Cristina Gavrilă,
clasa a VIII-a, Școala nr. 2, Deva

A FI COPIL ÎN ROMÂNIA DE AZI

Vă iubim dragi copii așa cum iubim anotimpul reînnoirii naturii. Voi sînteți pentru noi primăvara vieții, ziua de mîine a patriei, chezășia împlinirii pe mai departe a celor mai alese dintre visurile și aspirațiile generațiilor mai vîrstnice. De aceea vă înconjurăm încă din primele clipe de viață cu toată dragostea și căldura.

Nobila preocupare de a asigura tuturor copiilor condițiile cele mai bune de creștere și dezvoltare, de a veghea ca tinerii fii ai țării să aibă o copilărie senină, străbate întreaga politică a partidului și statului nostru.

Voi, copiii de astăzi ai patriei, aveți fericirea de a vă fi născut și crescut într-o epocă în care țara cunoaște cea mai puternică înflorire din întreaga ei istorie, epocă pe care o numim, cu înaltă mîndrie patriotică, Epoca Ceaușescu. Prin grija părintească a partidului, toți copiii țării se bucură de minunate condiții de creștere și educare. Niciodată pe întinsul patriei n-au înflorit atîtea grădinițe și școli, atîtea laboratoare și ateliere școlare, atîtea lăcașuri de lumină pentru tînăra generație ca în acești ani. Secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, tovarășa **Elena Ceaușescu** se îngrijesc cu pilduitoare dragoste și răspundere ca milioanele de tineri fii ai patriei – viitorul însuși al națiunii noastre socialiste – să aibă o copilărie frumoasă, să aibă asigurate cele mai bune condiții de pregătire pentru muncă și viață, să crească în demnitate, în libertate și pace.

Pentru a-și însuși cele mai de preț cuceriri ale geniului uman, tînăra generație a țării are la dispoziție o vastă rețea de învățămînt, dotată cu o puternică bază materială. Cultura, știința și învățămîntul din patria noastră cunosc astăzi, asemenea tuturor domeniilor de activitate, o dezvoltare fără precedent. Pretutindeni în țară au înflorit școli noi, cu laboratoare, săli de clasă și ateliere dintre cele mai moderne, săli de sport, alte lăcașuri de cultură. Învățămîntul de toate gradele din România Socialistă cuprinde în acest an școlar 24,8 la sută din populația țării.

Pe întreg cuprinsul patriei funcționează 13 068 grădinițe, iar cei peste 3 milioane de pionieri și școlari cuprinși în învățămîntul primar și gimnazial au la dispoziție 14 213 unități școlare cu 79 268 săli de clasă, 9 144 laboratoare, 6 364 ateliere.

Milioane de manuale școlare, oferite gratuit, îi întîmpină la începutul fiecărui an școlar pe toți copiii țării – români, maghiari, germani și de alte naționalități.

Un cîmp larg este deschis dezvoltării aptitudinilor și spiritului de creativitate ale copiilor. Cele 249 de case ale pionierilor și șoimilor patriei, împreună cu cele 18 filiale ale acestora, totalizează 5 742 cercuri de cele mai diferite profiluri. În același timp, 94 144 cercuri tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt funcționează în școli, iar alte 3 537 cercuri își desfășoară activitatea

Pace

Pe o planetă albastră,
Copiii se joacă sub soare;
Gîndurile lor se împletesc
Și înălțîndu-se cîntă pacea.
Fericirea lor molipsitoare
Plutește pe aripi de fluturi.
Cîntecele lor se ridică
Odată cu miresmele naturii.
Gingășia copilăriei lor
Întrece pe cea a căprioarelor.
Alături de ei mă
bucur de viață,
Și îmi cînt copilăria fericită.
Atîta timp cît va fi pace
Copiii se vor juca sub soare.

Daniela Mironică,
clasa a VII-a B,
Școala nr. 1, Botoșani

Țara

Gîndul curat se odihnește
În lanuri galbene de grîu,
Îngenunchez în fața lor,
Fruntea mi-o mîngîie bobul de aur.
Pașii mi-i port
Printre petale și flori.
Prin frunzele codrilor seculari
Respiră bunii mei străbuni.
Între mine și ei, curge un izvor
De petale fierbinți.
Țara nu-i o piatră
Măcinată de vînt,
Țara-i acolo unde lutul
Incandescent se aprinde
În freamătul stelelor
În ghirlande de fluturi și flori.
Bucium se aude din munte în munte,
Vestind sărbătoarea cea mare.
Țara mea scăldată în soare
Poartă cunună de lauri pe frunte.

Maura Petraru,
clasa a VII-a B,
Școala nr. 1, Botoșani

1 IUNIE – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

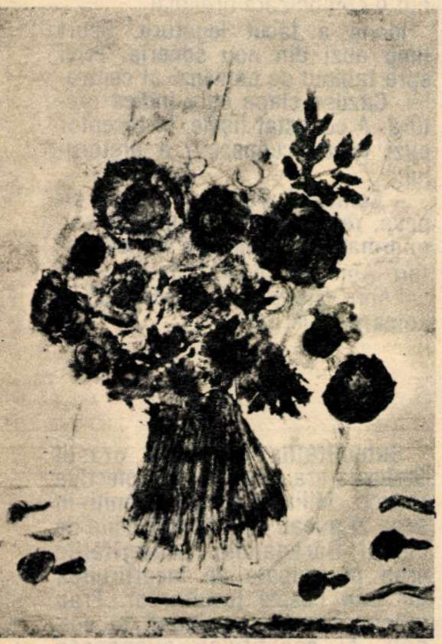

Desen de
OANA GROZA,
clasa a IV-a B,
Școala nr. 1, Cîmpulung, Argeș

în unități economice.

O atenție deosebită este acordată creșterii unui tineret sănătos. Importante fonduri sînt alocate anual asistenței sanitare, dezvoltării sportului, odihnei și recreării petrecerii vacanțelor în tabere situate în cele mai pitorești locuri din țară. În curînd în constelația de tabere de la munte și de la mare vor răsuna glasurile vesele a mii și mii de copii – pionieri și șoimi ai patriei. Mii și mii de pionieri vor porni în excursii și drumeții sau vor străbate cărările patriei în Expedițiile „Cutezătorii".

Nicicînd copiii n-au fost înconjurați cu atîta dragoste și părintească grijă ca în această epocă luminoasă inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului. De aceea, de 1 Iunie – ziua în care mîngîiați de soarele primei zile de vară, sărbătoriți minunata voastră copilărie, zi în care părinții și frații mai mari, întregul nostru popor vă sărbătoresc – milioanele de copii ai țării își îndreaptă gîndurile împreună cu cele mai alese sentimente de dragoste și fierbinte recunoștință către tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** ctitorul României moderne de astăzi, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, către tovarășa **Elena Ceaușescu,** eminent om politic și savant de renume mondial, pentru părinteasca grijă cu care vegheaza pentru ca toți tinerii fii ai patriei să crească și să se formeze ca oameni de nădejde ai societății noastre socialiste, ca viitori constructori ai comunismului.

Acum cînd, la 1 Iunie, vă sărbătorim pe voi, cei care mîine veți duce mai departe ștafeta idealurilor noastre, a rămas puțină vreme pînă la marea sărbătoare de la 23 August, cînd întregul nostru popor aniversează 40 de ani de libertate, și pînă la Congresul al XIII-lea al partidului. Faptelor de muncă eroică dedicate de părinții și frații mai mari acestor istorice evenimente li se alătură faptele voastre, milioanele de fapte frumoase ale celor mai tineri fii ai țării care în această primăvară aniversează 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor împreună cu hotărîrea de a munci și învăța astfel încît să vă dovediți demni de dragostea și încrederea cu care sînteți înconjurați.

ECATERINA ROȘCA

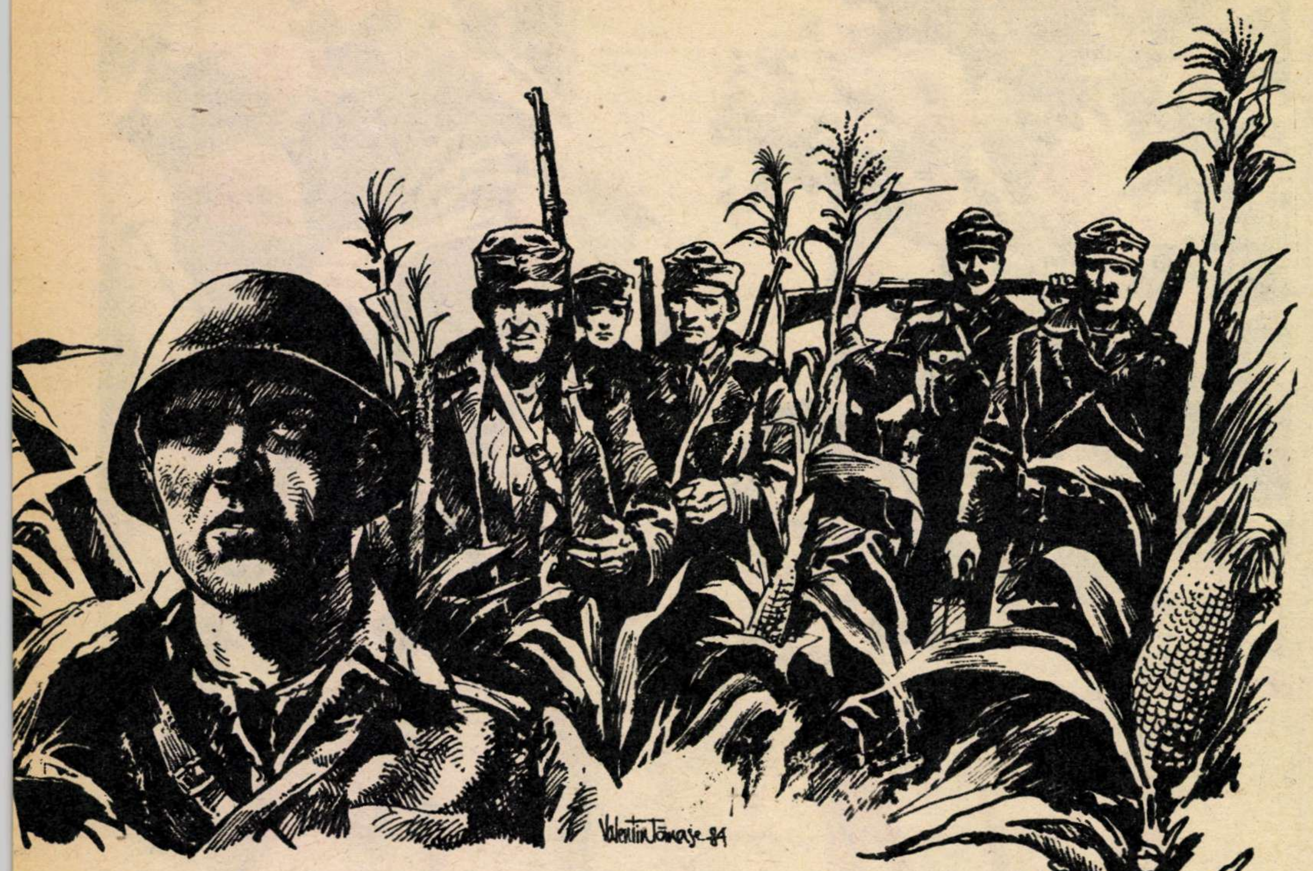

ZILE EROICE în BARAGAN

EVOCARE DE V. BÂRZĂ

Arşiţa zilei cernea prin aer valuri de jăratic. Şoseaua care trecea prin cîmpia încremenită şi încinsă de zăpuşeală era învăluită de praful stîrnit de maşini, motociclete şi căruţe, de copitele cailor, de roţile tunurilor şi de bocancii soldaţilor. Sub apăsarea echipamentului de război, ostaşii Diviziei 10 infanterie, în acea zi de sfîrşit de august 1944, mărşăluiau prin lumina tulbure a Bărăganului. Regimentele marii unităţi şi alte formaţiuni veneau din Dobrogea, în coloană. În zona Bucu-Slobozia-Bora aveau să staţioneze puţin pentru odihna ostaşilor care, deşi zăboviseră în apropiere de Ţăndărei, în pădurea Chirana, erau frînţi de oboseală. În ultimele două zile străbătuseră peste o sută de kilometri, distanţă măsurată de ei cu pasul. Colbul drumului îi înfăşurase, le pătrunsese în ochi, în gît, în piept.

Pentru a evita aglomeraţia de pe şoseaua principală, unele batalioane înaintau pe drumuri lăturalnice sau printre lanuri de porumb, peste mirişti ori prin păşuni. Pe măsură ce se distanţau de şosea şi de drumurile de hotar, soldaţii se eliberau de tortura prafului, care-i sufoca. Vedeau cu alţi ochi lumina zilei. Nu scăpau însă de oboseală. La scurtele popasuri, unii soldaţi adormeau în pajişte, la umbra pomilor sau printre brazdele lanurilor de porumb şi chiar la soare.

Pe la ora amiezii, o parte din unităţile Diviziei 10 infanterie se aflau în comuna Bucu, în staţionare. Cînd au primit ordinul să se deplaseze spre Slobozia, pentru a se angaja în luptă cu nişte coloane hitleriste, ostaşii unor subunităţi nici nu apucaseră să mănînce de prînz, iar alţii, dezbrăcaţi, se spălau în apa Ialomiţei.

*

Ioana Bazac era de loc din Poiana, un sat din Cîmpia Bărăganului. Pînă la izbucnirea războiului a dus o viaţă retrasă, a trăit alături de părinţii ei care se stabiliseră în oraşul Slobozia. După absolvirea şcolii primare a rămas, un timp, acasă; îşi ajuta mama la treburile gospodăreşti.

În vara anului 1944, Ioana avea 25 de ani. Era operatoare la Centrala telefonică instalată în clădirea poştei din Slobozia.

Cînd a aflat că trupele române au pornit lupta pentru alungarea cotropitorilor fascişti de pe pămîntul patriei, Ioana a hotărît să se considere şi ea luptător şi să acţioneze ca atare.

Într-una din aceste zile de foc, înainte de ora amiezii, cînd a pornit de-acasă, spre poştă, a văzut pe străzi mai mulţi militari români. Ştia că în oraş, în afară de subunităţile garnizoanei, staţiona un batalion din Regimentul 40 infanterie.

Despre militarii români sosiţi în acea zi în Slobozia, Ioana avea să afle că fac parte din Divizia 10 infanterie. Ţinînd seama de prezenţa lor în oraş, se aştepta să fie asaltată de comenzi telefonice. Primele minute s-au scurs însă într-o atmosferă calmă. Apoi a început să zbîrnîie telefonul. Ioana a ridicat receptorul şi auzul i-a fost izbit de vocea gravă şi repezită a unui bărbat:

– Aici Ciochina! Domnişoară, dă-mi, te rog, pretura! Am de făcut o comunicare urgentă!

Ioana a făcut legătura. Scurt timp auzi din nou soneria. Privi spre tabloul de comenzi al centralei. Căzuse clapa care indica pretura. A conectat fişele. În receptor auzi vocea cunoscută a pretorului:

– Centrala! Dacă ne caută cineva, reţine orice comunicare sau informaţie! Noi plecăm la adăposturi. Am fost anunţaţi de Ciochina că spre Slobozia se îndreaptă o coloană hitleristă!...

*

Subunităţile aflate în oraşul Slobozia erau puţine şi cu efective reduse. Militarii români veniţi în acea zi aveau hainele îmbîcsite de colbul Bărăganului. Autorităţile erau preocupate de încartiruirea lor prin casele locuitorilor. Erau ofiţeri, subofiţeri, gradaţi şi soldaţi. Ei constituiau avangarda unei coloane formate din mai multe regimente, dintre care unele ajunseseră deja în comuna Bucu.

Maiorul Constantin Caloianu s-a prezentat la autorităţile oraşului pentru a cere sprijin în legătură cu încartiruirea militarilor care sosiră la Slobozia odată cu el. Se afla în cancelaria pretorului cînd acesta era înştiinţat telefonic de primarul comunei Ciochina că trupele hitleriste se îndreptau spre Slobozia. „O informaţie pentru dumneata“ – îi spuse pretorul ofiţerului şi i-a dat receptorul. Aşa a aflat maiorul Constantin Caloianu despre apropierea acelei coloane, alcătuită din zeci de maşini de luptă încărcate cu militari germani. Întrucît comandantul Diviziei 10 infanterie era plecat din comandament, maiorul Caloianu, în calitatea sa provizorie de şef de stat-major, i-a revenit misiunea de a organiza gata de luptă trupele aflate în Slobozia.

În timpul scurt pe care-l avea la dispoziţie, maiorul Caloianu a luat o seamă de măsuri. A alarmat, mai întîi, subunităţile din garnizoană şi a trimis spre Bucu un curier motociclist cu un ordin de luptă.

Coloana hitleristă urma să fie somată să depună armele. În acest scop, s-a trecut la organizarea pozițiilor de luptă, acțiune în care maiorul Constantin Caloianu avea să primească sprijinul altor ofițeri. Printre ei se afla și maiorul Alexandru Rădulescu, comandatul Batalionului 4 din Regimentul 40 infanterie.

*

Batalionul comandat de maiorul Alexandru Rădulescu fusese adus, în autocamioane, din Dobrogea, de pe malul mării, în urmă cu cîteva zile, pentru a asigura paza unui comandament militar de aviație. Subunitățile își aveau încartiruiți oamenii în clădirile instituțiilor și în casele localnicilor. Cîteva plutoane erau instalate în dispozitiv de luptă, pe străzile orașului. Militarii plutonului comandat de sublocotenentul Teodor Lambescu se găseau în repaus, într-o curte mare din centrul Sloboziei. Improvizaseră acolo, din scîndurile găsite sub streașina unui șopron, cîteva bănci și o masă lungă, sub un gutui rămuros. Ostașii unei grupe s-au așezat la masă și și-au scos din ranițe merindea.

Sublocotenentul Teodor Lambescu aștepta cu nerăbdare întoarcerea maiorului Alexandru Rădulescu, a căpitanului Gheorghe Rădulescu și a locotenentului Sava Rotaru, care trebuiau să aducă noutăți de la telefoane. Nu bănuia ce avea să urmeze.

Ajuns la oficiul telefonic, maiorul Rădulescu n-a obținut legătura solicitată. Astfel a părăsit centrala telefonică, cu gîndul să revină. În drum spre punctul de comandă al batalionului, s-a întîlnit cu maiorul Constantin Caloianu, din Divizia 10 infanterie. Cei doi ofițeri superiori s-au îmbrățișat. Se cunoșteau de mult. Urmaseră împreună școala militară. Acum însă n-aveau timp de bucuria revederii. Constantin Caloianu l-a informat în grabă pe fostul său coleg de cele aflate de la primarul din Ciochina, și anume despre coloana hitleristă care se apropia de Slobozia.

În acele clipe, peste oraș a început să răsune prelung sirena de alarmă. Vuietul ei i-a scos pe locuitori din case. Sublocotenentul Lambescu a ieșit și el în stradă, unde a și primit ordine de luptă. Cu ostașii plutonului său și-a amenajat, în grabă, poziția de luptă în preajma primăriei.

Subunitățile batalionului au organizat puncte de apărare la intrarea în oraș și, mai cu seamă, în interiorul Sloboziei, unde, împreună cu militarii altor subunități și cu sprijinul patrioților civili din oraș, au trecut numaidecît la înălțarea unor baricade. Grupurile de rezistență au ocupat poziții în lungul Străzii Matei Basarab, de la vest spre est, pînă spre ieșirea din oraș, în apropierea podului de peste Ialomița.

(Va urma)

PRIMĂVARĂ ROMÂNEASCĂ

Versuri: PETRE NICOLAE
Muzica: ION CRISTINOIU

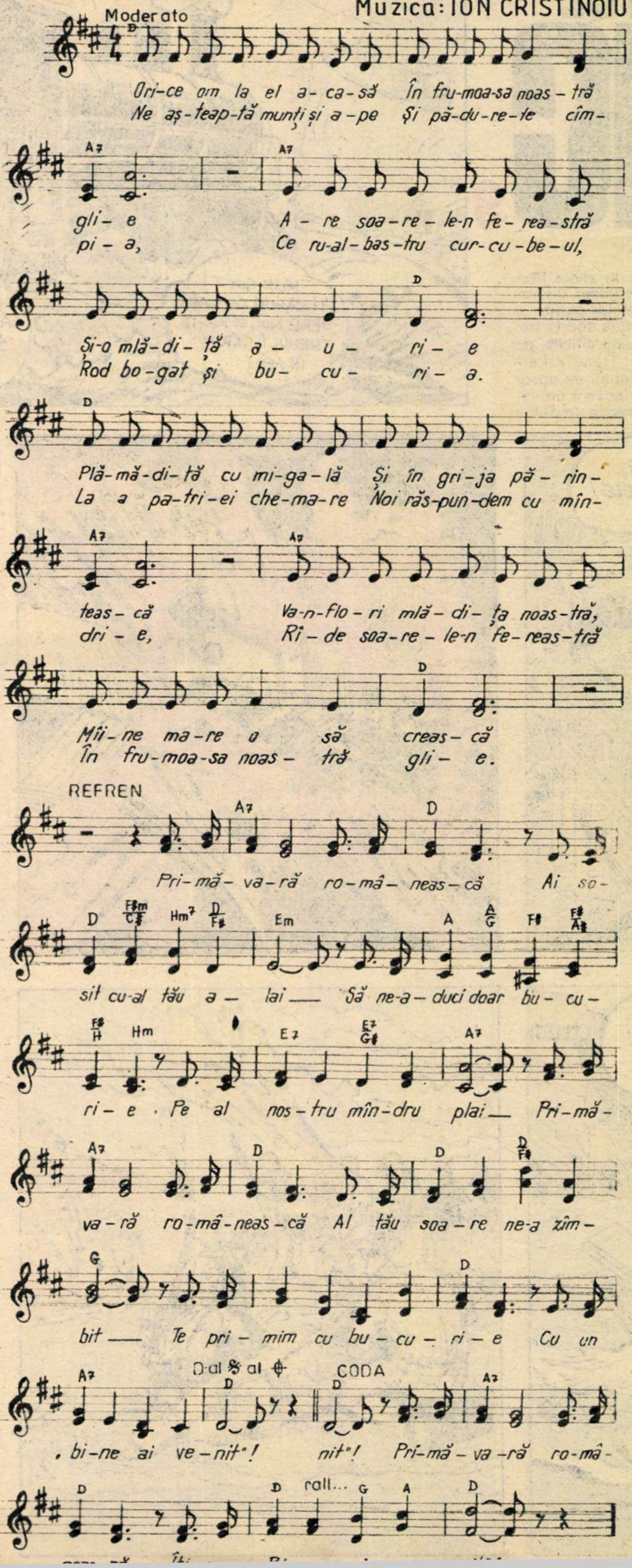
Moderato
Ori-ce om la el a-ca-să În fru-moa-sa noas-tră
Ne aș-teap-tă munți și a-pe Și pă-du-re-te cîm-
gli-e A-re soa-re-le-n fe-rea-stră
pi-a, Ce ru-al-bas-tru cur-cu-be-ul,
Și-o mlă-di-ță a-u-ri-e
Rod bo-gat și bu-cu-ri-a.
Plă-mă-di-tă cu mi-ga-lă Și în gri-ja pă-rin-
La a pa-tri-ei che-ma-re Noi răs-pun-dem cu mîn-
teas-că Va-n-flo-ri mlă-di-ța noas-tră,
dri-e, Ri-de soa-re-le-n fe-reas-tră
Mii-ne ma-re o să creas-că
În fru-moa-sa noas-tră gli-e.
REFREN
Pri-mă-va-ră ro-mâ-neas-că Ai so-
sit cu-al tău a-lai Să ne-a-duci doar bu-cu-
ri-e. Pe al nos-tru mîn-dru plai Pri-mă-
va-ră ro-mâ-neas-că Al tău soa-re ne-a zîm-
bit Te pri-mim cu bu-cu-ri-e Cu un
, bi-ne ai ve-nit"! nit"! Pri-mă-va-ră ro-mâ-
D.al 𝄋 al 𝄌
CODA
rall...

NICHEL COZMA
FLORILE COPILĂRIEI
EDITURA ION CREANGĂ
CORNELIU STOICA
NUMAI STEJARII
EDITURA ION CREANGĂ
CRIȘAN CONSTANTINESCU
CĂLĂTORII
EDITURA ION CREANGĂ

Cîteva din multele și instructivele cărți de poezie cu care Editura „Ion Creangă" își așteaptă cititorii în librării.

FAPTELE NOASTRE

Faptele noastre sînt flori
de cristal
în dimineața copilăriei
limpezind izvorul tricolorului,
aripile cravatei roșii care-și
desface
zborul deasupra patriei.

Struguri de lumină se zăresc
în ochii mei, o cale pururi
albastră,
pe care se aud bătăile
de inimă
ale zorilor de zi. Faptele
noastre
sînt patima începutului
prin care zidim
o temelie nouă
fiilor României.

Corina Aurica Grozea,
clasa a VIII-a, Onești,
Cenaclul literar „Zburătorul",
județul Bacău

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** Desene: **SANDU FLOREA**

DETAȘAMENTUL EROIC

9

Rezumatul episodului precedent: În zilele fierbinți ale lui August 1944, un detașament de voluntari români străpunge linia frontului pentru a distruge calea ferată de care depindea soarta bătăliei în acel sector. Ei trec prin situații dificile, pe care însă reușesc să le depășească. Trenul cu armament și muniție așteptat de hitleriști se apropie. Spre a-l opri, cei cinci patrioți încarcă un vagon cu pietriș și îl pornesc în direcția trenului.

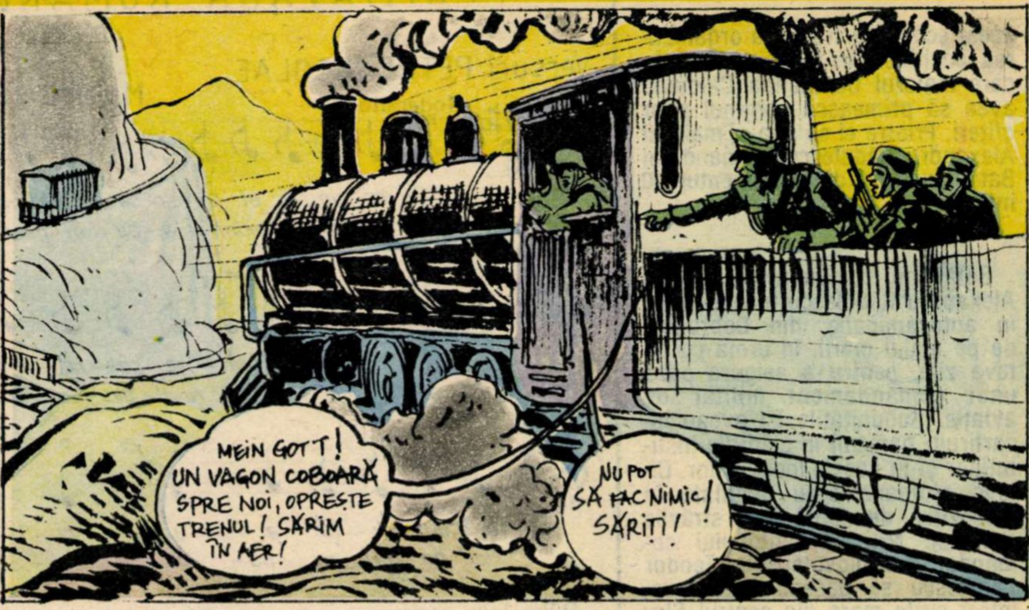
MEIN GOTT! UN VAGON COBOARĂ SPRE NOI, OPREȘTE TRENUL! SĂRIM ÎN AER!
NU POT SĂ FAC NIMIC! SĂRIȚI!

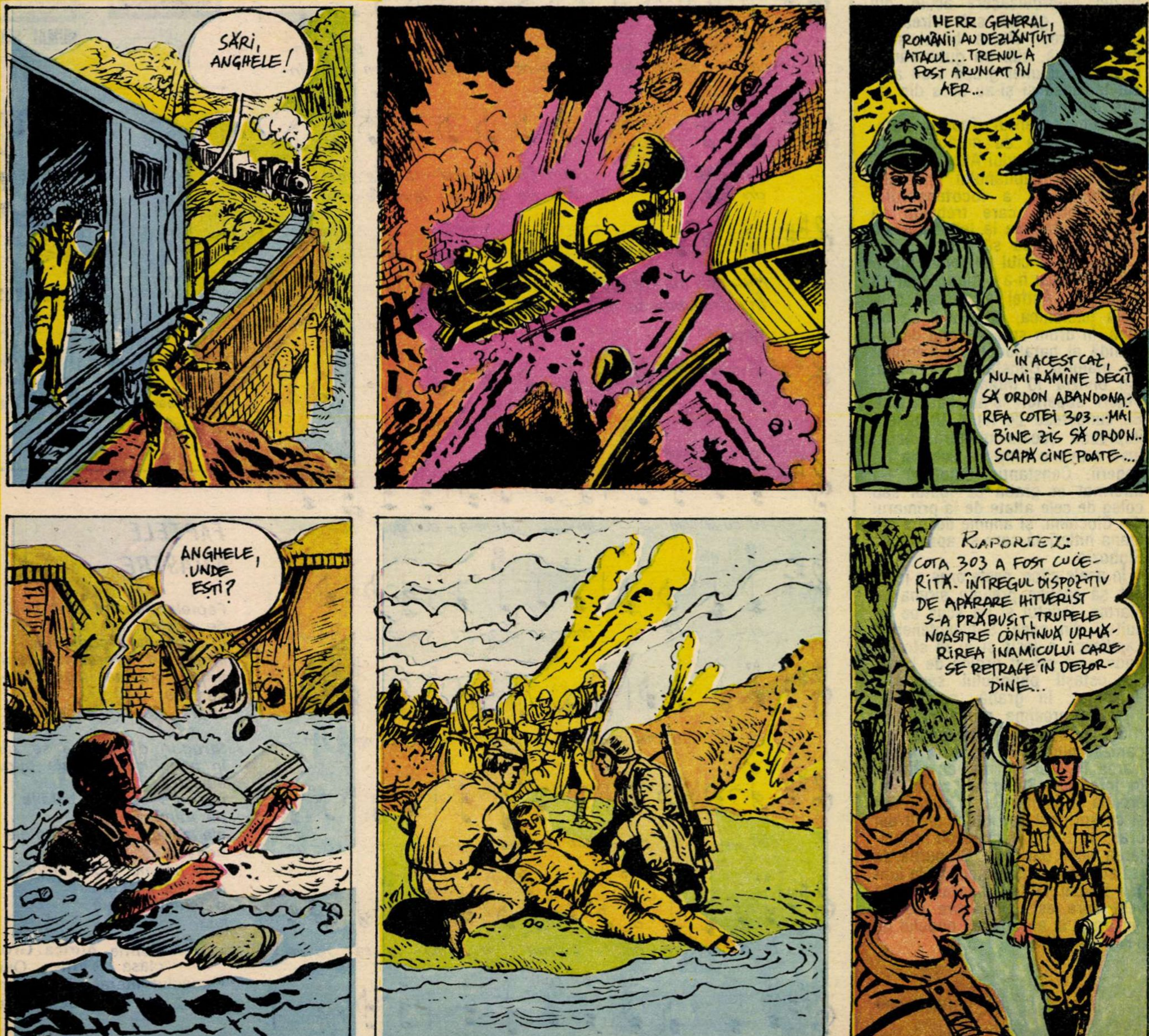
SĂRI, ANGHELE!
HERR GENERAL, ROMÂNII AU DEZLĂNȚUIT ATACUL... TRENUL A FOST ARUNCAT ÎN AER...
ÎN ACEST CAZ, NU-MI RĂMÎNE DECÎT SĂ ORDON ABANDONAREA COTEI 303... MAI BINE ZIS SĂ ORDON.. SCAPĂ CINE POATE...
ANGHELE, UNDE EȘTI?
RAPORTEZ: COTA 303 A FOST CUCERITĂ. ÎNTREGUL DISPOZITIV DE APĂRARE HITLERIST S-A PRĂBUȘIT, TRUPELE NOASTRE CONTINUĂ URMĂRIREA INAMICULUI CARE SE RETRAGE ÎN DEZORDINE...

ÎN EXPEDIȚIE

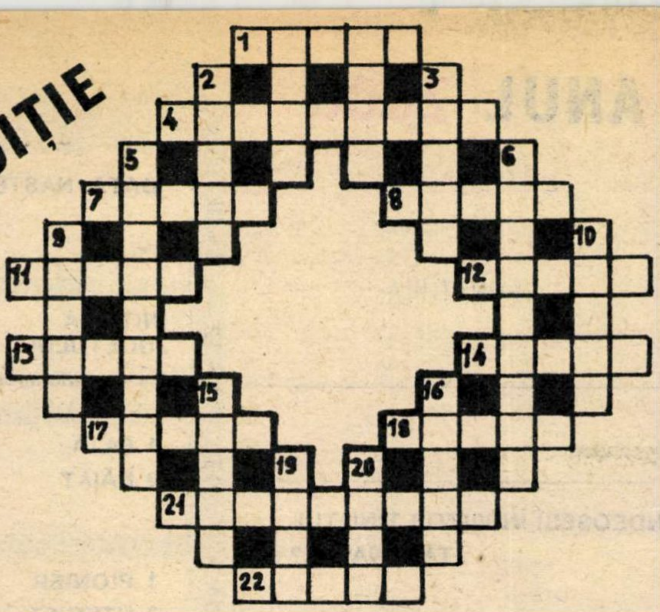

ORIZONTAL: 1) Echipaj al Școlii Siret din județul Suceava, posesor al unuia din premiile speciale ale juriului. 4) Trofeu individual pentru cel mai bun jurnal de bord. 7) Formațiune de adunare a unei unități pionierești. 8) Echipaj băcăoan care, pentru cercetări deosebite cu profil istoric, a primit trofeul „Scutul dacic". 11) Particule. 12) A acordat trofee, distincții și premii celor mai bune echipaje din cele aproximativ 2 500 cîte au participat la cea de-a XIV-a ediție a Expedițiilor „Cutezătorii". 13) Cu gust acru (fem.). 14) Echipaj din județul Timiș căruia i s-a acordat „Caseta de cristal" pentru cele mai valoroase colecții și studii geografice și geologice. 17) Pasăre de metal. 18) Obiectiv de neasemuită frumusețe și valoare economică, pentru a cărui explorare echipajul „Nufărul" din județul Cluj i s-a acordat „Egreta de fildeș" 21) Cronicară a echipajului „Pardina 1" (Școala nr. 5, Tîrgoviște), căreia i-a fost înmînat trofeul „Pana de aur" pentru cel mai bun jurnal de bord. 22) Mîngîiat de vînt.

VERTICAL: 1) Localitate din județul Hunedoara de unde a pornit echipajul „Archeos", căruia i s-a acordat o mențiune la trofeul „Scutul dacic". 3) Tatăl tatălui meu. 5) Echipaj al Școlii nr. 25 din Galați, care a primit unul din premiile speciale ale juriului. 6) Trofeul „Cutezătorii" pentru dîrzenie și curaj a fost acordat echipajului „Bujorul de munte" al Școlii nr. 115 din acest oraș. 9) Localitate din județul Neamț, al cărui echipaj, „Indagatores", a primit „Termosul de argint". 10) Trofeul „Egreta de fildeș" se acordă pentru cea mai reușită expediție în Delta Dunării sau pe alte cursuri de apă. 15) Marchează marginea unei șosele. 16) Păstaie. 19) Echipajului „Sunet de tulnic" din acest oraș i s-a decernat Marele trofeu „Busola de aur" pentru cea mai reușită expediție. 20) Trofeul „Miorița" pentru cele mai valoroase colecții și studii de etnografie și folclor a fost acordat echipajului „Floarea pădurenească" al Casei pionierilor și șoimilor patriei din acest oraș.

ÎN TREIZECI DE SECUNDE

Pătrundeți în labirintul alăturat pe la „intrare" și uitați-vă la ceas: dacă în cel mult 30 de secunde reușiți să ajungeți la „ieșire", aveți un bun simț de orientare vizuală.

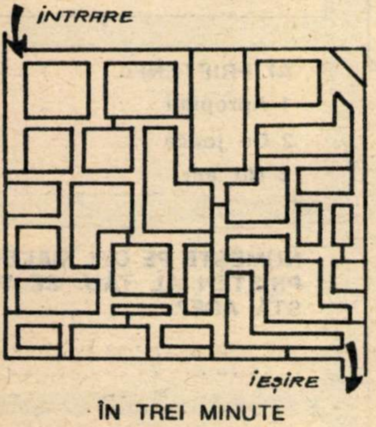

ÎN TREI MINUTE

În maximum trei minute, încercați să determinați spre care dintre compartimentele din josul desenului alăturat duc cele opt drumuri, notate de la **a** pînă la **h.** Identificarea poate începe din oricare parte a figurii.

Soluția în numărul viitor.

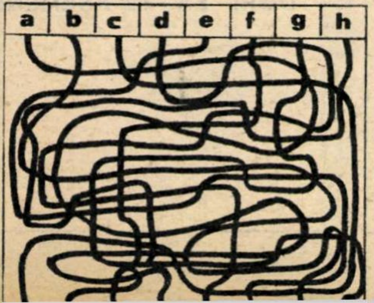

ÎN CINCI MINUTE

Bănuiți, probabil, că cele șapte personaje se joacă pe plajă cu mingea. Ei bine, NU! Doar patru dintre cei de mai sus au această preocupare, ceilalți... fac parte din alt desen, care a fost suprapus „din greșeală" peste primul.

Pentru a afla ce fac restul persoanelor, aplicați, pe rînd, deasupra figurii două foi de hîrtie de calc și căutați, cu ajutorul unui creion, să reconstituiți fiecare desen în parte.

Atenție! În fiecare desen trebuie să aveți patru personaje — unul își păstrează locul în fiecare secvență.

Spre a găsi mai ușor soluția, vă propunem să răsuciți desenul și să-l priviți cu atenție din dreptul fiecărei laturi. Orientați-vă și după linia orizontului.

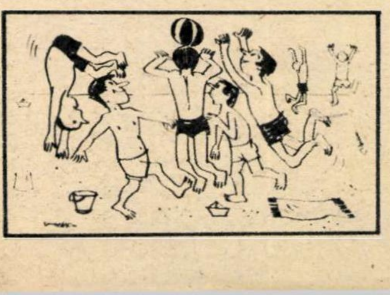

PE ADRESA FIECĂRUI CITITOR, O NOUĂ INIȚIATIVĂ A REVISTEI „CUTEZĂTORII"

ARHIVA DE AUR PENTRU ANUL 2000

Fiecărui copil al patriei i se deschid larg orizonturile viitorului. Însoțindu-vă în strădüințele voastre, dragi cititori, de a vă pregăti cît mai temeinic pentru muncă și viață, pentru împlinirile tinereții și ale maturității, revista noastră lansează în acest număr (pag. 12) o largă anchetă.

Arhiva de aur „Cutezătorii" este un document neobișnuit. Ea va înmănuchea visele voastre cutezătoare, înclinațiile și eforturile voastre. Prin răspunsurile pe care le veți da ne vom cunoaște mai bine. Fișele completate de voi vor fi păstrate la Biblioteca Academiei R.S.R., cea mai importantă bibliotecă a țării, spre a putea fi consultate de voi, dar și de generațiile viitoare, în mileniul al 3-lea. Ca într-o oglindă minunată, în anul 2000 ne vom confrunta astfel împreună realizările de atunci cu strădüințele și visele copilăriei.

Rezultatele anchetei vor fi publicate în „Cutezătorii".

Cum se completează fișa?

Acolo unde există mai multe răspunsuri numerotate (în interiorul casetelor) încercuiți cifra din dreptul răspunsului ales de voi.

În casetele fără cifre în interior, scrieți clar răspunsul la întrebare.

Atenție!

- *Nu scrieți peste pătrățelele galbene. Acestea sînt rezervate mașinilor electronice de calcul, care vor prelucra răspunsurile.*
- *Dacă la o întrebare nu puteți răspunde, treceți mai departe.*
- *După completare, decupați fișa pe linia punctată.*
- *Plicurile se trimit pînă la 15 iunie a.c. pe adresa: Revista „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1 – București, cu mențiunea „Arhiva de aur".*
- *Pentru economie, puteți trimite mai mulți fișele în același plic.*
- *Redacția oferă numeroase premii.*

Prin tragere la sorți, UN PREMIU SPECIAL: publicarea pe copertă, în culori, a portretului respectivului participant.

Va fi premiat, pentru operativitate, cititorul care trimite întîiul răspuns!

Alte zece premii: Almanahul „Cutezătorii" 1985.

100 de participanți dintre cei care vor trimite cele mai bune propuneri pentru rubricile revistei vor putea să-și vadă publicate portretele în „Cutezătorii".

Distincții speciale vor obține școala și județul cu cel mai mare procent de participanți.

EXCEPȚIONAL!

Pentru cea mai bună propunere privind conținutul revistei se va acorda un PREMIU ORIGINAL: cîștigătorul va fi invitat timp de cîteva zile la „Cutezătorii", spre a lucra în calitate de redactor la această rubrică.

Vă mulțumim.

● ● ● ● ●

DIN FIZICĂ

(Monoverb: 3—9)

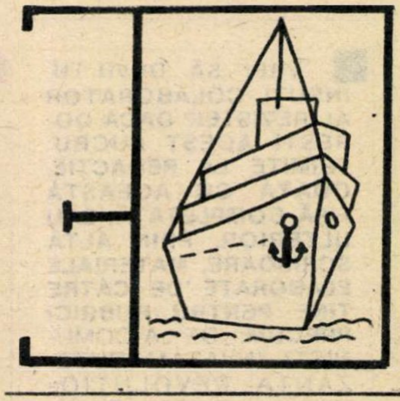

PISCICOLĂ

(Biverb: 5, 4)

$$\frac{T}{S}S^{B}$$

Cutezătorii

Redactor șef ***MIHAI NEGULESCU;*** *Secretar responsabil de redacție:* ***OVIDIU ZOTTA;*** *Responsabil de număr:* ***DONCA IOAN;*** *Prezentare artistică:* ***POMPILIU DUMITRESCU;*** *Prezentarea tehnică:* ***EDITH BRUDI***

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

ARHIVA DE AUR „CUTEZĂTORII”

FIȘA PENTRU ANUL 2000

2000
ARHIVA DE AUR

A CITITORULUI ....
ADRESA ....
ȘCOALA ....
DATA COMPLETĂRII .... SEMNĂTURA ....

27 CE VREI SĂ FII ÎN ANUL 2000?

28-29 ÎN CE DIRECȚII CONSIDERI CĂ SE VA DEZVOLTA ÎNDEOSEBI ÎN VIITOR ȚINUTUL TĂU NATAL?

9

30-32 ÎN CE DOMENIU TE-AI REMARCAT PÎNĂ ACUM? (ÎNCERCUIEȘTE CIFRA RESPECTIVĂ SAU CIFRELE)

1 matematică
2 literatură
3 istorie
4 fizică
5 științele naturii
6 chimie
7 desen
8 sport
9 alte domenii (care)
....
....

33-35 AI PRIMIT, ÎN ULTIMII ANI, PREMII, DIPLOME, TRESE, ALTE DISTINCȚII? LA CE ANUME? (ÎNCERCUIEȘTE CIFRA SAU CIFRELE RESPECTIVE.)

1 la învățătură (premii pe clasă)
2 în activitatea pionierească
3 în creația tehnico-științifică
4 la concursuri cultural-artistice
5 la concursuri tehnico-aplicative
6 la concursuri sportive
7 la concursurile revistei „Cutezătorii”
8 alte distincții

36 CUNOȘTI O FAPTĂ DEOSEBITĂ DE CUTEZANȚĂ, SĂVÎRȘITĂ DE CĂTRE UN COLEG, UN PRIETEN SAU UN CUNOSCUT? RELATEAZ-O PE SCURT.

37 CE AI FACE TU PENTRU BINELE OMENIRII DACĂ AR DEPINDE DE TINE?

38 TE-AI GÎNDIT VREODATĂ SĂ FACI O INVENȚIE? LA CE ANUME TE-AI GÎNDIT?

39-40 CARE CONSIDERI CĂ ESTE REALIZAREA TA DE PÎNĂ ACUM CARE ȚI-A ADUS CELE MAI MARI SATISFACȚII?

41-42 EȘTI ABONAT? FACI COLECȚIE DIN REVISTĂ? DE CÎND?

1 din anul 19.......
2 nu fac
3 voi face

43-44 CITEȘTI NUMAI TU REVISTA SAU DE LA TINE O MAI CITEȘTE ȘI ALTCINEVA?

1 părinți, bunici
2 frați
3 prieteni
4 numai eu

45-48 DIN TOT CE TE PREOCUPĂ PE TINE CE NU ÎNTÎLNEȘTI SAU ÎNTÎLNEȘTI PREA RAR ÎN PAGINILE REVISTEI?

49 VREI SĂ DEVII TU ÎNSUȚI COLABORATOR AL REVISTEI? DACĂ DOREȘTI ACEST LUCRU, TRIMITE LA REDACȚIE, ODATĂ CU ACEASTĂ FIȘĂ COMPLETATĂ, SAU ULTERIOR, PRIN ALTĂ SCRISOARE, MATERIALE ELABORATE DE CĂTRE TINE PENTRU RUBRICI PRECUM: DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ, CUTEZĂTORII PRINTRE NOI, EROICA '84, GALERIILE DE ARTĂ CUTEZĂTORII — DESENE ȘI ARTĂ DECORATIVĂ; FOTOSEMNAL; SEMAFOR; JOCURI; ENCICLOPEDIE; EXCURSIE PE GLOB; CELE MAI REUȘITE LUCRĂRI VOR FI PUBLICATE ȘI PREMIATE.

50 ACEASTĂ CASETĂ ÎȚI ESTE REZERVATĂ EXCLUSIV. SCRIE SAU DESENEAZĂ ÎN EA CEEA CE SIMȚI TU CÎND TE GÎNDEȘTI LA ȚARĂ, LA VIITORUL EI.

6-10 **DATA NAȘTERII**

11-12 **INIȚIALA JUDEȚULUI (ca la automobile)** ☐

13
1 FATĂ
2 BĂIAT

14
1 PIONIER
2 UTECIST
3 ....

15
1 SAT
2 ORAȘ

16-17 18-19 **OCUPAȚIA**
tatălui ....
mamei ....

20-22 **PARTICIPANT LA ACȚIUNI ALE REVISTEI PRECUM:**
1 Expedițiile „Cutezătorii”
2 „Start spre Viitor” (Creație tehnica)
3 „Semafor — Cutezătorii”
4 „Banca de onoare” a autodepășirii
5 „Eroica”
6 Alte acțiuni

23-24 **CE AI DORI SĂ MAI ÎNVEȚI ÎN ȘCOALĂ? (pe lîngă ceea ce înveți acum?)**

25 **AI PRIETENI?**
1 Apropiați
2 De joacă
3 Nu am

NUMEȘTE PE CEL MAI BUN PRIETEN AL TĂU. CE VÎRSTĂ ARE? ....
....
....

26 **CARE ESTE EROUL TĂU PREFERAT? CU CINE AI DORI SĂ TE ASEMENI?**

Acești copii dintr-un sat de cîmpie (pag. 6—7)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

23

JOI, 7 IUNIE 1984
ANUL XVIII (Nr 870)

Din Augustul eroic se-mplinesc
Patru decenii pe un drum de glorii!
Congresul XIII, către noi victorii
Purta-va tricolorul românesc!

Spre viitor, spre-a țării înălțare,
Partidul, Ceaușescu și poporul
Ne sînt mîndria și ne sînt izvorul
De fapte demne și cutezătoare.

Ca demn urmaș al viselor străbune,
La luptă ai chemat acest popor —
Văpaie spre-nsoritul viitor,
Partid-stindard al patriei române.

În ani de glorie și-ntemeiere
Noi ne-am născut pe plaiul părintesc;
Ni-i școală întreg cuprinsul românesc
Cu fabrici, cu ogoare, șantiere.

Tovarășe Nicolae Ceaușescu,
În noi orașe și-nflorite sate,
Iubit părinte, grija v-o simțim
S-avem de mici condiții minunate,
Pe drumul vieții vrednici să pornim.

Din dragoste de țară și popor,
Ne-ați dat,pe piept, o nouă primăvară
De cutezanță revoluționară —
Cravata roșie cu tricolor!

Ne-ați învățat să ne conducem pașii,
Prin fapte țara s-o cinstim de mici,
La școala muncii devenind voinici,
Cinstind părinții și înaintașii.

Noi de la Dumneavoastră am deprins
Puterea de a birui la greu,
Poporul, țara să slujim mereu
Precum partidul nostru neînvins.

Cinstim cu dragoste, recunoștință
Pe fiul patriei, viteaz și demn,
Ce spre al țării ideal suprem
Conduce patria spre biruință.

Crescînd viteji, în scumpa Românie
Și noi, în graiul faptelor ales,
Purta-vom țara spre noi culmi de măreție
Civilizație, fericire și progres.

Precum partidul nostru ne învață,
Făgăduim cu dragoste fierbinte
Ca țării să-nchinăm întreaga viață —
Spre comunism,

Tot înainte!

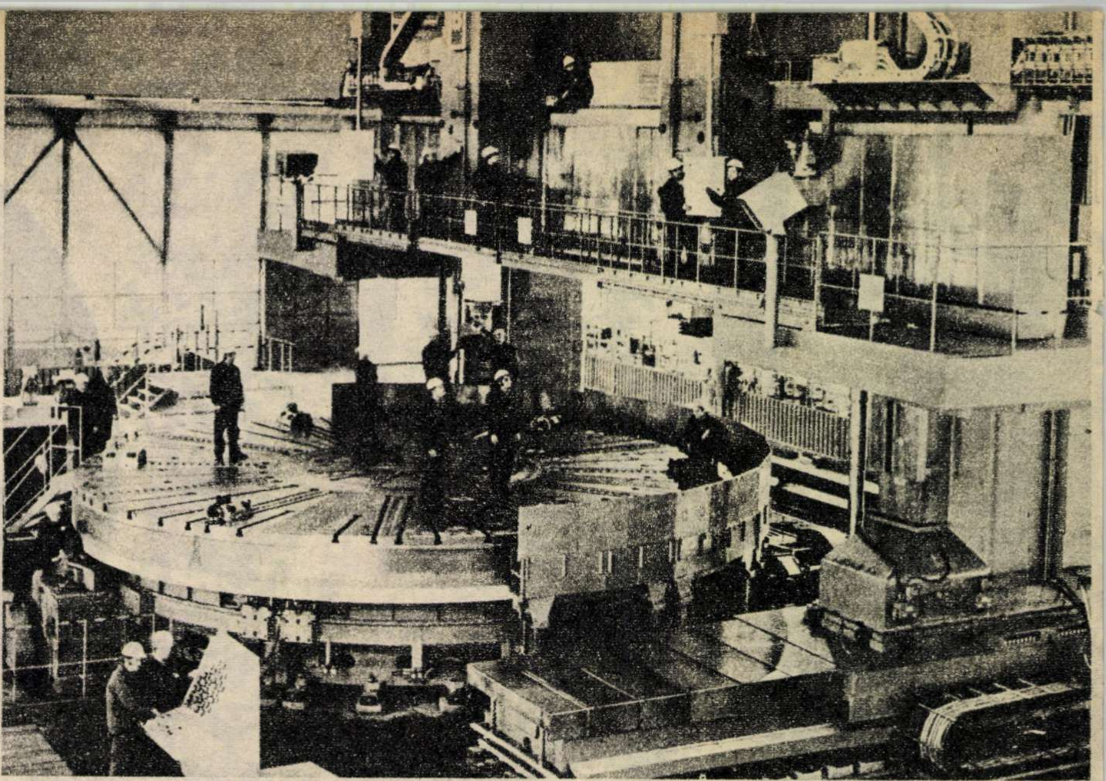

Calendar eroic

11 IUNIE

În istoria unui popor sînt numeroase evenimente păstrate mereu vii în conștiințe, generații după generații, deoarece ele înrîuresc adesea hotărîtor prezentul și viitorul acelui popor, mersul său înainte, spre împlinirea unor aspirații fundamentale de libertate și dreptate socială și națională. Un astfel de moment, căruia scurgerea vremii îi sporește necontenit valoarea, îi conferă înțelesuri tot mai bogate, îl reprezintă 11 Iunie 1948, cînd principalele mijloace de producție din țara noastră au fost naționalizate, au fost luate în stăpînire de către popor.

Istorica înfăptuire de acum 36 de ani se încadra armonios în ansamblul profundelor transformări revoluționare pe care societatea românească le trăia și le înfăptuia sub conducerea partidului comunist în perioada inaugurată de actul istoric de la 23 August 1944. În scurtul răstimp care trecuse de la eroicul, fierbintele August al anului 1944, oamenii muncii din țara noastră, avînd mereu în frunte partidul comunist, reușiseră să obțină strălucite biruințe pe calea împlinirii dreptelor lor năzuințe: instaurarea întîiului guvern revoluționar democratic la 6 Martie 1945, victoria în alegerile de la 19 noiembrie 1946, proclamarea Republicii la 30 Decembrie 1947. Puterea politică se afla astfel în mîinile clasei muncitoare și ale aliaților săi, țărănimea și celelalte categorii de oameni ai muncii. Poporul trebuia, însă, să devină pe deplin stăpîn și al avuției naționale, al roadelor muncii sale. Unei asemenea necesități i-a răspuns actul naționalizării principalelor mijloace de producție, act prin care au trecut în proprietatea statului mii de întreprinderi, mine, bănci etc. Se consolida astfel puterea politică deținută de oamenii muncii prin **crearea în economie a proprietății noi, socialiste.**

Participanții la actul naționalizării au trăit acele clipe cu simțămîntul viu de a fi așezat o temelie trainică unui timp nou al patriei. Și anii care au trecut de atunci le confirmă pe deplin simțămintele. Căci pe temelia puternică creată prin actul naționalizării, industria românească, economia națională au cunoscut ritmuri de dezvoltare nebănuite pînă atunci. **Astăzi industria românească produce de peste 50 de ori mai mult ca înainte de cel de-al doilea război mondial. Pe această bază a cunoscut o puternică creștere venitul național, care este astăzi de 15 ori mai mare decît în anul 1950.**

Pe temelia puternicei dezvoltări a industriei, a altor ramuri ale economiei naționale s-au creat în acest răstimp milioane și milioane de noi locuri de muncă, asigurîndu-se astfel condiții pentru afirmarea tuturor vocațiilor și aptitudinilor creatoare ale oamenilor muncii.

Privind retrospectiv cei 36 de ani care au trecut de la actul naționalizării, ne apare limpede că anii cei mai bogați în împliniri, cei mai rodnici sînt cei care aparțin perioadei inaugurate de Congresul al IX-lea al partidului, fiind nemijlocit legați de gîndirea și activitatea secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul **Nicolae Ceaușescu.** Adînc încrezător în puterile creatoare ale poporului, în marile energii ce sălășluiesc în rîndurile națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu a inițiat mărețe programe de dezvoltare social-economică a țării menite să pună în valoare acest imens potențial de gîndire și inițiativă al oamenilor muncii din țara noastră, marile lor resurse

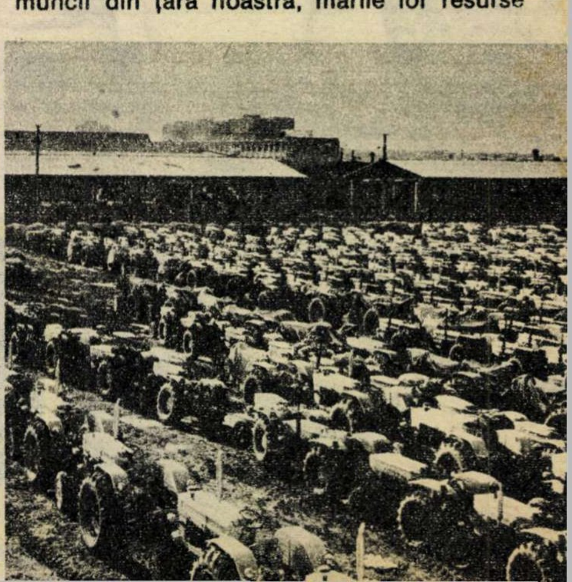

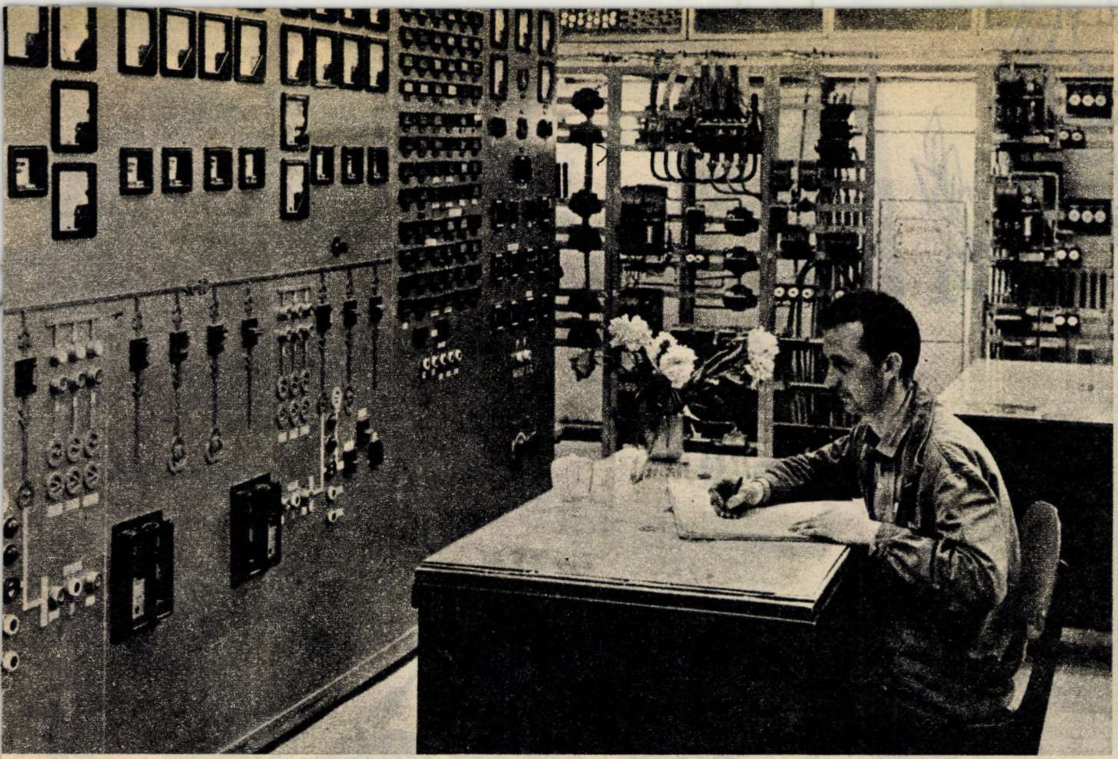

1948 - 1984

de creație tehnică și științifică. Pe baza acestor programe de dezvoltare fără precedent în istoria țării și în viața oamenilor săi, în ultimele două decenii industria românească a înregistrat un ritm anual al dezvoltării de circa 12 la sută. Practic peste două treimi din fondurile fixe ale economiei noastre naționale sînt realizate în aceste ultime două decenii. Sînt cifre care ilustrează nu numai amploarea efortului de dezvoltare, ci și preocuparea consecventă pentru înnoirea necontenită a producției și introducerea progresului tehnic, a cuceririlor revoluției tehnico-științifice, orientarea spre ramurile de vîrf ale industriei, spre sectoarele hotărîtoare care asigură progresul multilateral al economiei țării, întărirea independenței și suveranității noastre naționale.

Aceste ultime două decenii se înscriu în marea carte a istoriei ca anii în care s-a acționat stăruitor — obținîndu-se remarcabile rezultate — pentru repartizarea armonioasă a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, pentru dezvoltarea industrială a tuturor zonelor patriei. S-au asigurat prin aceasta condiții egale de afirmare, pe întreg cuprinsul românesc, a personalității umane, a aptitudinilor fiecărui cetățean al patriei, fără deosebire de naționalitate.

Privind retrospectiv anii care au trecut de la actul naționalizării înțelegem că proprietatea socialistă creată atunci și sporită mereu în anii care au urmat a constituit suportul unor profunde transformări în statutul social-politic al cetățenilor țării, temelia pe care s-a asigurat egalitatea deplină, reală în drepturi a tuturor fiilor patriei. Iar aceasta a reprezentat fundamentul trainic pentru o altă măreață victorie a anilor socialismului: unitatea moral-politică a națiunii noastre socialiste. Unitate care, așa cum o arată fiecare filă din marea cronică a anilor construcției socialiste, a fost izvorul nesecat care ne-a dat tăria ca, învingînd nu puține greutăți, să înălțăm în vatra străbună o țară mereu mai mîndră, să înaintăm în ritmuri vii pe calea progresului social-economic, să străbatem un drum lung într-o perioadă istorică scurtă.

Pe temelia proprietății socialiste s-a putut realiza în anii socialismului un alt vis, o altă seculară aspirație, aceea ca poporul, alcătuit din oameni liberi, egali și demni, să fie singur stăpîn al destinelor sale, hotărîndu-și de sine stătător prezentul și viitorul. Într-adevăr, anii socialismului, și cu deosebire ultimele două decenii, au fost anii în care s-a edificat un amplu sistem de conducere democratică a societății, în cadrul căruia poporul gîndește, elaborează și aplică programele de dezvoltare economico-socială a țării, participă activ la soluționarea problemelor obștești, de la nivel local și pînă pe plan național. Ceea ce caracterizează cu deosebire acești ultimi 20 de ani este efortul sistematic pentru a înnoi și perfecționa necontenit acest cadru democratic, corespunzător cerințelor fiecărei etape pe care o străbate țara, de a antrena efectiv, de a implica profund pe fiecare om al muncii în calitatea sa de proprietar, producător și beneficiar în vasta operă de făurire a socialismului și comunismului pe pămîntul patriei.

Astăzi ne apare tot mai limpede că proprietatea socialistă a reprezentat și reprezintă izvorul tuturor victoriilor noastre în neobosita strădanie de a edifica o Românie puternică, prosperă, independentă, demnă. Tocmai de aceea este de datoria fiecărei generații, a fiecăruia dintre noi să contribuim cu dăruire și pasiune la necontenita ei sporire, la creșterea avuției noastre naționale — temelia progresului nostru, a independenței și libertății României socialiste.

SILVIU ACHIM

CINSTIRE ÎNAINTAȘILOR OMAGIU CONTEMPORANILOR

PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI

CINSTIRE ÎNAINTAȘILOR — OMAGIU CONTEMPORANILOR

Inițiată sub genericul amplei acțiuni pionierești „Patrie română, țară de eroi", acțiunea-concurs „Cinstire înaintașilor — omagiu contemporanilor", de pionierii bucureșteni și aflată la a II-a ediție și-a desfășurat de curînd etapa finală, pe municipiu.

Dedicată aniversării a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresului al XIII-lea al partidului, acțiunea — în etapa sa pe municipiu — a reunit cele mai bune echipaje bucureștene. Ele și-au disputat cu responsabilitate și cutezanță întîietatea, în prezența entuziastă a sute de colegi suporteri. Întrecerea s-a desfășurat ca și în etapele precedente (din detașamente, unități și sectoare) prin susținerea unor probe de istorie, recitări de poeme închinate patriei și partidului, concurs de creații literare și de pictură, acestea din urmă — cele mai reprezentative — fiind reunite în expoziția „Copilărie fericită".

Marele trofeu a fost obținut de echipajul pionieresc de la Școala nr. 180, Sectorul 1. Pe locurile II și III s-au situat echipaje din Sectorul II și respectiv din Sectorul agricol Ilfov.

1949-1984

EU ÎNVĂŢ, TU ÎNVEŢI, EL ÎNVAŢĂ

ŞI TOŢI VOM TERMINA ANUL ŞCOLAR CU CELE MAI BUNE REZULTATE

„Febra" tezelor, a recapitulărilor, a luptei pentru ultimele note — care să aibă neapărat calitatea de a împlini medii cît mai mari — ne întîmpină, zilele acestea, în orice unitate pionierească. Dorinţă firească, de continuă autodepăşire, proprie tuturor purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor. De aceea, la încheierea anului şcolar, la sărbătoarea Zilei pionierilor, multe vor fi detaşamentele şi unităţile care vor putea raporta rezultate deosebite la învăţătură, ca şi în toate celelalte activităţi.

2

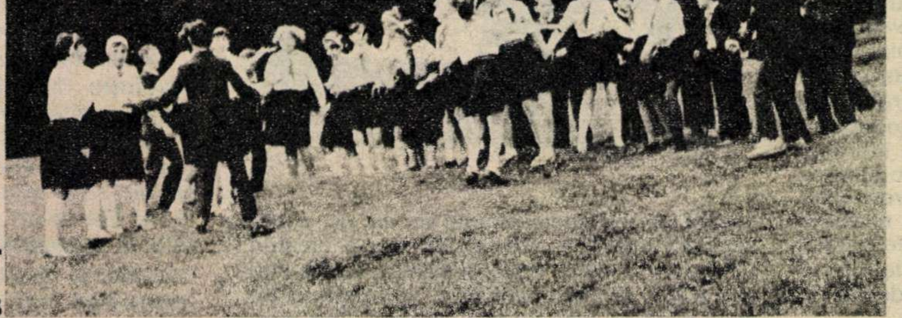

3

Ne aflăm, cu aparatul de fotografiat, în judeţul **Braşov.** Ne grăbim să păşim pragul cîtorva şcoli. La **Şcoala nr. 4** din Braşov, în clasa a VI-a B, ne întîmpină un băiat vioi şi vesel, **Nicolae Irina.** El, comandantul detaşamentului, ne spune:

— Sîntem liniştiţi, în primul rînd, pentru că n-am avut niciodată, şi nici nu vom avea, corigenţi. În al doilea rînd, steguleţul cu „Banca de onoare" a trecut aproape pe la fiecare dintre noi. În adunările de detaşament, celor care meritau să fie încurajaţi pentru strădaniile lor în aspiraţia spre „Banca de onoare", le insuflau încredere în propriile forţe.

În discuţie intervine şi **Dana Manic,** prietena şi „concurenta" lui cea mai redutabilă la învăţătură.

— Poate colegul meu a uitat cît de neliniştiţi am fost totuşi, chiar de la începutul anului şcolar, în privinţa noului nostru coleg, Ştefan. Venit în detaşament dintr-o altă clasă, se descurca greu la toate materiile. Îl vedeam cum se descuraja pe zi ce trecea. Atunci **Claudiu** s-a hotărît să îl ajute. Dacă a reuşit? Răspunsul cel mai sigur îl dă catalogul în care noul nostru coleg are numai note bune.

— Să nu-i lăudăm numai pe băieţi, în clasă sîntem exact 19 fete şi 19 băieţi. Trebuie să amintim şi despre paşii... de uriaş făcuţi, la învăţătură, de colega noastră **Mihaela Bucur.** Ajutorul, prietenia şi înţelegerea noastră au sprijinit-o în depăşirea unor momente dificile care o împiedicau să înveţe mai bine. De la 5 şi 6, Mihaela a ajuns acum la note de 9 şi 10, intervine **Daniela Golea,** de fapt cea mai bună prietenă a Mihaelei.

Dar, la urma urmei, cine într-a VI-a B nu are prieteni?! Îi întîlnim, împreună, buni tovarăşi, la şcoală, la muncă, la joacă. Este, de fapt, şi secretul excelentelor lor rezultate în tot ceea ce întreprind. Începînd, se înţelege, cu... învăţătura!

În imaginile fotografice i-am surprins pe doi dintre ocupanţii „Băncii de onoare", Dana Manic şi Nicolae Irina (foto 1); pe membrii detaşamentului într-un moment de mare nerăbdare al primirii unor teze (foto 2) şi, bucuroşi de rezultate, jucîndu-se în recreaţie în curtea minunatei şcoli de la poalele pădurii (foto 3).

*

Poate că nici o altă întrebare nu i-ar fi făcut pe elevii claselor **a VII-A** şi **a VII-a C,** de la **Şcoala nr. 5,** Braşov, mai vorbăreţi, mai dispuşi de a da explicaţii şi a aduce argumente cu privire la sensul învăţăturii, legată de viitorul lor.

George Bozocea (unul dintre cei mai buni elevi dintr-a VII-a C); „Cu toţii învăţăm. Dar, după părerea mea, rezultatele bune apar numai cu anumite condiţii. O spun din experienţă că judicioasa organizare, atît a timpului de învăţare cît şi a celui de destindere, de joacă, este lucrul cel mai important. De multe ori, în detaşament am discutat despre aceasta. Peste 20 dintre noi avem medii numai de 9 şi 10. Am înţeles deci că toate materiile sînt importante şi că de felul cum le asimilăm acum va de-

4

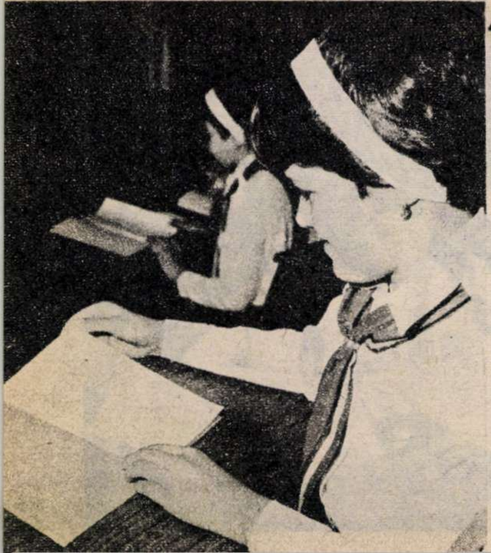

5

6

pinde în mare măsură posibilitatea de a căpăta calificare cît mai înaltă în viitor".

Anca Chiriac (o fată subțirică, cu ochi albaștri, visători): „Dacă n-am învăța acum, la toate materiile, cum a spus și George, de unde am putea ști care este drumul nostru cel mai potrivit al fiecăruia, în viitor? Niciodată nu poți spune că știi totul. Eu îmi doresc sa fac o descoperire în domeniul chimiei sau al fizicii... Ceva deosebit, folositor omului".

Liliana Bidu (cea mai exigentă pionieră dintr-a VII-a C, nu numai cu colegii, dar și cu ea însăși): „Nu sînt de acord și nu-i înțeleg pe unii copii care fac lucruri la întîmplare, sînt nehotărîți, iar în clasă așteaptă doar să treacă ora. Cîte ceva dintre acestea le avea și colegul meu de bancă. Spun „avea", pentru că am luptat să nu le mai aibă... L-am convins că fiecare oră, fiecare zi sînt deosebit de prețioase pentru mine, pentru el, pentru toți colegii. În final, pentru viitorul nostru."

7

*

Seriozitatea, răspunderea, gîndurile frumoase, ca și bunele rezultate ce se obțin în aceste ultime zile de școală în toate unitățile pionierești, încununează un bogat an de muncă școlar. Minunata vacanță, cu toate bucuriile ei, va fi bine venită!

Fotoreportaj de
ELENA MĂNESCU

8

- Un 10 luat la teză — în clasa a V-a A, de la Școala din comuna Cristian — este ceva foarte obișnuit, dar de fiecare dată aduce aceeași bucurie (în foto 4, Daniela Mereț)
- Florin Samoilă este convins că în detașament bunele rezultate la învățătură se datorează și adevăratei colegialități (foto 5).
- Liliana Bidu, Anca Chiriac și Mădălina Dobrescu, trei prietene, trei bune școlărițe (foto 6).
- Dorotea Bădițoiu este gata oricind să-și ajute colegii (foto 7).
- Alina Șandru poate va deveni profesoară de matematică (foto 8).

ANCHETA NOASTRĂ: „CARTEA DE AUR"

Ca în fiecare an, manualele școlare ne-au însoțit, asemeni unor minunați prieteni înțelepți, luminîndu-ne urcușul nostru spre însușirea a tot mai bogate cunoștințe.

Cum iubim, îngrijim și păstrăm aceste cărți de aur ale învățăturii, care ne așteaptă pe bănci la fiecare început de an școlar? – sînt întrebări pe care vi le-a adresat revista noastră și foarte mulți cititori s-au grăbit să ne răspundă.

Trei plicuri voluminoase ne-au sosit din partea pionierilor unității de la **Liceul „Frații Buzești"** *din* **Craiova.** *Voluminoase pentru că fiecare detașament a ținut să ne relateze despre inițiativele cele mai eficiente în ce privește îngrijirea și păstrarea manualelor.* **Simona Spătaru,** *din clasa a VII-a D (comandantă de grupă), ne semnalează o acțiune frumoasă – „Cartea, oglinda școlarului". Printre evidențiații acestei acțiuni-concurs, desfășurată în fiecare trimestru, semnatara scrisorii îi menționează pe pionierii* **Cezarina Radu** *și* **Constantin Ghiță** *– amîndoi fruntași la învățătură. Dar nu întîmplător, menționează Simona, cei care s-au situat de fiecare dată pe ultimele locuri au fost colegii certați atît cu manualul cît și cu disciplina –* **Dan Stancu** *și* **Felicia Iordache.** *Într-adevăr, „cartea e oglinda școlarului", iar înfățișarea ei reflectă și atitudinea fiecăruia față de învățătură.* **Claudiu Treschak** *ne semnalează „un fapt îmbucurător": prin acțiunile întreprinse de pionieri s-a reușit ca toate manualele să fie păstrate cu grijă de către absolut toți posesorii lor din clasa a VII-a B. Așa se face că ele n-au mai fost confundate cu caietele de notițe sau cu cele de... desen. Penița stiloului n-a mai poposit pe filele lor ca să încercuiască temele date pentru acasă și fiecare elev și-a caligrafiat frumos numele numai pe etichetele supracopertelor. „Ne bucurăm mult de această frumoasă performanță", conchide Claudiu*

„Vă place școala, vă place cartea sau mai bine zis cărțile acestea de aur care ne țin tovărășie pînă la sfîrșitul anului, călăuzindu-ne prin cetatea Învățăturii, a surorii sale Disciplina și a fratelui lor Făt-Frumos-Silitor"? Întrebările sună într-adevăr... alegoric la începutul foiletonului apărut la Semaforul Liceului „Frații Buzești" și semnat de pionierele reporteri **Mihaela Istrate** *și* **Carmen Gheorghe** *din clasa a VII-a C.*

Răspunsurile vin însă cu argumente convingătoare din lumea clasei lor, demonstrînd concret că toate manualele poartă întotdeauna „îmbrăcăminte" curată, „caricaturile" de pe paginile lor au dispărut. „Cum am reușit noi recordul acesta într-un... timp record? Am organizat concursurile (premiile constînd în cărți de literatură beletristică sau științifică) „Cum păstrăm manualele?", „Cine îmbracă mai frumos cărțile?" sau... „Cine știe cum și de unde se iau notițe?" Nu zîmbiți – fiindcă îndeosebi în clasele mai mari se înregistrează cei mai mulți „uituci" la aceste capitole."

După cum aflăm de la cei doi reporteri, „n-a existat nici un elev să nu fi obținut vreun premiu". La care adăugăm și noi – un binemeritat „Bravo!" tuturor celor din clasa a VII-a C! Nu putem adresa însă aceeași urare unor elevi din clasa a VI-a B de la **Școala nr. 7 din Focșani.** *Și credem că nu mai e nevoie de vreun comentariu la ipostaza jalnică a manualului de geografie aparținînd elevului* **Florin Cazacu.** *Colegul său* **Nelu Toader** *nu strălucește nici el la învățătură, după cum nici cărțile sale nu strălucesc de curățenie. Dezordinea din munca lui se oglindește și în lipsa de grijă față de cărțile și caietele sale – pe care adesea, în timpul orelor, le confundă cu blocul de desen. În paginile lor poți întîlni o adevărată... colecție de buzdugane, cei mai puternici gladiatori sau cele mai sofisticate automobile aflate într-un vertiginos raliu!*

În replică la atari dăunătoare atitudini de neglijență și nepăsare față de manuale iată ce ne scrie **Teodor Magheru** *din clasa a III-a H,* **Școala nr. 66, București:** *„Știu și mă gîndesc cu emoție la cîți oameni au trudit de cînd copacul din pădure a pornit să se preschimbe în manualele care au ajuns pe banca mea la începutul anului școlar. Cum altfel aș fi putut să mă port cu prietenele mele, cărțile, decît îngrijindu-le și păstrîndu-le noi și frumoase ca și atunci cînd le-am primit?"* **Aura Bondor,** *elevă în clasa a V-a, ne scrie că de trei ani în detașamentul lor ființează un cerc de legătorie care și-a dovedit din plin utilitatea nu numai în ceea ce privește recondiționarea manualelor, ci și a cărților din biblioteca* **Școlii nr.1** *din* **Deva** *(au recondiționat peste 700 de volume). Despre un cerc asemănător ne scriu și pionierii clasei a VI-a D, de la* **Școala nr. 6, Sighișoara,** *precum și colegii lor maramureșeni, elevi în clasa a V-a la* **Școala nr. 3, Vișeu de Sus.** *Numeroasele scrisori sosite pe adresa anchetei „Cartea de aur" semnalează acțiuni și inițiative care au declanșat o adevărată întrecere între detașamente pentru îngrijirea și ocrotirea acestor „flori" din petalele cărora culegem înțelepciune și învățătură" – cum frumos își începe corespondența* **Carmen Ionel** *din clasa a VII-a,* **Școala nr. 7, Dorohoi.**

Dragi cititori, v-am prezentat doar cîteva dintre numeroasele răspunsuri sosite pe adresa anchetei noastre „Cartea de aur". Din ele răzbate preocuparea pionierilor din unități și detașamente pentru păstrarea manualelor școlare. Urmați-le cu toții exemplul.

ILEANA PIȚA

ACEŞTI COPII MINUNAŢI DINTR-UN SAT DE CÎMPIE

Pornind de la o... veste

Despre copiii din comuna Mînăstirea s-a dus vestea în tot judeţul Călăraşi. De cît sînt ei de harnici şi de talentaţi într-o mulţime de domenii, de silitori şi de disciplinaţi, de întreprinzători şi de curajoşi chiar. După cum vedeţi, numai epitete unul şi unul, numai laude la adresa lor.

Sîntem la Şcoala nr. 1 din chiar centrul comunei. Şcoală nouă, modernă, curată şi dichisită, de mai mare dragul s-o priveşti şi să-i treci pragul. Stăm de vorbă cu Adrian Dorin Stancu dintr-a VI-a B, un băiat scund, cu părul negru şi ochi cam tot aşa, care parcă te ţintesc cu două săgeţi vii. Îi adresăm acestui băiat, care este pionier-locţiitor al preşedintelui Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor şi iniţiatorul,şi „sufletul" celor mai multe dintre acţiunile şi activităţile din şcoală, întrebarea cea mai „tare", de maximum de puncte:

– Chiar aţi descoperit voi, pionierii de-aici, aşa cum se spune, un cuptor de ars ceramică din anul 3200 înaintea erei noastre?

– Da, chiar aşa. L-am descoperit noi, cei de la cercul micilor arheologi. Dar nu numai cuptorul, ci şi alte piese: vase şi fragmente de vase, greutăţi pentru năvoade şi cîrlige de pescuit, unelte de piatră şi opaiţe de lut, ba chiar un coif şi-o sabie de pe timpul romanilor. Şi aici, la noi, şi pe şantierul arheologic „oficial", de la Malul Roşu, aflat mult mai departe, la vreo şapte kilometri, unde dăm o mînă de ajutor în timpul verii. Cele mai multe piese se află acum la Muzeul de istorie din Olteniţa, iar altele, într-o vitrină din şcoala noastră.

– Aveţi şi alte realizări, în alte domenii?...

– Avem. Poate nu cît alţii, despre care am mai citit eu, dar destule. Peste o ora, după ce terminăm cursurile, vi le putem prezenta. De acord?

Peste exact o oră, Adrian a apărut însoţit de alţi cîţiva colegi de clasă – de Dan Velicu, Marian Fotin, Gheorghe Adam, Gheorghe Enache, Damian Pantofaru, Cornel Gheorghe –, „înarmaţi" cu două funii, cu două topoarişti, cu o perie şi o lupă, obişnuitele lor unelte de lucru.

– Mergem mai întîi pe şantierul arheologic.

Oile şi mieii, care nu lipsesc din nici o gospodărie, sînt îngrijiţi cu pricepere de către copii.

Am fost pe şantierul arheologic al pionierilor, aflat la marginea satului, pe malul abrupt şi înalt al lacului Mostiştea, unde cei cîţiva „mici specialişti" ne-au făcut o convingătoare demonstraţie **de lucru** (prilej cu care au descoperit, sub ochii noştri, un opaiţ vechi de... 5 000 de ani). Am trecut apoi, la îndemnul lor, şi pe la sectorul zootehnic al C.A.P., unde am găsit-o pe Florica Anghel, din clasa a VIII-a, lucrînd, împreună cu tatăl ei, la îngrijirea viţeilor. Ne-am întors apoi la şcoală, unde unul dintre „arheologi", Cornel Gheorghe, secondat de alţi cîţiva pionieri, după ce şi-a pus şi el, la repezeală, un halat alb, ne-a primit în... altă calitate – aceea de „şef al fermei de iepuri". „Am avut mai mulţi – ne explică el, arătîndu-ne şi o parte din cuştile goale –, dar cu cîteva zile în urmă am predat 70 de exemplare la contract".

În plină activitate — fetele de la cercul de cusături populare.

La şcoală zăbovim un timp pentru a face cunoştinţă şi cu alţi campioni din alte domenii de activitate: Aurelia Moise, Magda Popescu, Sonia Ghioca, Paulina Căpraru, Lucica Micu şi încă mulţi alţii, între care apare din nou şi Adrian Stancu, toţi făcînd parte din formaţia care, prezentîndu-se anul trecut în Festivalul naţional „Cîntarea României" cu montajul literar-muzical şi coregrafic intitulat „Ţara mea, pămînt cu flori", au luat locul întîi pe ţară; cu cei opt componenţi ai formaţiei de muzicuţe – fraţii Dumitru şi Drăgan Mocănaşu, Gheorghe Drăgan, Ştefan Hodivoianu, Cornel Lescaie, Costel Călin, Gheorghe Stîngaciu şi Ion Tian – formaţie situată, şi ea, pe locul doi pe ţară; cu cele cinci fete din echipajul „sanitarilor pricepuţi" – Anişoara Florea, Paulina şi Florina Căpraru, Aurelia Moise şi Aurelia Pantofaru – care anul trecut au ocupat locul întîi pe judeţ, iar acum au gînduri şi planuri să ajungă mult mai sus; cu fetele – multe şi încă mici, dar renumite pentru îndemînarea lor – de la cercul de cusături populare. Şi, între timp, ne sînt prezentate şi alte performanţe cu care pionierii şi şcolarii din Mînăstirea se mîndresc pe bună dreptate. În primul rînd, situaţia bună la învăţătură. Pe deplin convinşi că aceasta e principala lor sarcină, pionierii şi şcolarii care învaţă aici se străduiesc necontenit să obţină rezultate cît mai bune şi pe acest „front". Nu-i deci întîmplător faptul că pe cel de-al doilea trimestru, frecvenţa a fost de sută la sută („Am avut două cazuri pe primul trimestru, doi colegi care mai lipseau din cînd în cînd – ne spun cei din comandamentul unităţii –, dar le-am rezolvat"), iar procentul de promovabilitate, de 98 la sută. Şi nici că în cataloage, în dreptul numerelor unor elevi precum Moise Aurelia, Sofia Ghioca, Eugenia Enciu, Emil Marcu, Lucica Micu, Liliana şi Paulina Căpraru – ca să numim doar cîţiva dintre mulţi alţii – „surîd" numai note de 9 şi 10. Şi nici că în concursurile şcolare pe obiecte de învăţămînt, precum şi după absolvire, ca elevi ai liceelor şi şcolilor profesionale din judeţ, cei de-aici se dovedesc, de fiecare dată, temeinic pregătiţi. În al doilea rînd, adică o a doua performanţă pe care ţin s-o evidenţieze, este realizarea integrală, la 30 aprilie, a angajamentului la muncă patriotică. („Ne-a rămas timp suficient ca să-l depăşim substanţial, aşa cum ne-am propus de la început".)

Filele blocnotesului sînt pe terminate şi imaginile înregistrate pe peliculă se succed în ritm rapid. Dar încă n-am terminat, mai sînt încă multe de văzut, aşa că pornim din nou la drum. Mergem mai întîi acasă la Daniel Sima, unde ne sînt arătaţi cei patru stupi ai celor cincisprezece „mici apicultori" din şcoală. Stupii se află aici pentru ca Daniel, cel mai priceput într-ale albinelor, să-i aibă tot timpul sub ochi. Îi îngrijesc, cu toţii, cum nu se poate mai bine. Dovadă, faptul că anul trecut au scos 50 kilograme de miere. Ne abatem apoi, în treacăt, şi pe la fraţii Emil şi Bogdan Marcu, renumiţi pentru solarul şi grădina lor de legume pe care le lucrează împreună cu bunicul lor. Şi pentru că tot ne e în

Florica Anghel e un ajutor de nădejde pentru tatăl ei, îngrijitor de viţei la sectorul zootehnic al C.A.P.

Orchestra celor opt muzicuțe

drum, trecem și pe la lotul școlar unde-i găsim pe cei dintr-a VI-a B în plină activitate, la plivitul sfeclei de zahăr. Nu-i prea mare lotul lor, doar 2 000 de metri pătrați, dar scot de pe el producții cît de pe dublul acestei suprafețe. Pentru că-l lucrează „ca la carte", după cele mai moderne metode agrotehnice, învățate nu numai teoretic, din lecțiile de agricultură predate la școală, ci și din practica pe care o fac pe ogoarele C.A.P. și ale I.A.S. din comuna lor.

Privind cu încredere spre viitor

Așadar, laudele la adresa pionierilor și școlarilor din Mînăstirea n-au fost, cîtusi de puțin. vorbe goale. Realizările, performanțele lor din toate domeniile, pe care le-am amintit, ne-au convins că sînt, cu toții, niște copii cu adevărat minunați, cu care și părinții, și profesorii se pot mîndri.

– Ne mîndrim, într-adevăr, cu ei – ne spune tovarășa Dumitra Dragomir, primarul comunei. Sînt așa cum i-ați cunoscut pentru că la fel sînt și părinții lor, toți locuitorii acestei comune. Adică oameni harnici, care știu că numai prin muncă pot să-și facă viața mai frumoasă, mai plină de bucurii și satisfacții.

Dovada convingătoare a acestui fel de-a fi, de-a gîndi și de-a acționa al locuitorilor din comuna Mînăstirea ne este ilustrată la tot pasul. Oamenii aceștia sînt puternic legați de satul lor. Nu-i deloc întîmplător faptul că aici – după cum ni s-a spus – nu există navetiști. Nu numai cooperatorii, ci și cei aproape 200 de muncitori, și profesorii, și medicii, și funcționarii locuiesc în sat, își au, fiecare, gospodăria lui în care, indiferent de profesie, nu se sfiesc să facă și pe lucrătorii cu sapa, și pe îngrijitorii de animale. Și-atunci cum ar putea copiii lor să fie altfel?

Nu sînt altfel. Și gîndesc și acționează ca și părinții lor. Unii dintre ei poate că vor pleca și se vor stabili prin alte părți. Cei mai mulți însă, care au îndrăgit definitiv și satul, și împrejurimile lui, și munca pe cîmp, și animalele despre care știu că-s „bogăție la casa omului", vor rămîne aici Dan Velicu, dintr-a VI-a B, de pildă. El s-a hotărît încă de pe acum: se va face tractorist, va lucra la S.M.A și va rămîne în sat. De ce să plece în altă parte? Aici are casă bună și gospodărie frumoasă, iar satul arată încă de pe acum aproape ca un oraș: șosea asfaltată, magazin universal, cinematograf. Și așa cum le-a spus tovarășa Dumitra Dragomir, primarul comunei, la întîlnirea de luna trecută, peste cîțiva ani localitatea va dispune și de o industrie locală: actualul centru mecanic de reparat motoare de tractor va fi mult mărit și modernizat, va fi construită o secție de prelucrare a legumelor, iar centrul de colectare a plantelor medicinale a și început să se înalțe. La fel de hotărîți să rămînă în satul lor – ca tractoriști sau șoferi, ca medici veterinari sau ingineri agronomi, ca mecanici sau strungari ori ca lucrători pe ogoarele C.A.P. sau I.A.S., sau la puternicele sectoare zootehnice ale acestor două unități – sînt și Cornel Gheorghe, și Ștefan Mocanu, și Gheorghe Enciu, și Cornel Velicu, și Dorina Danciu, și Gheorghe Zaharia, și Vasile Florea, și Nicolae Pecica, și Alexandru Radu, și Alexandru Iancu, și... mulți alții. Cu „rădăcini" încă de pe acum puternic prinse în vatra satului lor, copiii aceștia privesc cu încredere spre viitor.

Fotoreportaj de
CONSTANTIN DIACONU

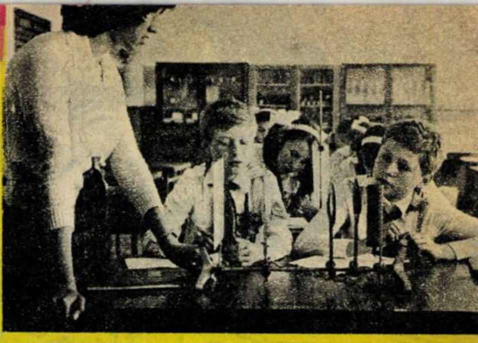

Și pe „frontul" învățăturii, elevii de la această școală obțin rezultate dintre cele mai bune.

Și hărnicia și priceperea copiilor într-ale grădinăritului contribuie la abundența de legume din acest sat.

ȚARĂ FRUMOASĂ

Frumoasă ești tu, țara mea de azi,
Cu fete și flăcăi ca niște brazi.
Cu trupu-ncins în holdele de grîu
Și mișcător ca șoapta unui rîu.
Cu cîntecele tale, multe sînt,
Izvoare ce nu pier de pe pămînt.
Cu flori de muncă, viață și lumină,
Ce-ți dăltuiesc podoabe, o, țara mea străbună!

Tamara Georgeta Oțet,
clasa a VII-a,
Școala nr. 2, Jibou.

O secvență grăitoare din montajul literar-muzical și coregrafic „Țara mea, pămînt cu flori".

La Centrul mecanic, unde se repara 1 500—1 600 de motoare de tractor pe an, cîțiva dintre pionierii membri ai cercului de mecanizatori, într-o aprinsă discuție cu maistrul Alexe Buciu despre viitoarele lor profesii.

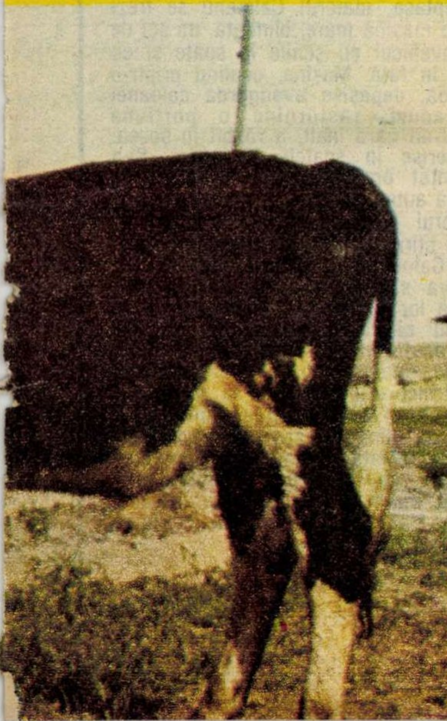

El e Cornel Gheorghe, șeful „fermei de iepuri".

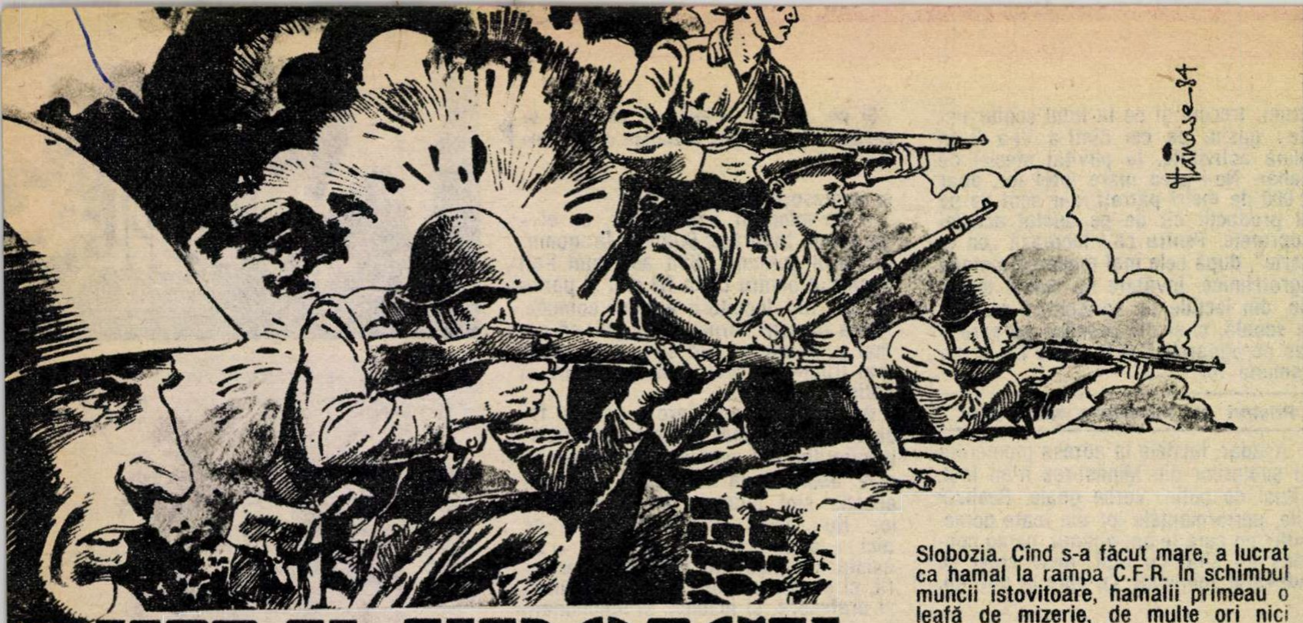

ZILE EROICE în BARĂGAN

2

EVOCARE DE V. BÂRZĂ

Imediat după 23 August, tinerii de vîrsta premilităriei din Slobozia s-au angajat în bătălia pentru apărarea orașului. O parte dintre ei, înarmați, aveau să participe, alături de militarii români, la dezarmarea hitleriștilor din garnizoană; alții asigurau paza instalațiilor, patrulau pe străzi și, cînd era cazul, veneau în sprijin ostașilor noștri care acționau împotriva subunităților germane aflate în trecere prin oraș.

Unul dintre combatanții acelor zile era și muncitorul tîmplar Ion Ionescu, un tînăr în vîrstă de 20 de ani. În acea zi, auzind uruit de motoare și strigăte pe stradă, Ionescu a pornit în fugă spre centrul orașului. Pe Strada Matei Basarab, a văzut că, în fața lui, alergau, cu armele în mîini, mai mulți militari și civili. A pornit după ei. La o răscruce, de pe o stradă laterală, i-a ieșit în cale un grup de militari care s-a oprit din mersul grăbit și, numaidecît, s-a împrăștiat, prin curți, pe la colțuri de case.

– Ei, premilitarule! Vino cu mine! strigă un pușcaș-mitralior, care își continua fuga. Era împovărat de arma lui automată, care îi atîrna de gît, iar în mîini purta două cutii cu gloanțe. Ionescu l-a ajuns pe militar. L-a prins de braț, i-a luat o cutie cu gloanțe și a pornit în urma lui. Îl cunoștea pe pușcașul-mitralior de cîteva zile, de cînd venise cu subunitatea în Slobozia. Îl chema Nicolae Dodu. Aflase de la el că făcea parte din Regimentul 40 infanterie. Ionescu și Dodu traversară Strada Matei Basarab și se opriră la colțul unei case, la intrarea în ulița Mănăstirii. Fără altă explicație, militarul îl întrebă pe Ionescu:

– Vrei să fii ajutorul meu la pușca-mitralieră?

– Vreau. Da' spune-mi și mie despre ce-i vorba?

– Trebuie să dezarmăm niște nemți. Din cîte am înțeles de la comandantul batalionului nostru, n-ar fi chiar puțini. O să-i vedem. Vin dinspre Urziceni, în coloană.

– Nu sîntem prea puțini pentru o luptă de stradă?

– Ne vin ajutoare. Dinspre comuna Bucu așteptăm să sosească unități din avangarda unei divizii de-a noastră. Oamenii din vîrful avangărzii au și sosit în Slobozia. Au ocupat poziții de luptă lîngă clădirea poliției și în preajma poștei. Parte dintre ei sînt împreună cu ostașii batalionului nostru, pe-aici, prin apropiere, la pretură, la școală...

– Care școală? că sînt mai multe – întrebă premilitarul, într-o doară, pentru a-și stăpîni emoțiile.

– E o școală aici, aproape, o clădire cu etaj.

– A, da... Acum știu.

– E bine că știi. Acolo avem magazia cu muniții. Dacă va fi vorba de luptă și dacă va ține mult, o să avem nevoie de gloanțe. De acolo va trebui să mă aprovizionezi.

– Am înțeles. Așa am să fac – făgădui premilitarul, cu glasul sugrumat de emoție, înfiorat de răpăitul mitralierelor și de bubuiturile care răzbăteau dinspre gară. Coloana hitleristă se apropia...

*

Constantin Vasile al lui State era un bărbat în toată puterea cuvîntului. Robust și chipeș, ușor măsliniu la față și cu mustața neagră. În înfățișarea lui puteai citi hotărîre și dîrzenie. Cunoscuse de mic strîmba rînduială a unei vieți aspre. Pe tatăl său nu-l ținea minte. Murise cînd Constantin abia venise pe lume. De la el moștenise brațele vînjoase cu care muncise din greu ca lucrător zilier la tot felul de hamalîcuri, în timp ce mama sa trudea ca spălătoreasă la curtea unui negustor. Muncise de mic copil. Mai întîi, la săpatul grădinilor, la plivit, la secerat și la treierat, pe la diferiți bogătani din Slobozia. Cînd s-a făcut mare, a lucrat ca hamal la rampa C.F.R. În schimbul muncii istovitoare, hamalii primeau o leafă de mizerie, de multe ori nici aceasta întreagă. Reclamațiile la poliție și la judecătorie erau zadarnice.

Această situație l-a făcut, în cîteva rînduri, pe Constantin să-și caute dreptatea singur. După ce isprăvea lucrul, se înfățișa proprietarului de mărfuri, negustor sau moșier, și-i spunea răspicat: „Plata, jupîne!" Cînd nu primea, lovea cu pumnii lui puternici.

A plecat apoi la București, unde s-a angajat la o fabrică. Tot hamal era. Dar ca peste tot pe unde muncise, se revolta și aici împotriva nedreptății.

S-a întors iarăși în Slobozia, orașul său natal. Dar n-a stat mult. A fost chemat la concentrare.

În vara de foc și izbîndă a anului 1944, Constantin Vasile primise o permisie.

Ajuns în Slobozia, s-a interesat, mai întîi, de situația hitleriștilor pe care-i știa în oraș.

– Ce-ați făcut cu nemții? – îl întrebă pe un ostaș român care alerga într-un suflet pe stradă.

– I-am dezarmat – îi răspunse vesel soldatul. Acum așteptăm o coloană motorizată dinspre Urziceni. Și militarul se făcu nevăzut după colțul străzii.

Constantin ar fi trebuit să-și continue drumul spre casă. Dar a văzut pe străzi grupuri de militari și civili care fugeau cu armele în mîini în direcția în care se mistuise soldatul. A pornit și el după ei, grăbind pasul. La o cotitură a Străzii Matei Basarab, militarii și civilii s-au oprit, alături de o subunitate de infanteriști români. Constantin a înțeles numaidecît că se organiza o linie de rezistență în calea hitleriștilor. De la un ofițer român a aflat că cei așteptați să intre în oraș, organizați într-o coloană motorizată, aveau intenția să forțeze trecerea prin Slobozia către Călărași, de unde sperau să ajungă în Bulgaria.

Printre civilii din jur, Constantin a văzut un adolescent înarmat. Pe cap, băiatul purta o cască germană, mult prea mare pentru el, încît abia i se vedeau ochii, iar la cingătoare îi atîrnau două cartușiere pline cu gloanțe. Constantin se apropie de el.

– Dă-mi mie pușca, măi mînzule, că tu nu știi ce să faci cu ea!

– Lasă-mă, nene, în pace! – se rățoi băiatul.

Pînă la urmă, Constantin l-a convins. Bucuros că și-a făcut rost de pușcă și de cartușe, a găsit numaidecît un loc alături de alți luptători.

În oraș, se organizaseră mai multe puncte de rezistență. Majoritatea erau eșalonate pe Strada Matei Basarab, unde fuseseră improvizate și cîteva baricade construite din căruțe, trăsuri, stîlpi, bîrne, cărămizi și tot felul de materiale găsite în grabă prin curțile oamenilor.

Trecuse de miezul zilei cînd uruitul camioanelor și al mașinilor de luptă anunța apropierea coloanei germane. Combatanții de la baricade așteptau cu încordare apariția hitleriștilor, cînd auzul le-a fost izbit de explozii și răpăit de arme automate. Bubuiturile și focul gloanțelor, care se întețeau, veneau din partea de vest a orașului, unde exista o cazarmă. După un aprig duel de foc, o fracțiune a coloanei hitleriste, care întîmpinase acest prim obstacol, și-a continuat mersul, însoțită de bubuiturile exploziilor.

Cînd avangarda coloanei și-a făcut apariția, blindatele și-au încetinit mersul, apoi s-au oprit. Hitleriștii din prima mașină de luptă au ridicat mîinile, semn că se predau, și au coborît. Unul dintre ei, un ofițer, a pornit țanțoș spre baricadă, ținînd, în continuare, mîinile sus. În urma lui, la cîțiva pași, înaintau ceilalți militari ai echipajului. După aparențe, veneau să parlamenteze cu ofițerii români. Din spatele unui obstacol aflat în apropierea baricadei, maiorul Caloianu urmărea scena și, în gînd, își formula frazele de somație, din puținele cuvinte nemțești pe care le știa. Cînd militarii germani s-au apropiat de baricadă, un hitlerist care înaintase pitit în spatele grupului a aruncat o grenadă. Explozia a însemnat începutul unor lupte sîngeroase pe străzile Sloboziei și în împrejurimile ei.

Hitleriștii care simulaseră predarea au sărit în șanțurile drumului, unde, în clipele următoare, odată cu ploaia de plumbi ce s-a abătut asupra lor, au început să răbufnească grenadele ostașilor noștri. Printre explozii, au răzbătut comenzi răcnite și huruit de motoare.

În locul parlamentarilor pe care îi așteptase, maiorul Caloianu se trezi cu o mașină mare, blindată, un soi de autovehicul cu șenile în spate și cu roți în față. Mașina, ocolind printr-o livadă, depășise avangarda coloanei și acum, răsturnînd o porțiune dintr-un gard înalt, a răzbit în șosea. Nimerise în spatele baricadei. Și-a anunțat prezența printr-o rafală de armă automată, care a zburat pe lîngă ofițerul român. Apărat de valul de praf stîrnit în șosea de vehicul, maiorul Caloianu s-a retras nevăzut. Din cîteva salturi, a ajuns într-o curte, lîngă localul poliției, unde știa că se aflau cîțiva ostași din batalionul maiorului Rădulescu, care aveau acolo amplasată o mitralieră. Servanții armei automate erau la postul lor. Trăgătorul avea privirea ațintită spre mașina blindată care se apropia fără grabă. În față, pe banchetă, lîngă conductor, se aflau patru militari germani, înarmați. Trei ofițeri și un subofițer. Mitraliorul aștepta cu încordare apropierea mașinii.

(Va urma)